Ludas Matyi

IV. évfolyam. 29. szám
1948 július 17.

Az első 50 ing

nyerteseit alább közöljük. Magunk is meglepődtünk, hogy ez a legutóbbi pályázatunk milyen nagy sikert aratott. Legutóbb 1946-ban, az inflációban lebonyolitott emlékezetes liba-pályázatunk járt hasonló eredménnyel. 11.366 olvasónk kisérelte meg az első 50 ing valamelyikét elnyerni. Ezek közül körülbelül 8000 volt olyan, aki a hibás kép három hibáját helyesen állapitotta meg. Természetesen érvényes pályázatoknak tekintjük azokat is, amelyekben az általunk elhelyezett hibákon kivül más hibákat is felsorolt a pályázó. A három alap-hiba a következő:

1. A hinta egyik kötele hlányzik.

2. Az egyik férfi féllábán nincs csizma.

3. Az árnyékok ellentétes irányúak.

Köszönetet kell mondanunk olvasóinknak amiért ilyen nem is remélt nagy számban tettek tanuságot lapunk iránt érzett barátságuk mellett.

Közöljük, hogy a budapesti nyertesek nyereményeit lapunk szerkesztőségében adjuk át, július 22-től kezdve bármely hétköznap délelőtt.

Ulicska József, Bp., X., Delej-u. 51. II. lépcső.
Kendi Antal, Bp., VI., Jókai-tér 10.
Herr Ferenc, Attala, Vasút-u. 268. Somogy m.
Sági József, Pápa, Jókai-M.-u. 72.
Paczier János, Bp., VII., Hársfa-u. 41.
Kovács János, Bp., XIII., Fáy-u. 67.
Ifj. Laczkó Ferenc, Bp., XII., Torbágyi-út. Trafik.
Csizmarik Tivadar, Királyteleszőlő 187. U. p. Királytelekpuszta.
Ifj. Rück József, Mezőberény, Martinovics 71.
Ifj. Kovács József, Györe 38. Tolna vm.
Csete Bálint, Gerendás-tanya 1340. Békés m.
Székely Gyula, Győr, III., Pásztor-u. 9.
Kanisák János, Aszód, Széchenyi asztalcsüzem.
Ivanics József, Bántapolcsány, u. p. Dédes, Borsod m.
Eged János, Bp., VIII., Lujza-u. 32.
Joó István, gy. munkás, Nagylak, Csanád m.
Galgóczi Sándor, Szeged-Alsóközpont, Mórahalom 847.
Pécsi Tibor, Bp., IV., Tolbuchin-krt 10.
Horváth Ferenc, Kaposvár, Madár-u. 7.
Ifj. Demecs József, Jánosakna, u. p. Kisterenye. Postafiók: Mizserfa.
Herczeg József, Hódmezővásárhely, III. Darányi-u. 13. sz.
Liptai József, Lőrinci, Dózsa Gy.-u. 17. Nógrád m.
Keresztesi Gábor, Bp. XIV., Czobor-u. 80/a.
Mészáros Gyula, Bp. VI., Podmaniczky-u. 9.
Rácz András, Ujfehértó, Petőfi S-út 331.
Pelyhe Flórián, Berettyóújfalu, 13. hv. zlj. kik. szd.
Pápay István, Soroksár, Marx Károly-út 73.
Árva János, Kelebia, Ujfalu 1155. sz.
Molnár János, Ózd, Kisfalud 83.
Albertszky István, Tiszaföldvár, Baross-körút 187.
Hiller Árpád, Jákó, Somogy m.
Soós József, Győr, Kassai-út 33.

(Folytatása a 2. oldal alján.)

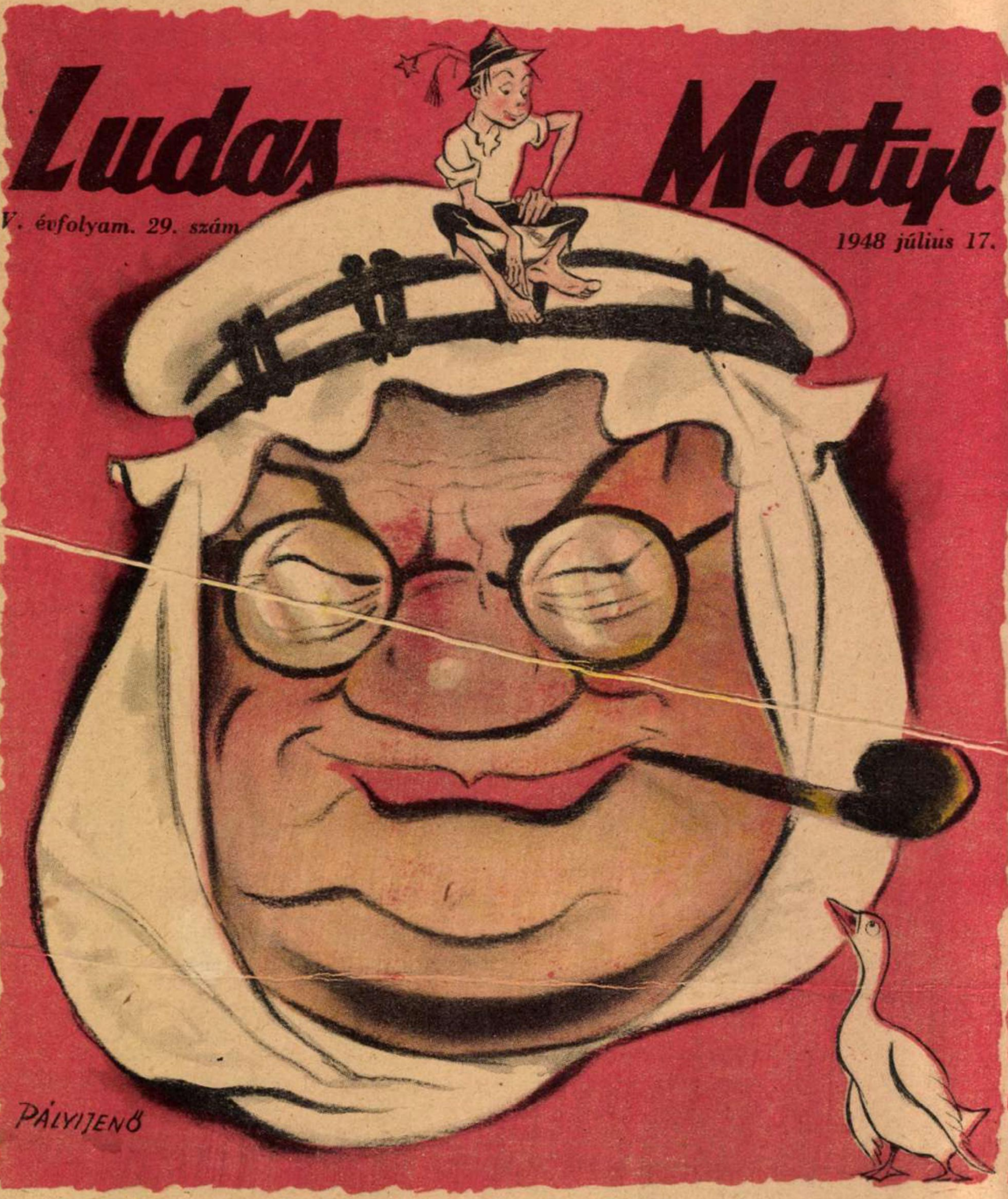

Bevin angol külügyminiszter: *A próféta szakállára esküszöm, hogy* ***vagyok*** *én olyan arab, mint amilyen szocialista!*

Ludas Matyi időjárásjelentése

(Mindenki olvassa el!)

Közöljük kedves olvasóinkkal, hogy amidőn lapunkat kezükbe veszik, szerintünk hűvös, szeles idő van és zuhog az eső, ha nem így volna, az egy cseppet se zavarja Önöket. Tessék végre tudomásul venni, milyen mérhetetlen nehézségekkel küzd lapunk szerkesztősége, hiszen vicceink állandóan ki vannak téve az időjárás viszontagságainak. A lap összeállításakor dideregve írjuk a zimankós, esős nyárról szóló vicceinket és egészen a lap megjelenéséig drukkolhatunk, leshetjük az eget, hogy valahogy meg ne javuljon az idő, mert akkor elromlanak a vicceink. Elhatároztuk tehát, hogy végleg függetlenítjük magunkat az időjárástól, minthogy a meteorológiai intézettel és Medárd úrral folytatott tárgyalásaink nem vezettek eredményre. Jelen számunk összeállításánál esős, rossz idő volt, vicceinket és cikkeinket ehhez az időjáráshoz szabtuk, méltóztassanak tehát tudomásul venni, hogy e pillanatban, amidőn lapunkat olvassák, hűvös, szeles idő van és zuhog az eső. Köszönjük.

A 7 legjobb külpolitikai vicce

Marshall titkára lihegve jelenti a főnökének:
— Külügyminiszter úr, Belgiumnak nem kell a Marshall terv, amit felajánlottunk neki!
Mire Marshall dühösen:
— Ki kérdezte őket?

A 7 legimpozánsabb vicce

— Mit szól hozzá? A Vízművek egyik alkalmazottja félmilliót sikkasztott, aztán megbilincselt kézzel kiugrott a vonatból és megszökött.

— Micsoda szerencse! Ha nem lett volna megbilincselve, a vonatot is elviszi...

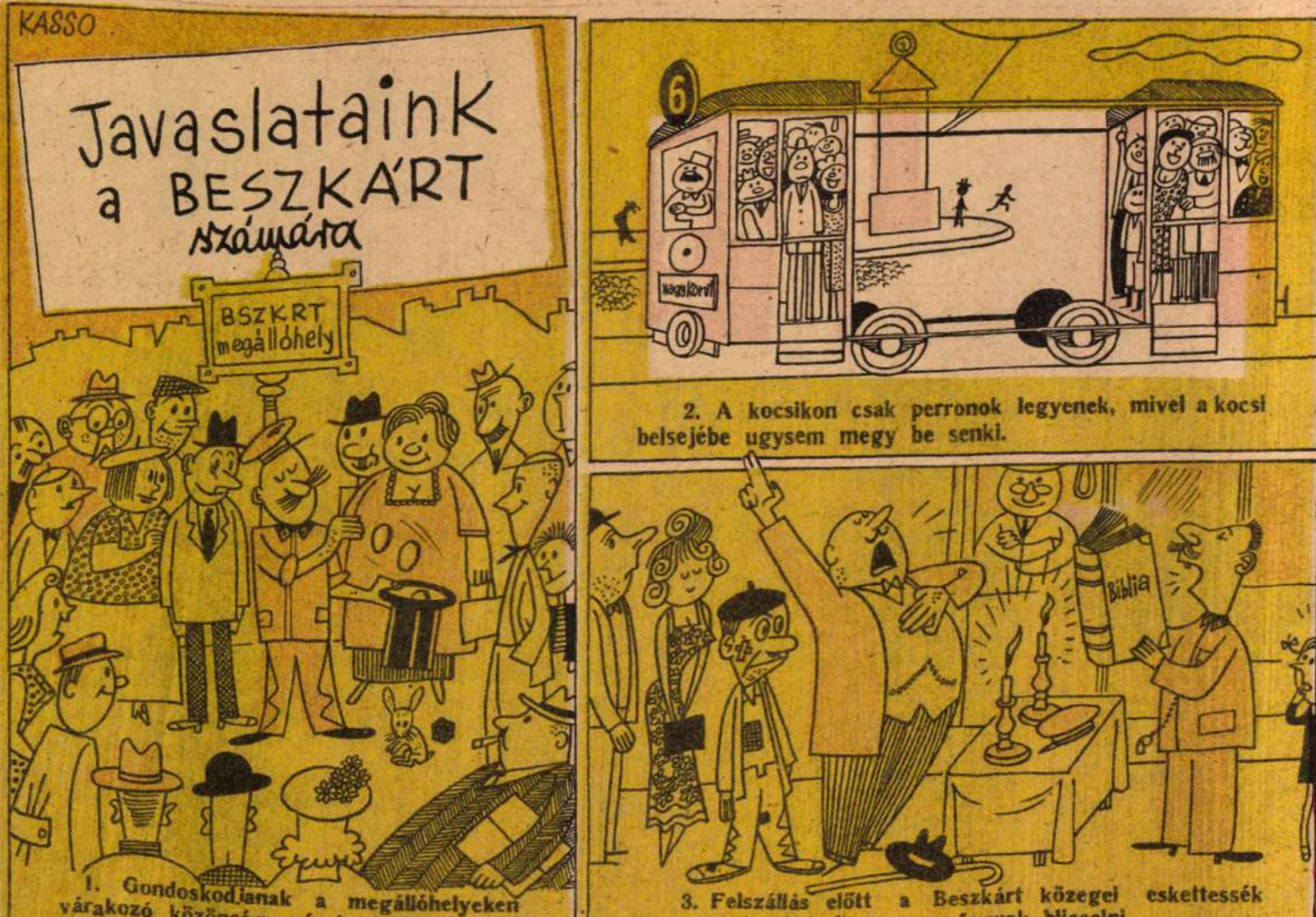

1. Gondoskodjanak a megállóhelyeken várakozó közönség szórakoztatásáról.

2. A kocsikon csak perronok legyenek, mivel a kocsi belsejébe ugysem megy be senki.

3. Felszállás előtt a Beszkárt közegei eskettessék meg az utasokat, hogy nem fognak bliccelni.

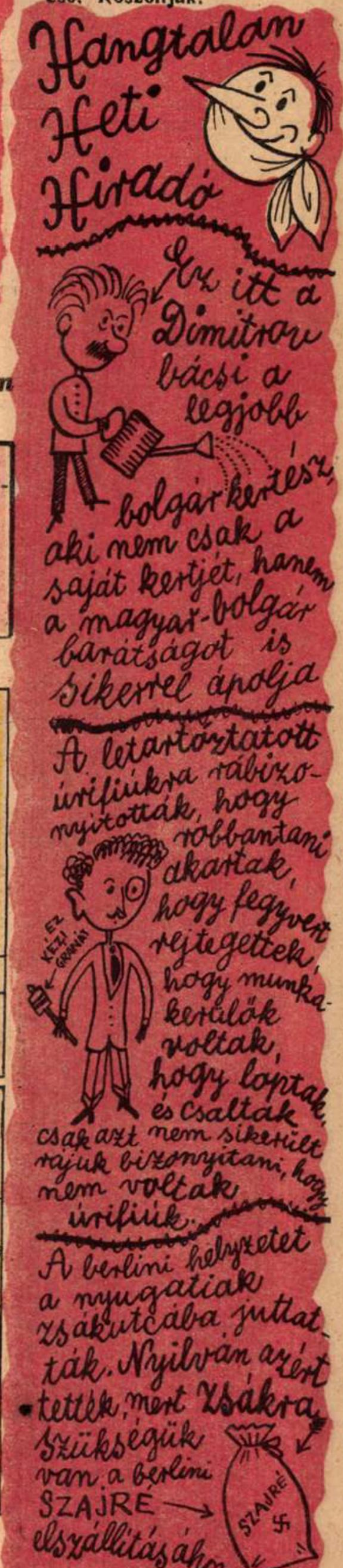

Hangtalan Heti Híradó

Ez itt a Dimitrov bácsi a legjobb bolgárkertész, aki nem csak a saját kertjét, hanem a magyar-bolgár barátságot is sikerrel ápolja

A letartóztatott úrifiúkra rábizonyították, hogy robbantani akartak, hogy fegyvert rejtegettek, hogy munkakerülők voltak, hogy loptak és csaltak, csak azt nem sikerült rájuk bizonyítani, hogy nem voltak úrifiúk.

A berlini helyzetet a nyugatiak zsákutcába juttatták. Nyilván azért tették, mert zsákra szükségük van a berlini SZAJRÉ elszállításához.

70 fillér

A lelkiismeret

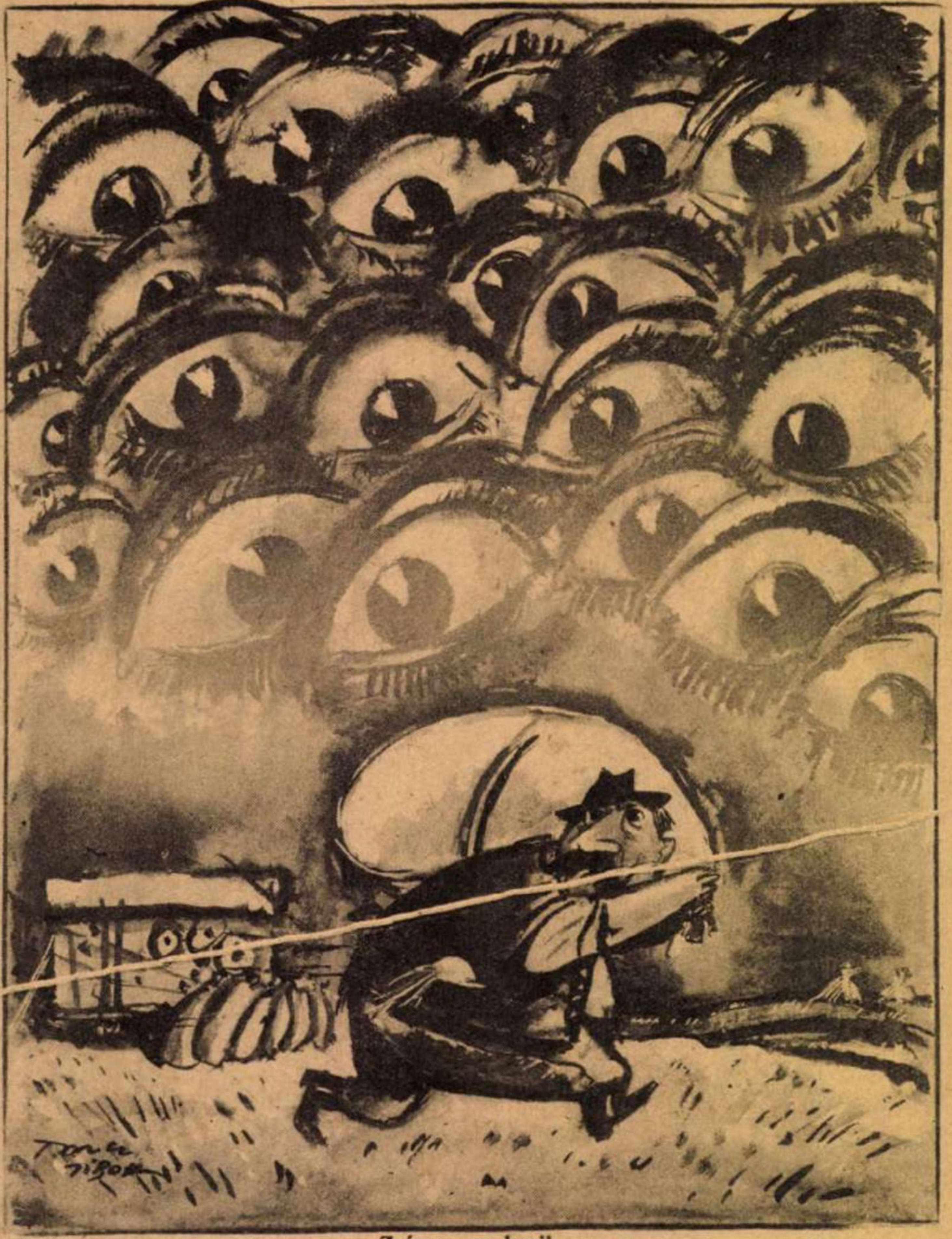

— Zsíros, ne lopj!

GÁDOR BÉLA:

Esetem Kusnýerikkel

Kusnyerik András iskolatársam volt a nyíregyházi gimnáziumban, eggyel járt feljebb, mint én. Ez az osztálykülönbség annyit jelentett, hogy kötelességem volt előre köszönni Kusnyeriknek és ha nyakon vágott vagy a fenekembe rúgott, barátságos mosollyal kellett fogadnom ezt a megtiszteltetést. Jóideig nagyjában ez volt közöttünk a viszony: én alázatosan köszöntöttem őt, ő belém rúgott, én barátságosan mosolyogtam, semmi különösebb baj nem volt. Az persze eszembe se jutott, hogy megtoroljam a rajtam esett sérelmeket. Ez lehetetlen volt: Kusnyerik eggyel feljebb járt, mint én.

A köztünk lévő jóviszony akkor kezdett el romlani, amikor én negyedikes voltam, ő pedig már ötödikbe járt. Kusnyerik ostoba és népszerű fiú volt, ez a két dolog gyakran jár együtt Népszerűségét főleg annak köszönhette, hogy patkós csizmát és nadrágszíjat hordott, ezenkívül volt a nyújtón egy speciális kiugrása, amit senki sem tudott utánozni. A konfliktus úgy kezdődött, hogy egyszer nem köszöntem előre Kusnyeriknek. Máig sem tudom, hogyan történhetett, talán szórakozott voltam, talán gondjaim voltak, elég az hozzá, hogy nem köszöntem. Kusnyerik hozzám lépett és így szólt:

— Mért nem köszöntél, te nyavalyás?

Azzal hirtelen ráugrott nehéz patkóscsizmájával a lábamra. Mégcsak védekezni sem tudtam, hiszen én pofont vártam, ez volt a logikus. A fájdalom elvette az eszemet és hirtelen úgy belerugtam Kusnyerikbe, hogy elgurult. Ezzel azonban osztályharcom véget is ért és mint egy hipnotizált nyúl vártam, míg feltápászkodik és odajön hozzám. A súlyos pofonokat most már azzal a megadással fogadtam, amellyel egy negyedikes egy ötödikesnek tartozik.

Ettől kezdve a viszony határozottan feszültté vált közöttünk. Én természetesen továbbra is előre köszöntem neki, de ő sohasem fogadta a köszönésemet. Ezekben az időkben, de még évek mulva is, gyakran voltak lidérces álmaim Kusnyerikkel. Már régen otthagytam a nyíregyházi iskolát, de még mindig kedvenc játékaim közé tartozott elképzelni, hogy Kusnyeriket az iskola udvarán az egész iskola szemeláttára megpofozom, majd a nyújtójára pattanva három villámgyors haskelep után olyan szenzációs kiugrást végzek, hogy még a véresre vert Kusnyeriknek is eláll szemeszája.

Néhány nappal ezelőtt véletlenül találkoztam Kusnyerikkel. Egy műsoros estén kellett fellépnem, ott álltam a színészek csoportjában a bejáratnál, amikor a közönség között megpillantottam Kusnyeriket. Valami nővel volt, a szemem sarkából láttam, hogy ő is megismert. Úgy tettem, mintha nem venném észre. Hátat fordítottam neki, a magyar színészet egyik büszkeségének könnyedén a vállára veregettem, majd karonfogva a híres színésznőt, néhányszor elsétáltam előtte.

Alighogy a pódiumra léptem, a harmadik sorban rögtön megtaláltam a szememmel Kusnyeriket. Nem néztem rá direkt, de szemmel tartottam. Az arcán megdöbbent kifejezéssel, feszülten figyelt. Elkezdtem a mondókámat, friss voltam, vidám és ötletes. Nem szívesen dicsérem magam, de azon az estén igazán brilliroztam. Amikor az utolsó viccemet elpukkantottam, hatalmas nevetés és taps tört ki. Mélyen meghajoltam és anélkül, hogy Kusnyerikre ránéztem voltam, megfordultam és lementem a pódiumról.

A kijáratnál ismét megpillantottam, ott állt a nővel karonfogva. El kellett mennem előtte. Ránéztem, az arca kövér volt, löttyedt és öreg. Rámosolyogtam és barátságosan megemeltem a kalapomat. Kusnyerik mélyen a szemembe nézett és nem köszönt vissza.

Hiába, eggyel feljebb járt.

Beköltözés a cethalba

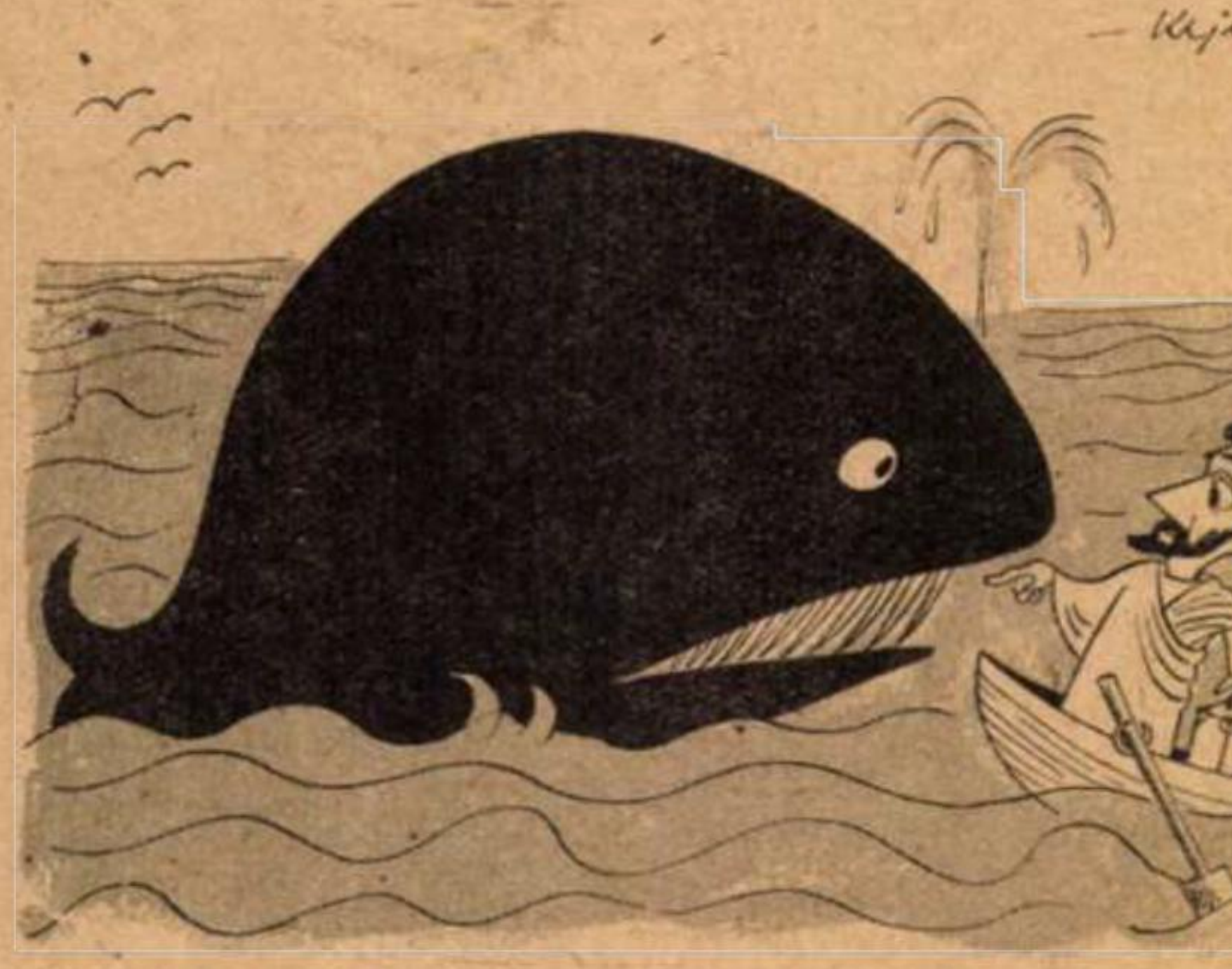

A cethal: Bocsánat Jónás úr, előbb mutassa a beutalást!

LUDAS MATYI apróhirdetései

ELADÓ a hazám. Értekezni lehet Schumannál, Páris „Csak dollár” jeligére.

ELVESZTETTEM a trónomat, amely I. Mihály névre szólt. Becsületes megtaláló tartsa meg, csak a birtokaimat küldje utánam Hollywoodba.

VESZEK országokat, kormányokat, függetlenségeket, lelkiismereteket és egyéb régiségeket. „Dollárcápa” jeligére a kiadóba.

JÓSZIVŰ emberek segítségét kérem. Könyörgök egy kis háborúért, mert éhenhalok! Dupont de Nemours USA.

ELMENNÉK takarítónőnek a Fehér Házba. Wallace, Harmadik Párt-utca, Newyork.

ELCSERÉLNÉM a Szabadság-szobrot egy elnökkéválasztásra. Truman, Washington, Fehér Ház. (Mindjárt a bank mellett.)

MÉHÉSZEK figyelem! Eladó egy spanyol darázsfészek jutányos áron. Frankó grátisz.

NYUGATNÉMETORSZÁG újjáépítéséhez szakértő gázkamraépítőket keres Schumacher csizmadia cég, München.

KERESEK egy országot, ahol nekem is volna beleszólásom a dolgokba. György görög király.

CSAK NÁLUNK renováltassa kopott fasisztáit. Egy rozoga náciból másfél vadonatúj demokratát csinálunk. Bizóniai Nácitlanító Rt.

Pesti Noé

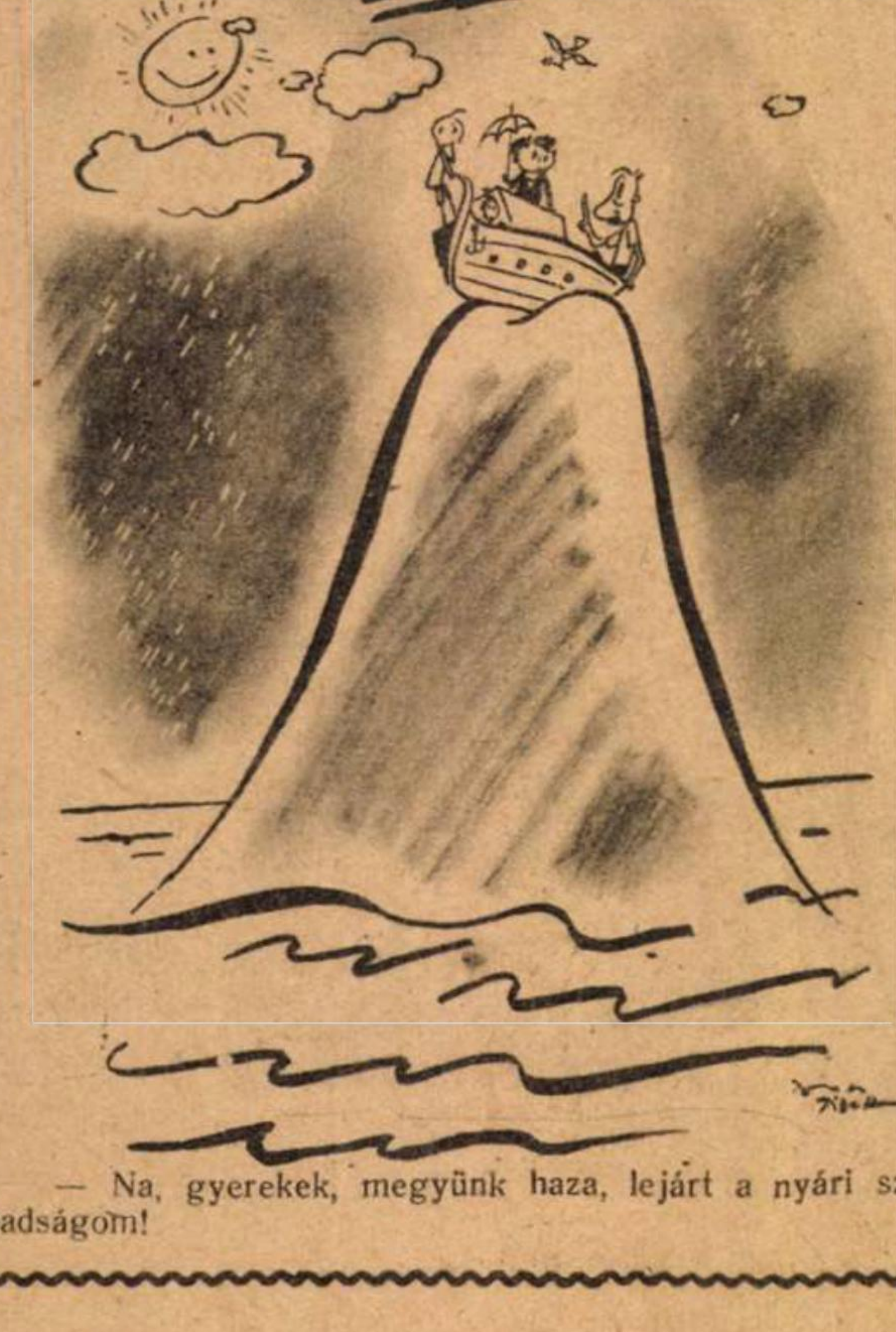

— Na, gyerekek, megyünk haza, lejárt a nyári szabadságom!

NYILT TÉR.

Félreértések elkerülése végett közlöm, hogy nem vagyok azonos a spanyolviasz feltalálójával.

Ernest Bevin
külügyminiszter,
London.

Amerikai komédia

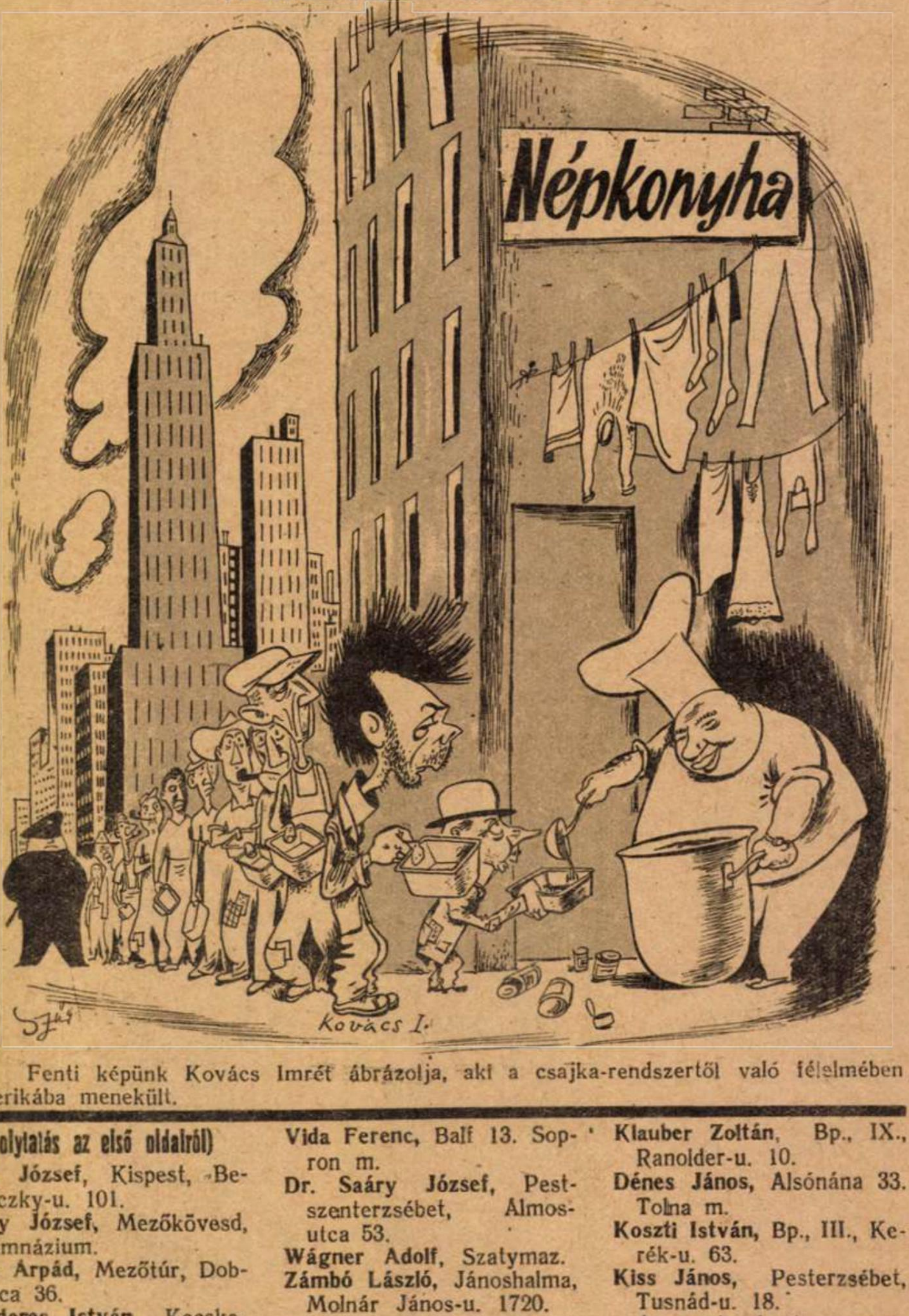

Fenti képünk Kovács Imrét ábrázolja, aki a csajka-rendszertől való félelmében Amerikába menekült.

(folytatás az első oldalról)

Sári József, Kispest, Beniczky-u. 101.
Nagy József, Mezőkövesd, Gimnázium.
Kiss Árpád, Mezőtúr, Dob-utca 36.
Kenderes István, Kecskemét, Széchenyi-város 5.
Wolcsánszky Sándor, Törökszentmiklós, Kossuth Lajos-u. 146.
Schaffhauser Pál, Madaras, Kinizsi-u. 5.
Lovas Lajos, Pusztakengyel 94. Szolnok m.
Vida Ferenc, Balf 13. Sopron m.
Dr. Saáry József, Pestszenterzsébet, Almos-utca 53.
Wágner Adolf, Szatymaz.
Zámbó László, Jánoshalma, Molnár János-u. 1720.
Farkas József, Pécs, I. Vitéz-u. 32.
Kunhegyesi János, Szerencs, Cukorgyár.
Pollák Gyula, Bp., VI., Eötvös-u. 19.
Ovári Béla, Székesfehérvár, Prohászka-út 15.
Klauber Zoltán, Bp., IX., Ranolder-u. 10.
Dénes János, Alsónána 33. Tolna m.
Koszti István, Bp., III., Kerék-u. 63.
Kiss János, Pesterzsébet, Tusnád-u. 18.

A nyerteseknek a megfelelő számú ingeket (ha vidékiek) postán küldjük, a pestieket felkérjük, hogy szerkesztőségünkben, júl. 22. után 10 és 1 óra között jutalmukat, kellő igazolás után, vegyék át.

Mit tud egy vödör?

A tárgyak gonoszságáról beszélgettünk. A dugóról, amely beletörik az üvegbe, a fogkrémről, amely a tubus alján buggyan ki, merő rosszaságból. Barátunk, Z. ekkor így szólt:

— Ha akarjátok, elmesélek egy történetet a tárgyak jóságáról.

Akartuk, elmesélte.

*

Már említettem, hogy magam is részt vettem az 1912-es oroszországi hadjáratban, sőt dicsekvés nélkül állíthatom, hogy a legmagasabb rangú tisztekkel egyidőben kezdtem szaladni visszafelé.

Mint egyszerű munkaszolgálatos vonultam be, de gyorsan emelkedtem a ranglétrán: előbb nyavalyás gazember, később rühes kutya lettem. Ez utóbbiként kaptam meg a flektifuszt a kardok nélkül, 1943 januárjában. További pályafutásomnak a voronyezsi áttörés véget vetett. Egy szál vödörrel a kezemben órákig próbáltam feltartani Tolbuchin hadseregét. Amidőn azonban látnom kellett, hogy von Mannstein tábornagy is visszavonul, fogtam magam és abbahagytam a céltalan ellenállást. Pokoli káoszban elindultam nyugat felé a vödrömmel. Magyarok, románok, olaszok, szlovákok és németek áramlottak ziláltan Kiev felé, nyomukban az oroszokkal. Mindenki igazoltatott mindenkit, járőrök cirkáltak, hogy összetereljék a katonákat és lelőjjék a muszokat. A járőrök egymást is igazoltatták, mindenki gyanús volt, kivéve a hullákat, akiket megbízhatóknak lehetett elismerni. Engem senki sem bántott, mert látták kezemben a vödröt s nyilvánvaló volt, hogy vízért megyek valahova.

Ezzel a vödörrel mentem a Dontól Kievig. A vödörnek köszönhettem, hogy senki sem lőtt le, senki sem igazoltatott, mert hiszen nyilvánvaló volt, hogy vízért megyek valahova.

Bobrujszk és Berdicsev vonalában volt a fő-fő szűrőállomás. Ezt a vonalat már csak rendezett alakulatok léphették át, mert — ha már a fronton minden felbomlott is, — de a hátországban rendnek kellett lennie. Itt külön-külön mindenkit megvizsgáltak és kikérdeztek. Aki nem tudta megindokolni, hogy miért szalad hazafelé, azt dutyiba zárták. Engem azonban senki sem kérdezett, mert látták kezemben a vödröt s nyilvánvaló volt, hogy vízért megyek valahova.

Kievben akkor még nyugalom volt. Itt jelölték ki a csapatok új beosztását, itt döntötték el, hogy a még életben maradt kiirtandókat hol és hogyan kell kiirtani. A katonák partizánvadászatra indultak, vagy kórházba kerültek, másokat aknát szedni küldtek, vagy tankcsapdákat építtettek velük. Velem azonban a kutya sem törődött, mert látták kezemben a vödröt s nyilvánvaló volt, hogy vízért megyek valahova.

Szolnokon jártam már a vödörrel a kezemben, amikor elért a végzet. Egy magyar tábori csendőr megkérdezte, miért lődörgök az utcán. Felemeltem a vödröt és azt mondtam:

— Alázatosan jelentem, vízért megyek.

Erre kaptam egy akkora pofont, hogy magam is megcsodáltam.

— Tudod-e nyavalyás, hogy miért kaptad?

— Tudom, alázatosan. Mert nincs feneke a vödörnek.

Tabi László

Egyiptomi udvaronc

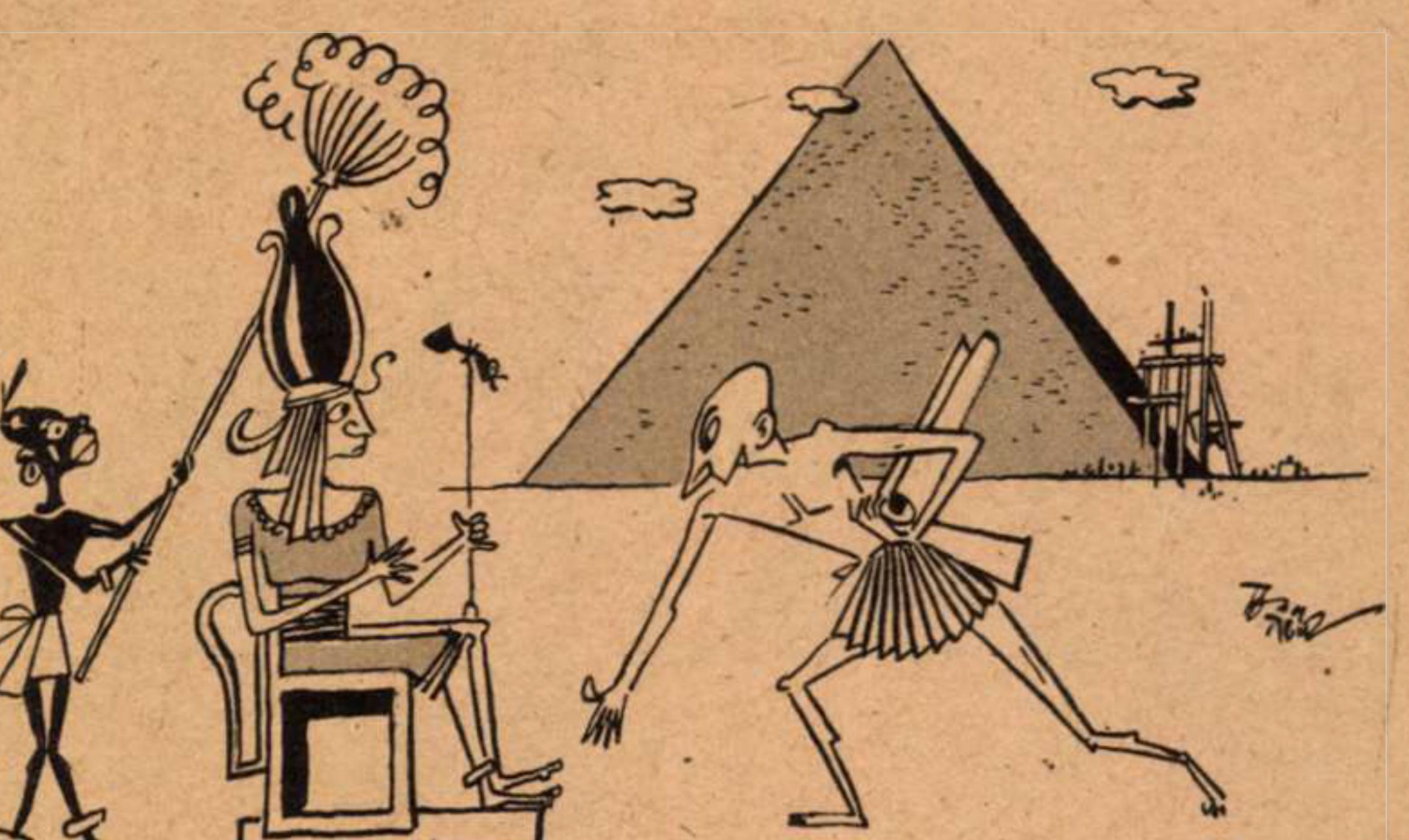

— Ó, nagy fáráó, kész a piramis!
— Na és?
— Nyugodtan megdögölhetsz!

Aki ragaszkodik a romantikához

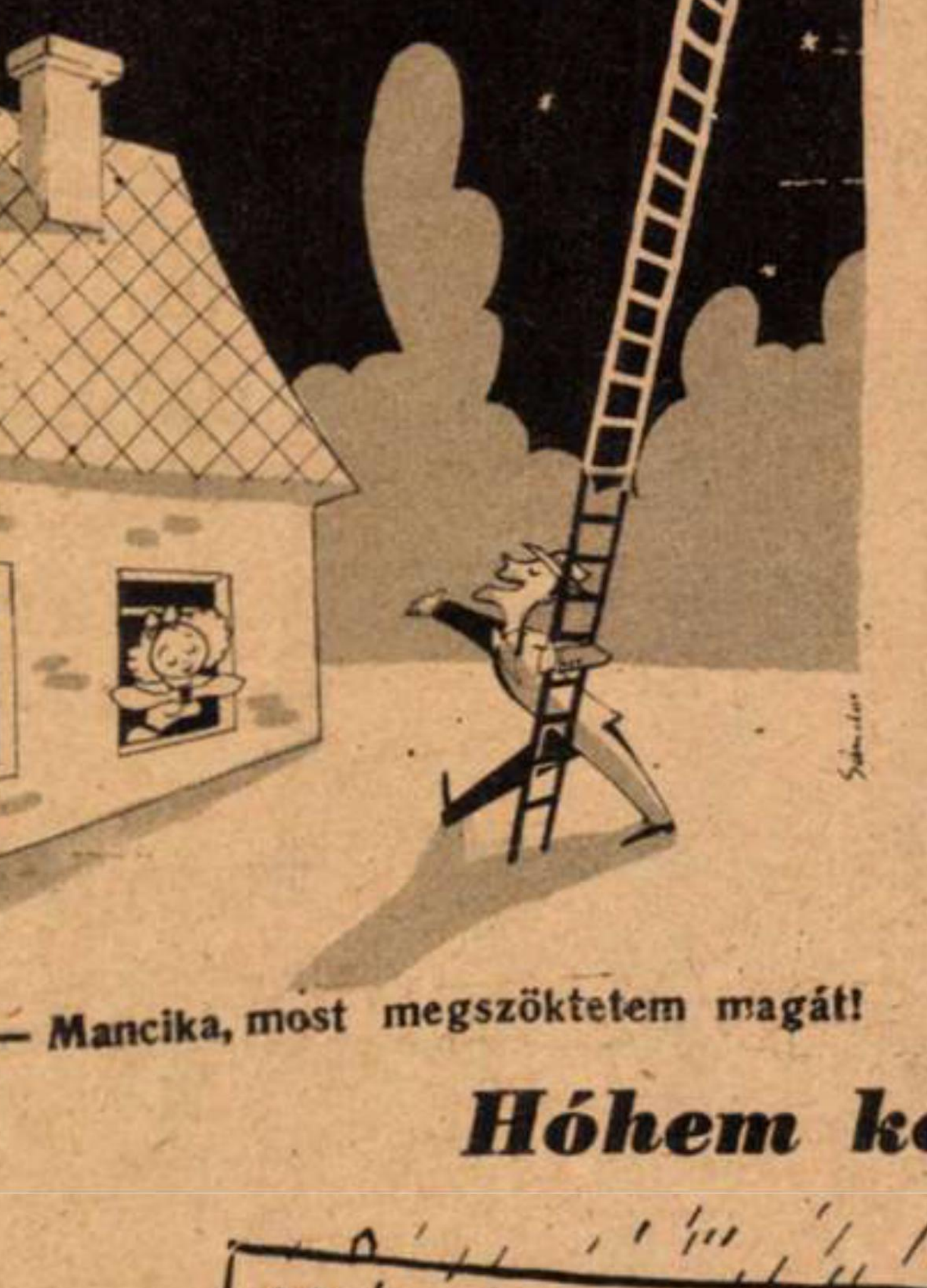

— Mancika, most megszöktetem magát!

Körúti ballada

A jó Gugyerák Alajos
Fel a hatosra száll,
Hadd látom, úgymond, mennyi most
A Körútban a báj?
Sok lett-e a szép nő vajjon
S a csúnya nő kevés,
Használ-e, amely most folyik,
A sínáthelyezés?

S örömmel látja, a Körút
Pont olyan lett, mint Velsz,
Mindent, mi szemnek kellemes,
Hegy-völgyet benne lelsz.
Van vadregényes szikla is,
Több, mint amennyi kell,
Felhőbevesző kőhegyek
És sóder dögivel.

Boldogan bólint Gugyerák:
Szépségben nem szegény
Ez a körúti tartomány,
Hisz csupa vadregény!
Az utast rabul ejti e
Tájnak vad kelleme,
Néhány kőszáli zerge csak,
Ami még kellene . .

Ősmagyarok ebédre várnak

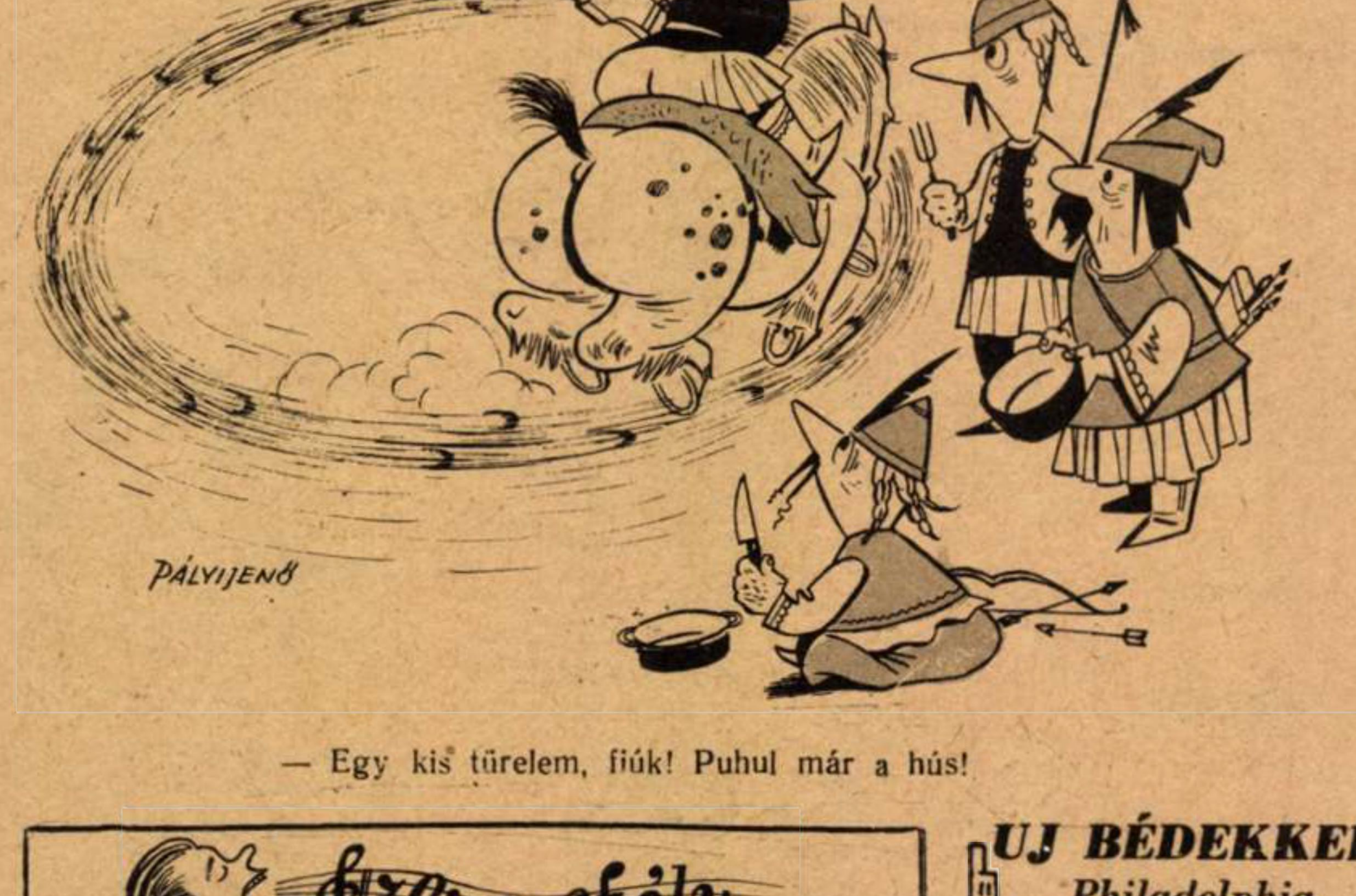

— Egy kis türelem, fiúk! Puhul már a hús!

Hóhem kocsmáros

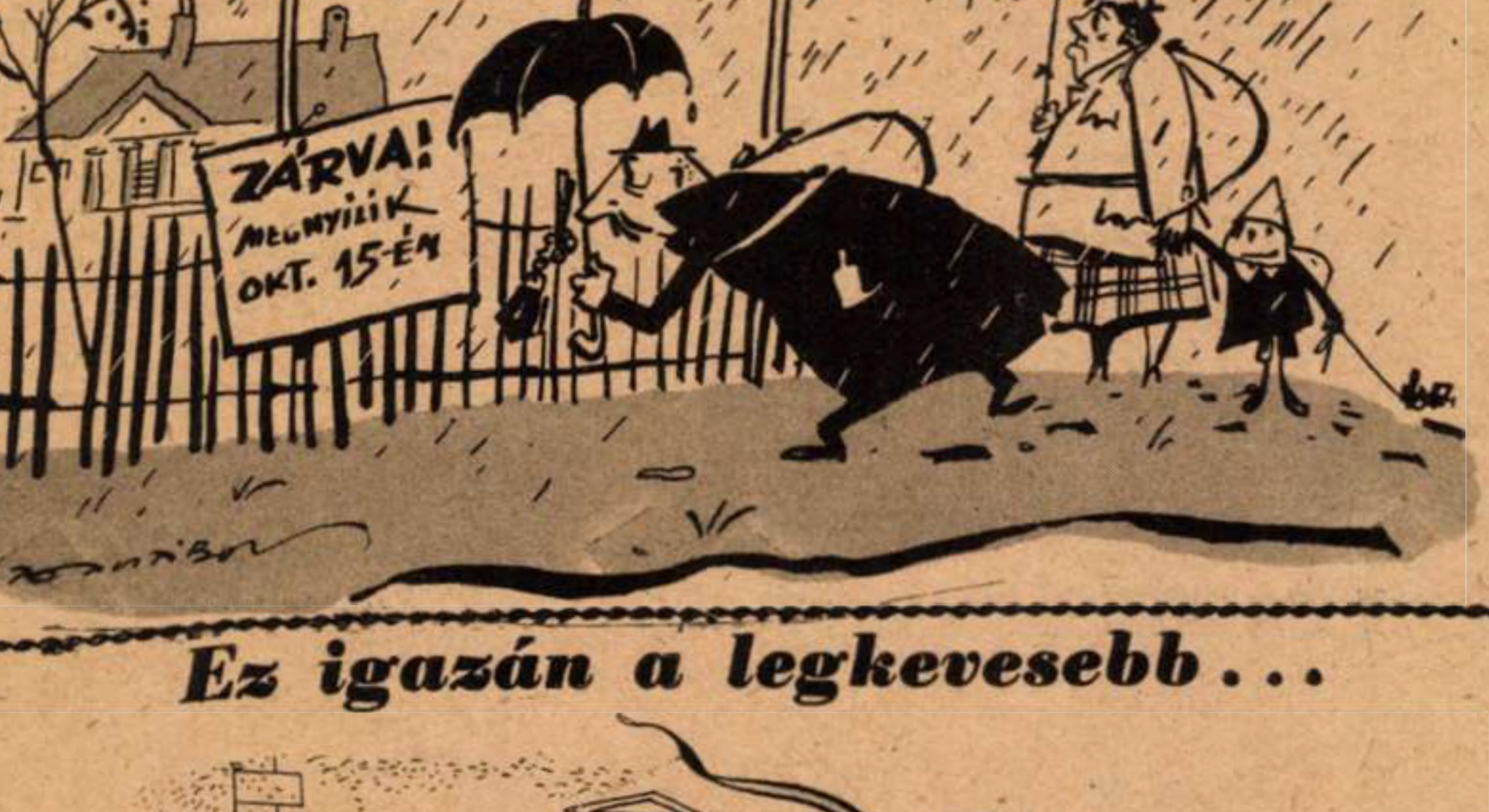

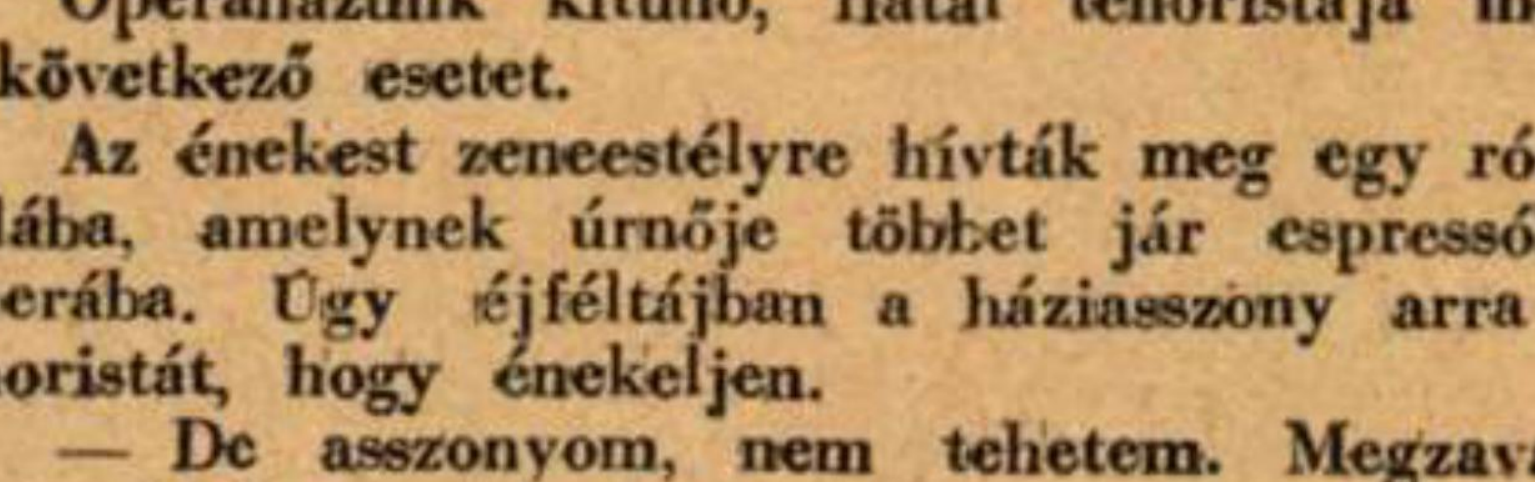

Zeneestély

Operaházunk kitűnő, fiatal tenoristája mesélte el a következő esetet.

Az énekest zeneestélyre hívták meg egy rózsadombi villába, amelynek úrnője többet jár espressóba, mint Operába. Úgy éjféltájban a háziasszony arra kérte a tenoristát, hogy énekeljen.

— De asszonyom, nem tehetem. Megzavarnám a szomszédok nyugalmát.

— Sose törődjék velük — válaszolta az asszony. — Nekik meg egy kutyájuk van, amely egész éjszaka ugat.

Nyitott ajtókat dönget

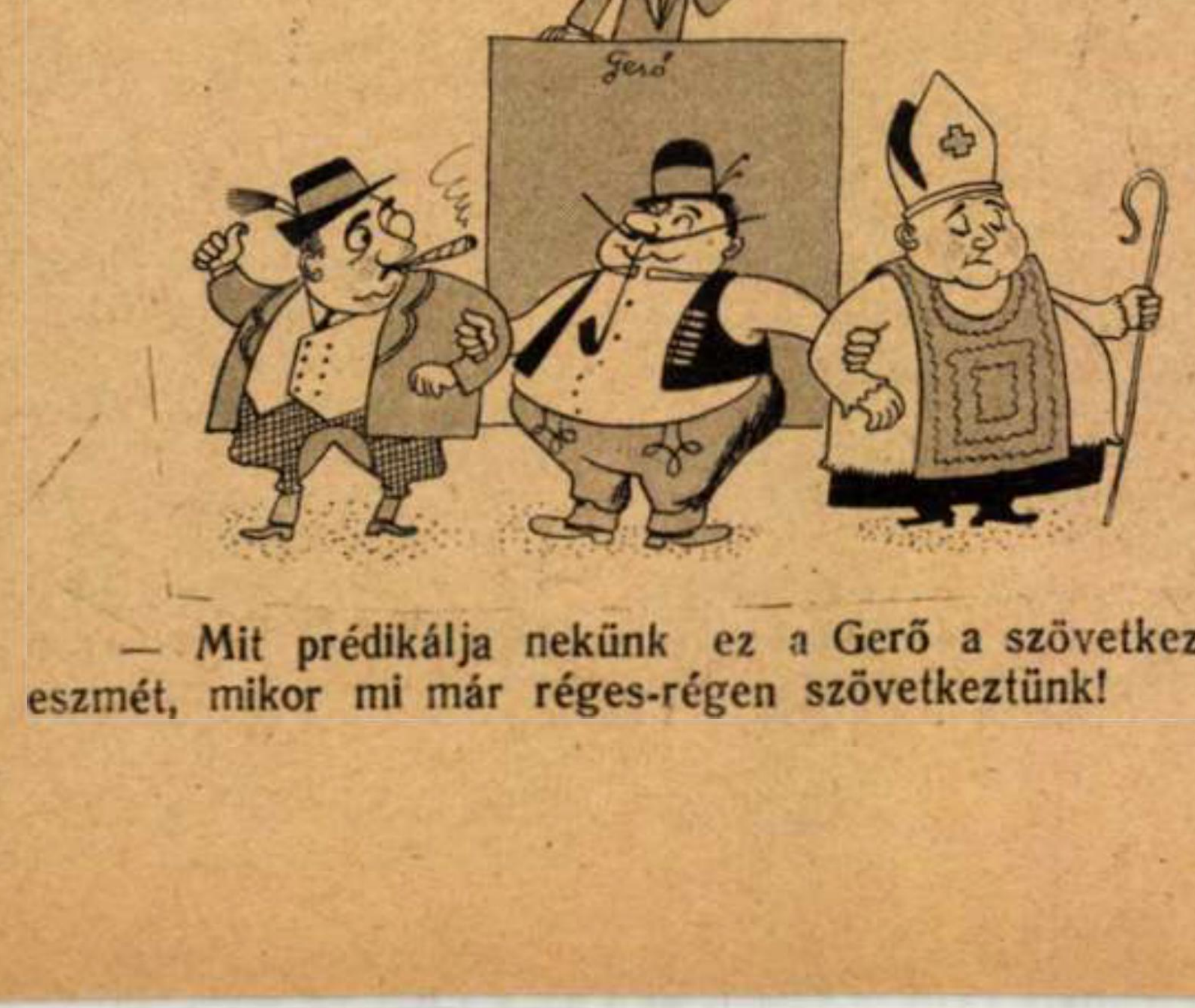

— Mit prédikálja nekünk ez a Gerő a szövetkezeti eszmét, mikor mi már réges-régen szövetkeztünk!

UJ BÉDEKKER

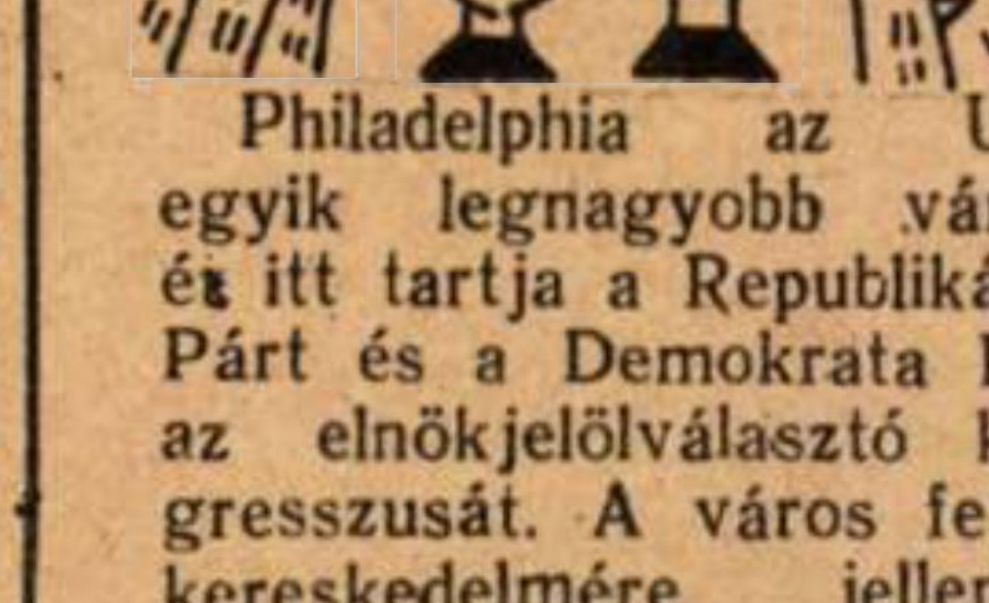

Philadelphia

Philadelphia az USA egyik legnagyobb városa és itt tartja a Republikánus Párt és a Demokrata Párt az elnökjelölválasztó kongresszusát. A város fejlett kereskedelmére jellemző, hogy a két párt az idén is jól bevásárolt.

Philadelphia rengeteg felhőkarcolóval, színházzal és mozival dicsekedhetik, csak a két elnökjelölttel nem dicsekedhetik.

Tel Aviv

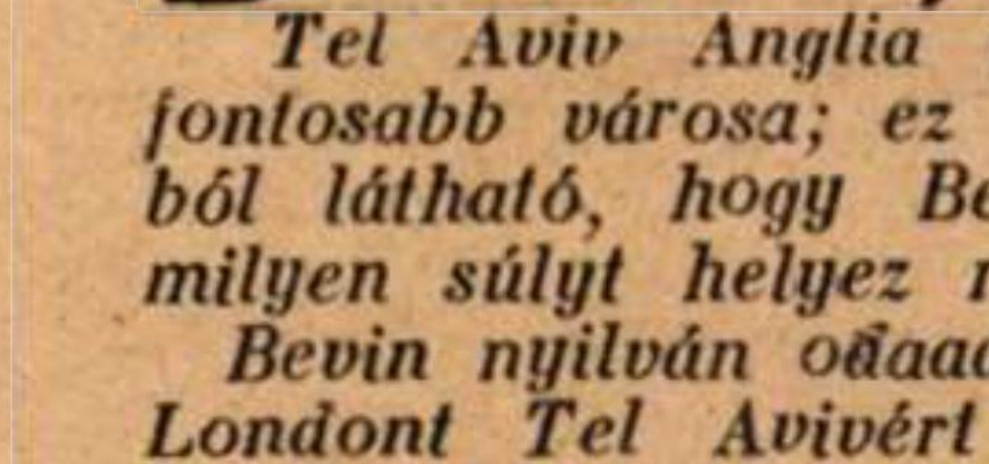

Tel Aviv Anglia legfontosabb városa; ez abból látható, hogy Bevin milyen súlyt helyez rá.

Bevin nyilván odaadná Londont Tel Avivért és Manchestert ráadásul; de a zsidók nem bolondok, hogy cseréljenek, mert akkor át kellene venniük Bevint is.

Ez igazán a legkevesebb . . .

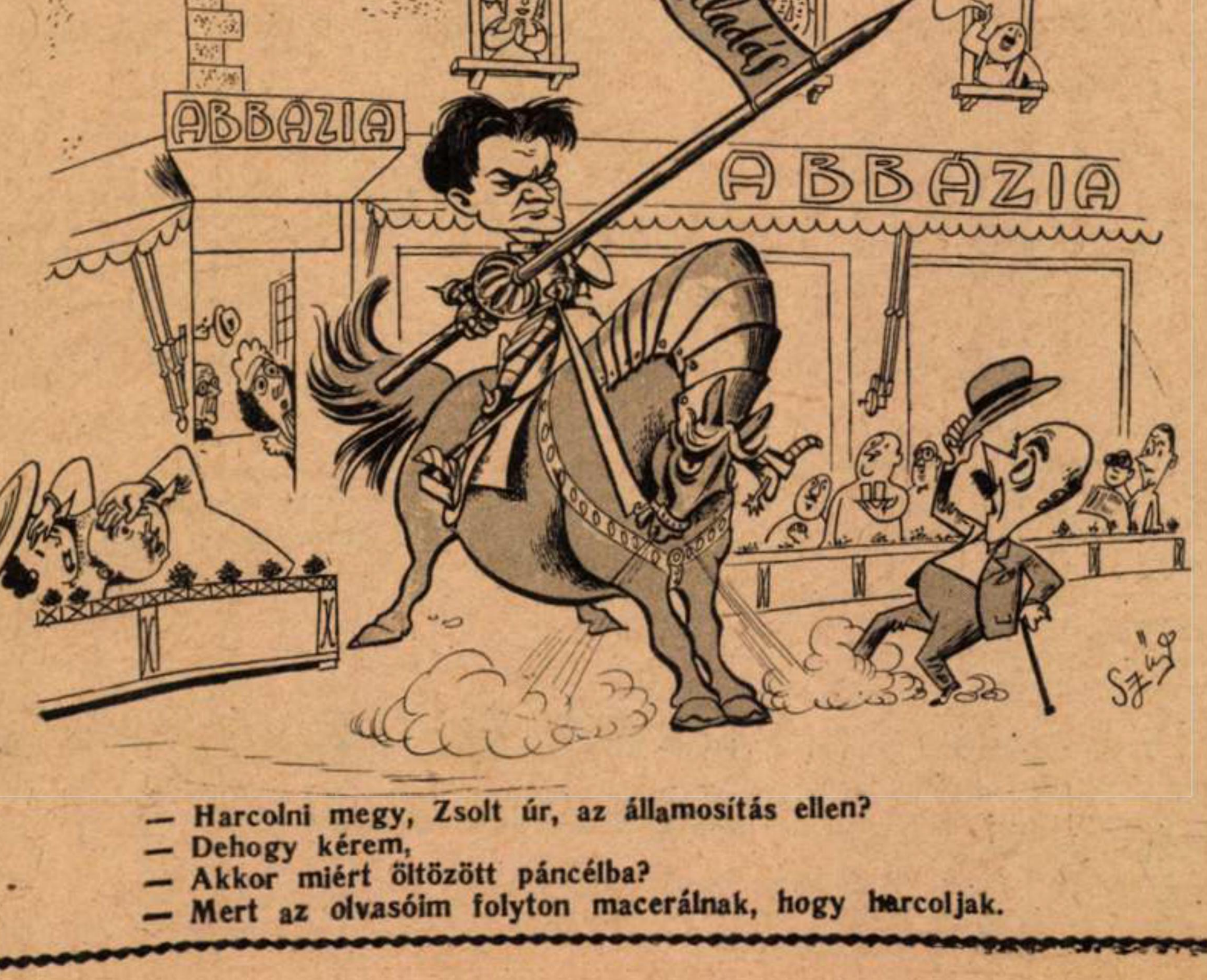

— Harcolni megy, Zsolt úr, az államosítás ellen?
— Dehogy kérem,
— Akkor miért öltözött páncélba?
— Mert az olvasóim folyton macerálnak, hogy harcoljak.

Európa elrablása

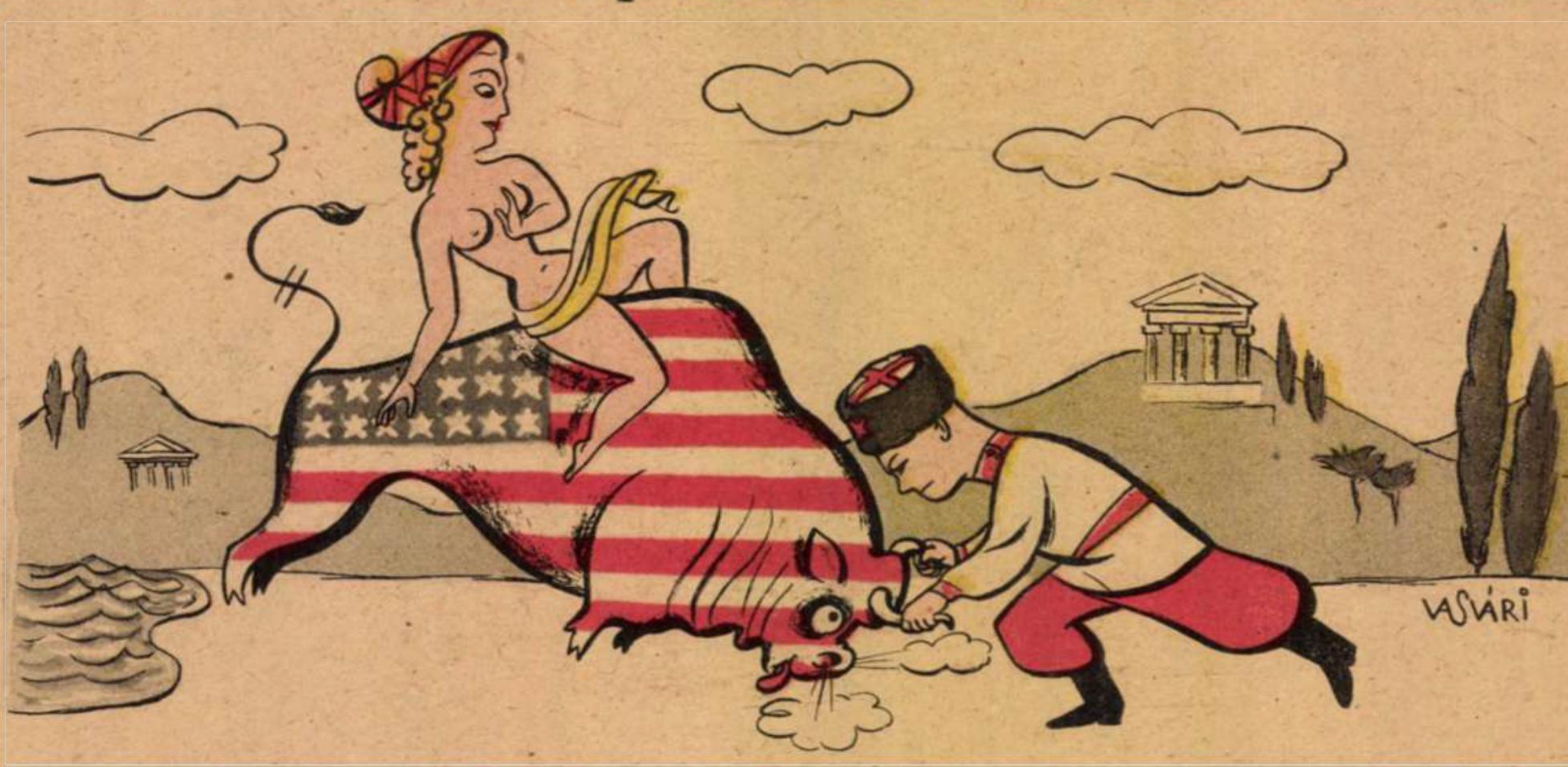

Iván: Fütyülök a mitológiára, ez a bika nem fogja Európát elrabolni!

Döntő játszma

Még a régi időkben történt, az írók és hirlapírók klubjában, az „Otthon"-ban, hogy Béldi Izor, a kritikus és Guti Soma ebéd után leültek kaszinózni.

Lett este, éjszaka, azután már hajnalodott, kezdtek a lámpák kialudni, de még állt a csata.

Az „utolsó mesterek" többszöri bemondása után végre Guti kimondta a szót:

— Elég, nem játszom tovább, ez az utolsó part!

Béldi, aki már minden pénzét elvesztette, haragosan az asztalra csapott:

— Ezt teszed velem? Harminc éve ismerjük egymást és most egyszerűen felugrálsz!?

Mire Guti is az asztalra vágott:

— Stop, — mondta — mióta ismerjük egymást?

— Harminc éve.

— Akkor még egy parti. Dupla vagy semmi! Vagy hatvan éve ismerjük egymást, vagy nem ismerjük egymást!

Befőzési idény kannibáléknál

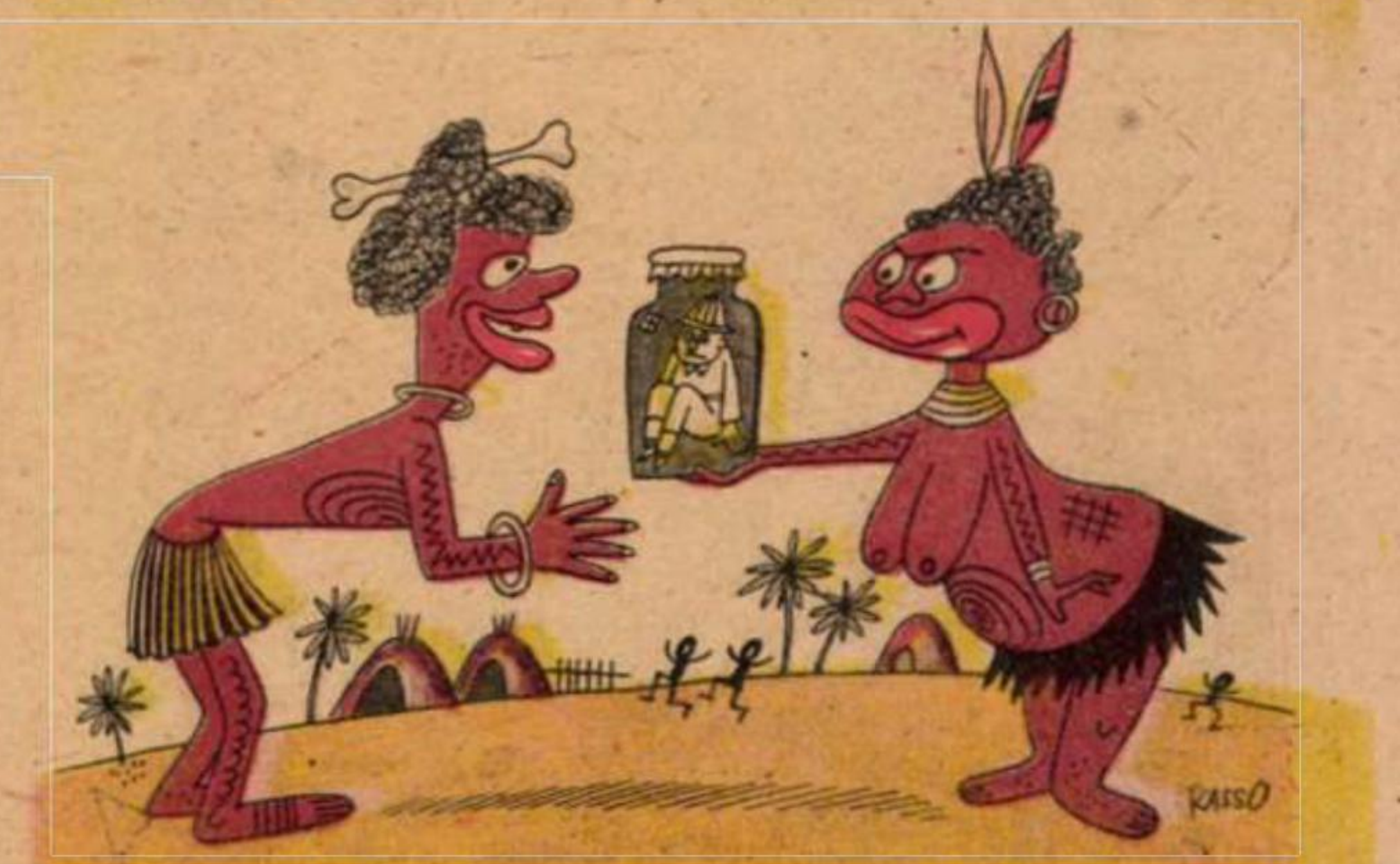

— Látod, apukám, milyen háziasszony vagyok!? Gondoskodok arról, hogy legyen télen is mit enni . . .

A legendás Gugyerák
avagy
A brisbanei rádió

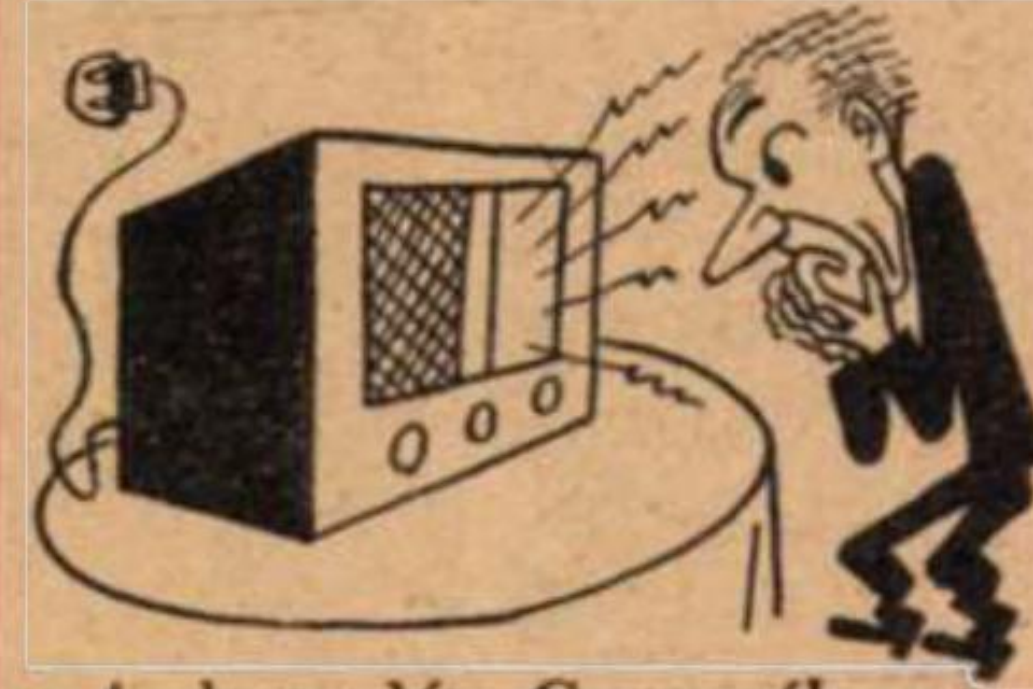

A legendás Gugyerák az utcánk büszkesége. Azért hívják legendás Gugyeráknak, mert legendák keringenek róla, hogy milyen hülye. Viszont erősen politizál és erősen jobboldali beállítottságú.

— Mit gondol, ki lesz az új elnök Amerikában, a Trűmen, vagy a Bevin? — kapott el a multkor a lépcsőházban.

— A Bevin angol — mondtam zavartan.

— Hát aztán? — legyintett a legendás Gugyerák. — Amerikában nem nézik azt, ott demokrácia van.

Két nap mulva megint elkapott a lépcsőházban.

— Tudja, mit mondott a brisbanei rádió? — kérdezte.

— Nem — feleltem.

— Azért van ilyen jó kedve — mondta titokzatosan és elrohant.

Másnap a feleségemmel voltam, amikor találkoztunk.

— Hová, hová? — simogatta meg kacéran a szakállát a legendás Gugyerák.

— Moziba, — feleltem.

— Ha hallgatnák a brisbanei rádiót, — mondta komoran a legendás Gugyerák — nem volna kedvük moziba menni.

Vajjon mit mondhatott a brisbanei rádió? — kérdezte idegesen a feleségem, amikor a legendás Gugyerák eltűnt.

— Ugyan, ne hallgass rá — bosszankodtam. — Tudod, hogy a legendás Gugyerák hülye.

— Az fix — mondta becsületes őszinteséggel a feleségem. — De a brisbanei rádió az brisbanei rádió.

— A brisbanei rádió hazudik — mondtam a feleségemnek megnyugtatóan, de engem is kezdett idegesíteni a dolog. Egész előadás alatt nem tudtam röhögni, pedig egy szomorú amerikai filmet játszottak.

Amint hazaértünk, rohantam fel a legendás Gugyerákhoz.

— Nézze Gugyerák úr, férfiak vagyunk, egymásközt. Mondja meg őszintén, mit mondott a brisbanei rádió?

— Én nem terjesztek rémhíreket — mondta zordonan a legendás Gugyerák. — Hallgassa meg a saját fülével.

— A mi rádiónkkal nem lehet Brisbanet fogni.

— Akkor jöjjön le — mondta jószívűen a legendás Gugyerák. — Majd felkiabálok, ha jelentkezik.

Egy hétig nem mozdultam ki hazulról. Az állásomat felmondták, mert indokolatlanul mulasztottam, az ennivalónk elfogyott, de a piacra se mertünk lemenni, mert hátha közben jelentkezik Brisbane.

Végre a második hét harmadik napján meghallottuk a legendás Gugyerák hangját:

— Nyavalyek úr! Gyorsan! Brisbane!

Rohantunk le. A rádió nyitva volt. Erős férfihang beszélt belőle angolul. A legendás Gugyerák minden szónál sápadtabb lett. Rámnézett és látta, hogy én is halálsápadt vagyok. Minden izümkben remegtünk, a férfihang pedig mondta vészterhes mondókáját. Hátborzongató volt.

Végre, úgy félóra mulva, elhallgatott.

— Mit mondott? — kérdeztem az izgalomtól és a rémülettől fuldokolva.

— Tudja a fene — felelte a legendás Gugyerák. — Egy szót se értek angolul.

— Azelőtt se értette? — kérdeztem hülyén.

— Azelőtt se — mondta férfiasan a legendás Gugyerák.

— Hát akkor mit ijesztgettél, te hülye?! — vesztettem el a béketűrésemet. — Hiszen azt se tudod, hogy miről beszél!

— De a hangja, — lihegte sápadtan a legendás Gugyerák — ahogy mondja! Tele van fenyegetéssel!

g. m.

13 mandátumot kapott Hollandiában az ellenforadalmi párt

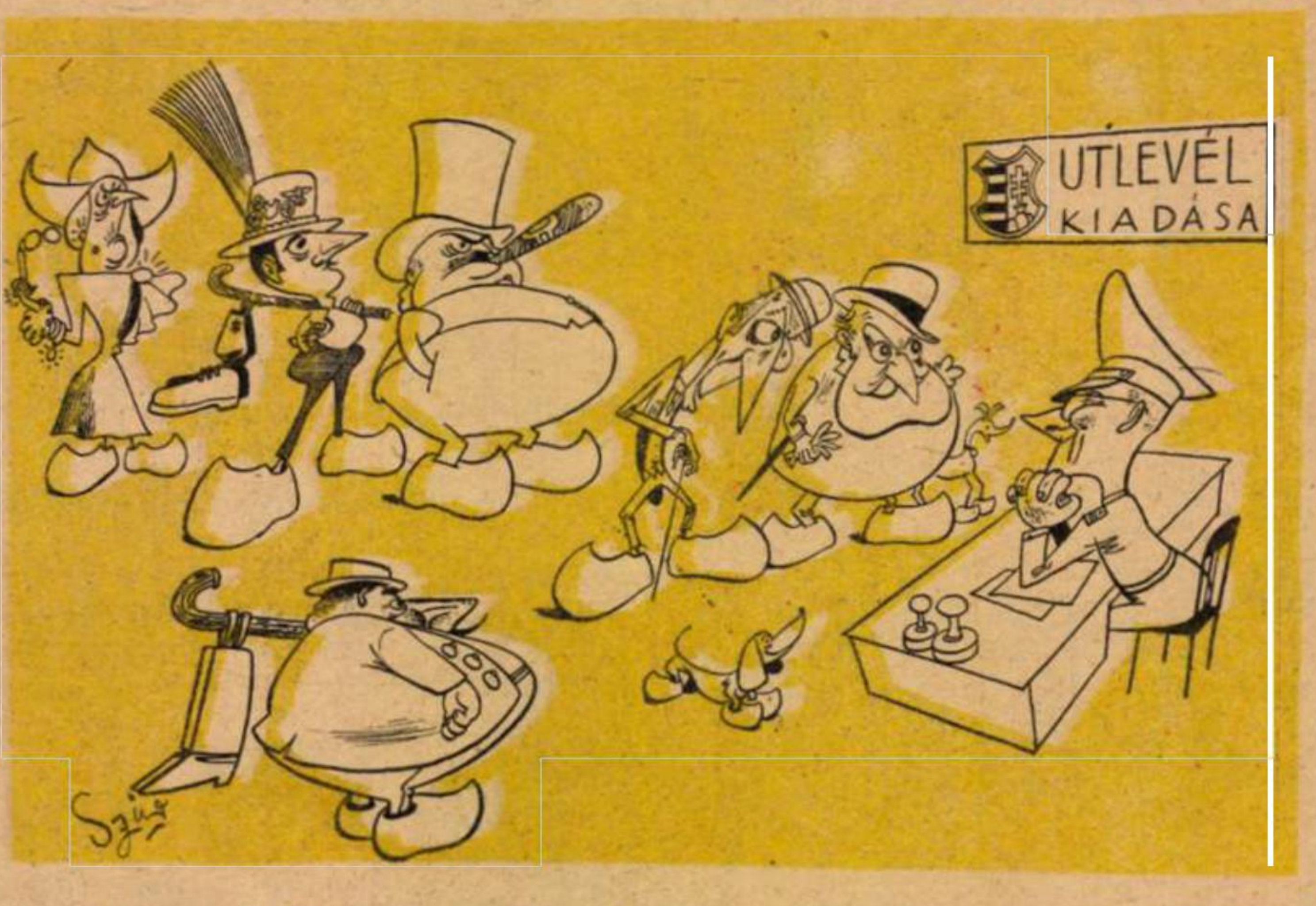

Reakczi Jóska: Útlevelet kérünk Hollandiába, a facipőket már be is szereztük!

Nem lehet rossz néven venni

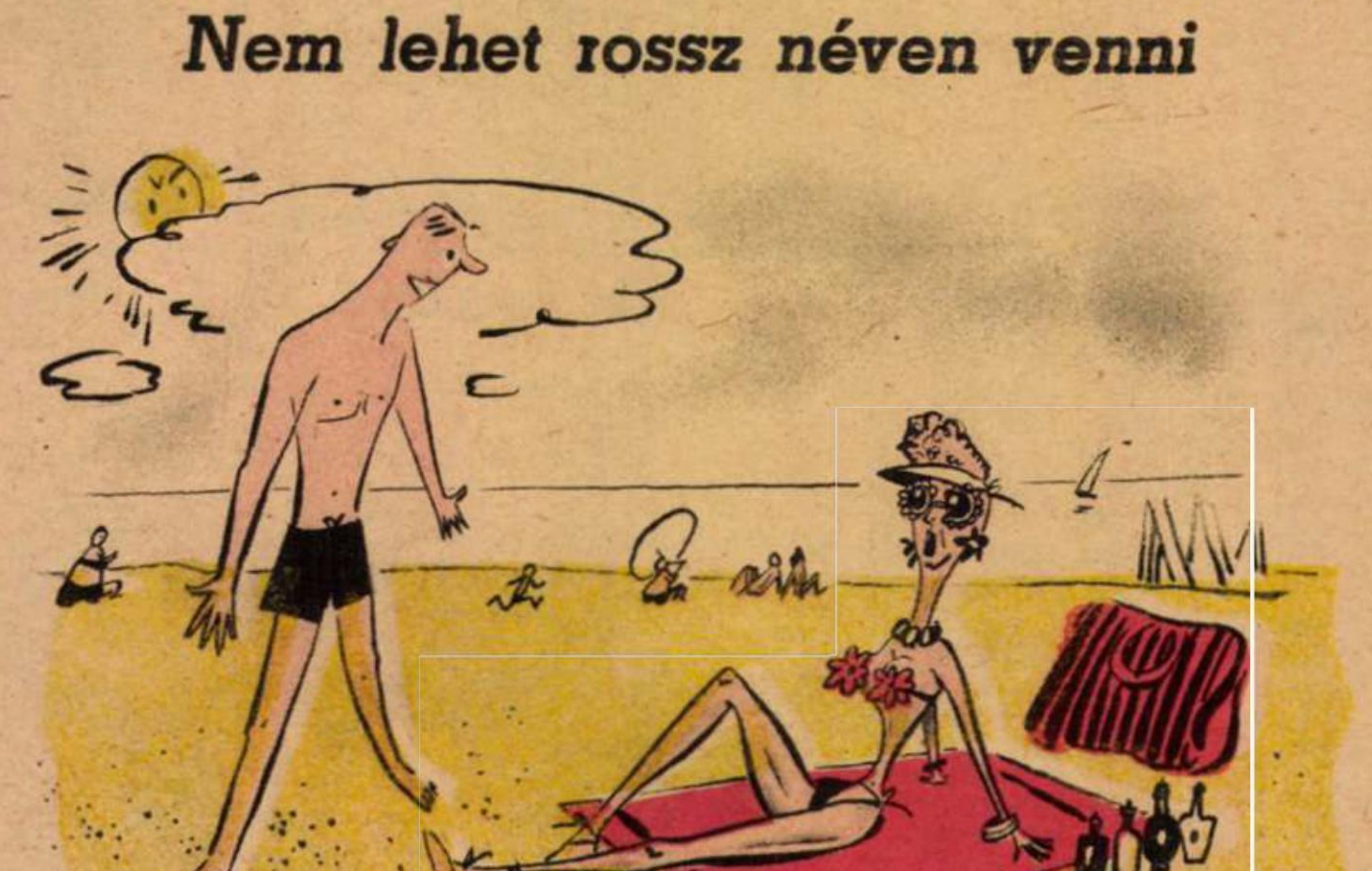

— Érdekes, milyen peches vagyok! Mihelyt levetkőzöm elbújik a nap . . .
— És maga ezen csodálkozik, asszonyom?

JÖVŐ HÉTEN:
Kik kapták a második 50 inget?

JÓ BÁCSI
Kis jelenet

Zsidó gyerek, arab gyerek (verekszenek).

Bevin bácsi: Nade gyerekek! Nade gyerekek!

Zsidó gyerek: Ő kezdte!

Arab gyerek: Nem is igaz, Bevin bácsi, mert ő kezdte! Visszaütött a piszok! (Tovább verekszenek.)

Bevin bácsi: Ne verekedjetek gyerekek, játsszatok inkább ezzel! (Fütykőst ad az arab gyereknek.)

(A gyerekek tovább verekszenek.)

Bevin bácsi: Nem szégyelitek magatokat, ilyen nagy fiú létetekre! Hagyjátok már abba, nem tudom olvasni a Timest, inkább szórakozzatok ezzel! (Pisztolyt ad az arab gyereknek.)

Bevin bácsi (felnéz az újságból): Ejnye, ejnye gyerekek, hát még mindig nem hagytátok abba? Nesze, inkább szopogasd ezt! (Tankot ad az arab gyereknek.)

(Tovább verekszenek.)

Samu bácsi (belép): Well, micsoda zrít csináltok?

Bevin bácsi (szomorúan) Mit csináljak, ez a zsidó gyerek olyan rakoncátlan, már egy órája beszélek a lelkére és nem akar felfordulni.

Varázsszer

Farkas úrtól kérdik barátai, hogy tudta olyan sokáig megőrízni ifjonti frisseségét?

— Hát mikor a feleségemmel összeházasodtunk, — kezdte Farkas, — megfogadtuk, hogy sohasem fogunk veszekedni egymással. Ha az egyik veszekedni kezd, a másik rögtön kimegy a lakásból.

— És ez használt volna? — csodálkoztak a barátok.

— Persze, hogy használt: fele életemet friss levegőn töltöttem . . .

Az amerikaiak összevásárolják a nyugati műkincseket

Egy olasz magángyűjtőhöz beállít a gazdag amerikai. Híres mesterek képeit akarja megvásárolni.

— Tessék parancsolni, eredeti Rembrandt.

— Biztos, hogy nem hamisítvány? — gyanakszik a vevő.

A ravasz olasz, aki ismeri vevője műveltségét, így nyugtatja meg:

— Legyen nyugodt, háromévi garanciával adom.

Szabatos felelet

Zuhogott az eső a multkor, amikor az egyetemi tanár beszólt feleségének a konyhába:

— Isten veled, szívem, egy óra mulva itthon vagyok.

Az asszony szörnyülködött:

— Ebben az esőben mégy el?

A tanár úr elgondolkozva kipillantott:

— Ebben, szívem. Nincs másik.

÷

Állítólag ez a demokrácia

Az utas kénytelen egy megállóval tovább utazni, mert a kalauz túlkorán csengette le a kocsit.

— Miért csengetett előbb? — kiált a kalauzra. — Nem látta, hogy le akarok szállni?

A kalauz tréfásan felel:

— Demokrácia van, akkor csöngetek, mikor akarok.

Az utas a megállónál leszáll, de úgy, hogy lelökí a lépcsőről a kalauzt.

— Mit lökdösődik? — kérdezi a kalauz. — Nem tud várni, amíg félreállok?

Az utas tréfásan felel:

— Demokrácia van, akkor lökdösődöm, amikor akarok.

A tatai edzőtáborban

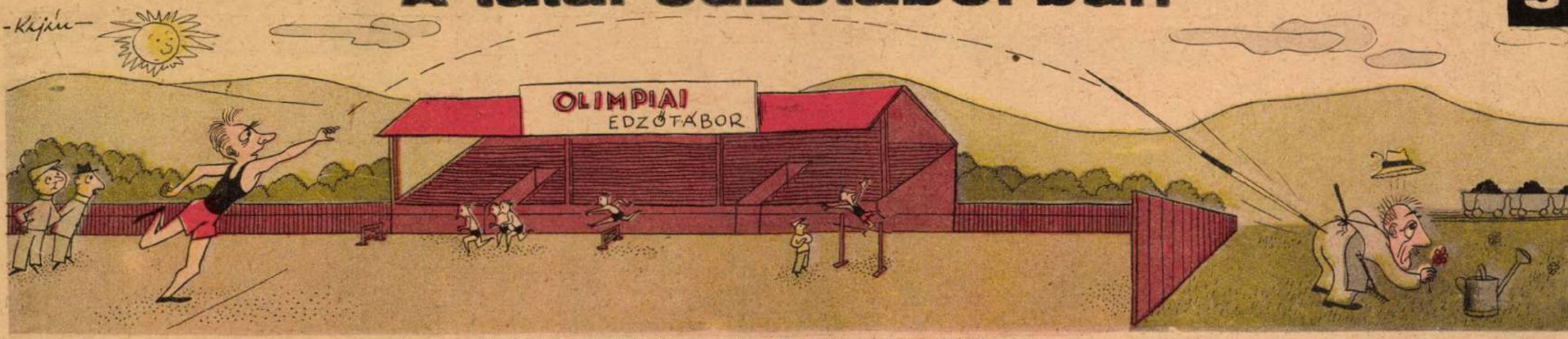

Aki legelőször értesült a gerelyvető bajnok új rekordjáról.

Párbeszéd a konyhaajtóban

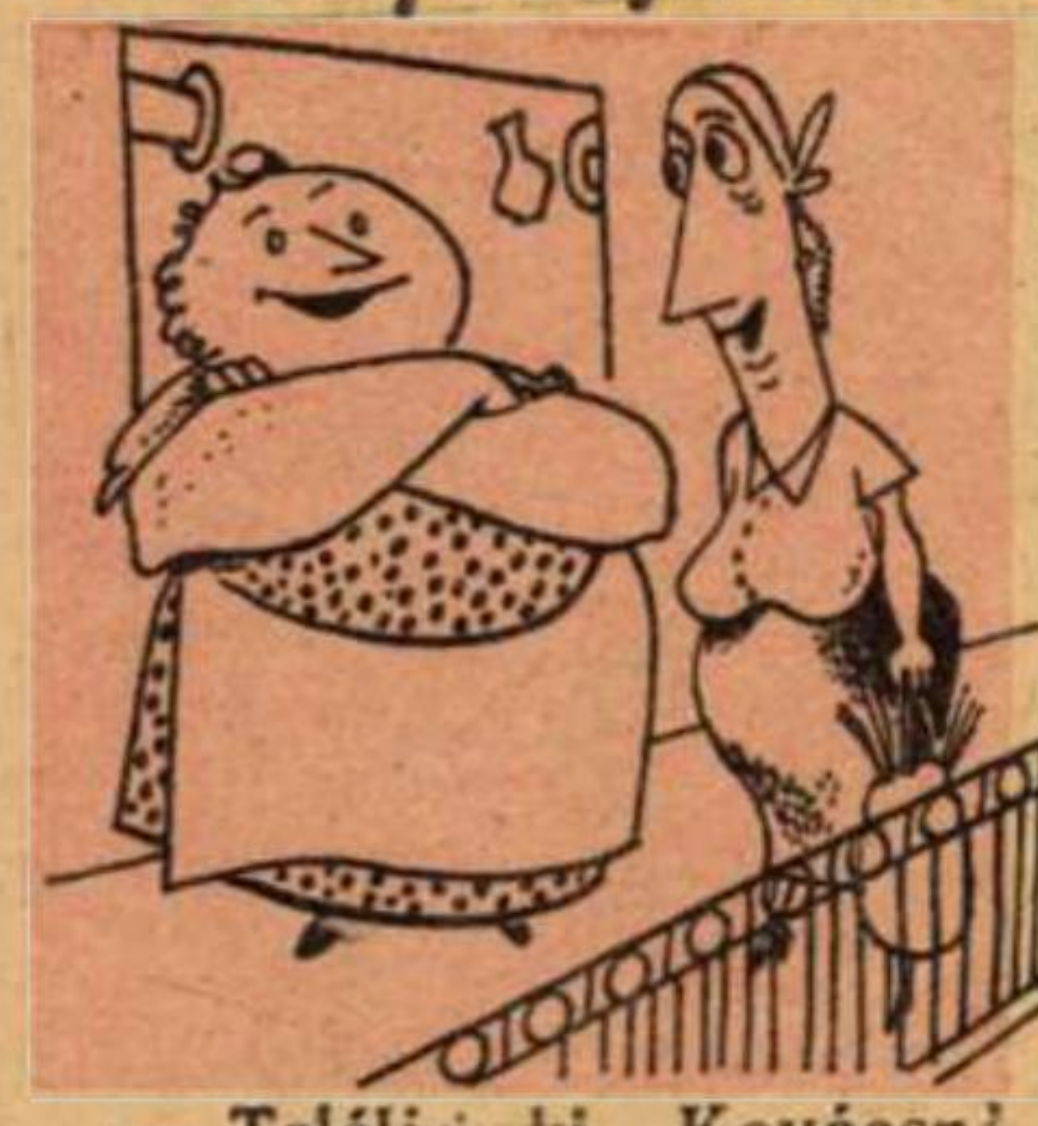

— Találja ki, Kovácsné szomszédasszony, hogy kit láttam ma délelőtt a villamoson.

— Na kit?

— Ady Endrét, a híres írót. A Kálvin-téren szállt fel a hetvenötösre.

— Ugyan, ugyan! Ön téved, kedves Molnárné. A hetvenötös nem jár a Kálvin-téren.

Egy plakát Nyugatnémetországból

Tudatjuk mindenkivel, akit illet, hogy Nyugatnémetországban pénzügyi reformot léptettünk életbe, vagyis a német nép támogatására néhány intézkedést foganatosítottunk:

1. A német aranyat Londonba vittük.
2. A német vasat Amerikába vittük.
3. A német pénzt leértékeltük.
4. Előidéztünk egy kis munkanélküliséget.
5. Kettészakítottuk Németországot.
6. Az a német, aki ezekután se boldog, egy marha.
7. Ha Nyugatnémetország valamelyik lakosának kifogása volna fenti intézkedések ellen, az bármely hétköznap d. u. 2 és 4 óra között megpukkadhat.

AMERIKAI MEGSZÁLLÓ HATÓSÁGOK.

Washingtoni szinház

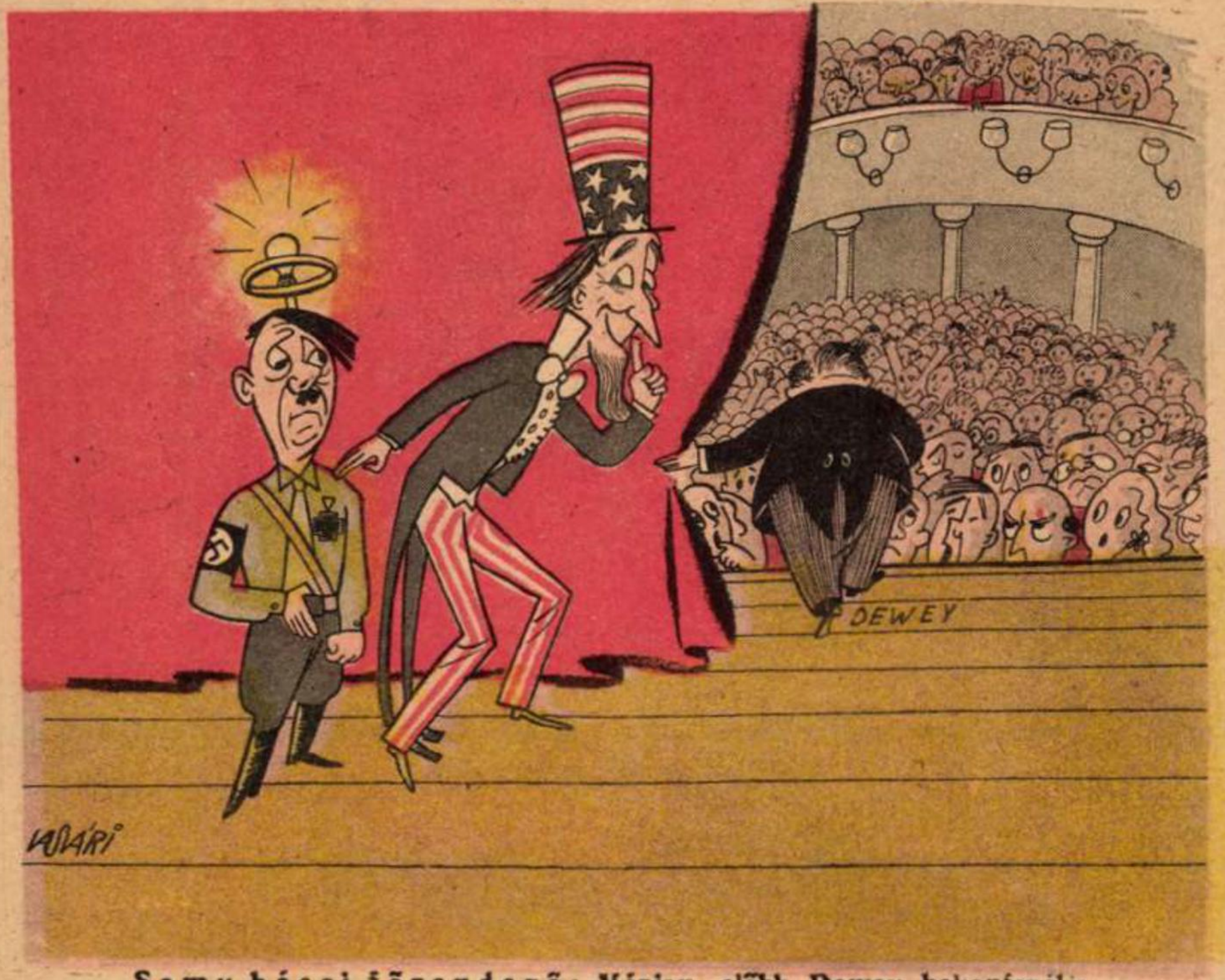

Samu bácsi főrendező: Várjon, előbb Dewey bekonferálja.

2 vicc az ALUMINIUM bútorról

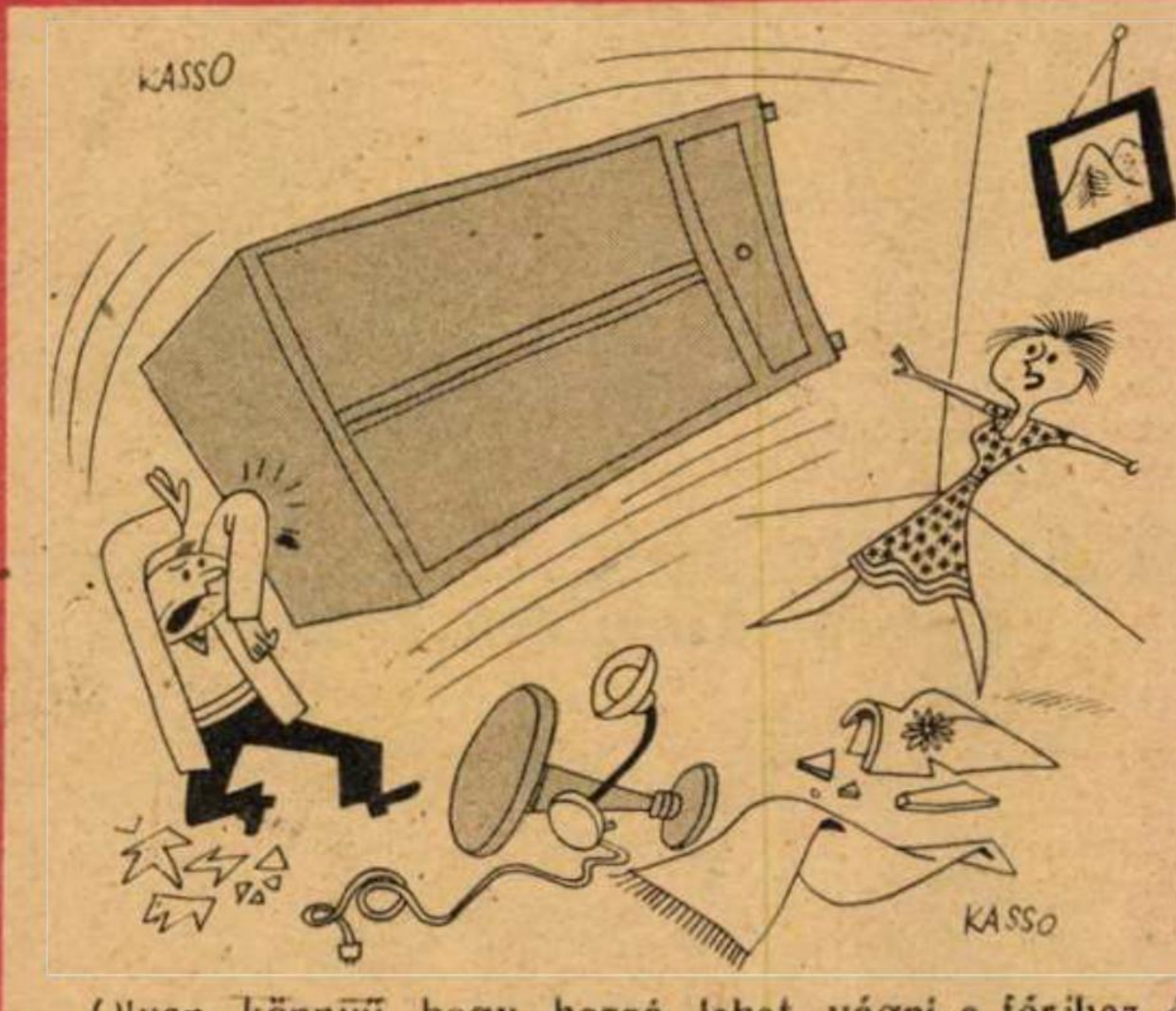

Olyan könnyű, hogy hozzá lehet vágni a férjhez és nem is törik el.

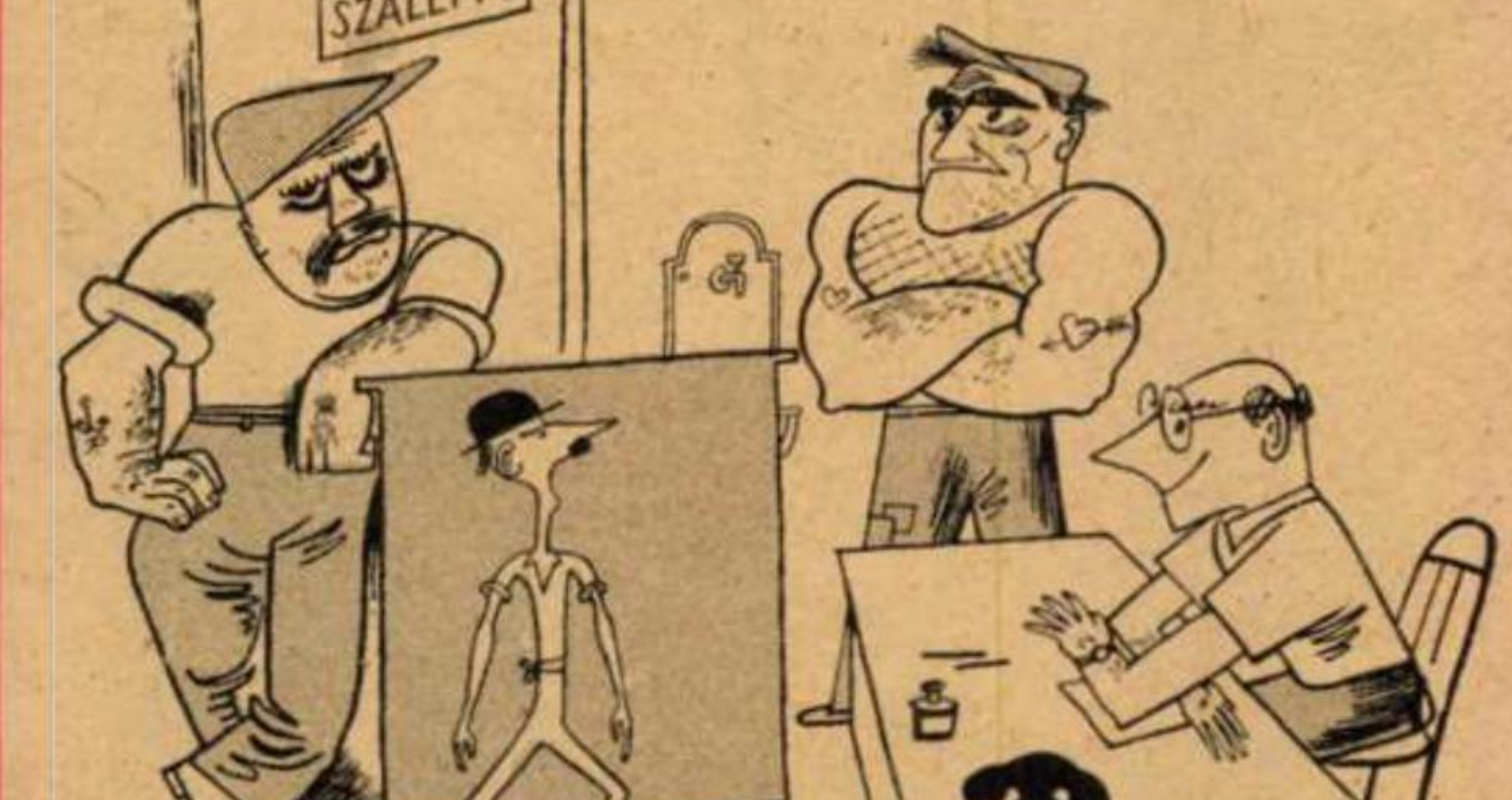

— Ezzel a termettel akar maga szállítómunkás lenni?
— De kérem, vannak aluminiumbútorok is.

Ludas Matyi panaszládája

A Dög-utca 9. számú házban az idén kevesebb a légy és a poloska. A házmegbízott kijelentette, hogy ez nem tartozik őrá.

Több becsapott lakó.

A villamoson éjféltől kell dupla menetdíjat fizetni. Azok a dolgozók, akik korábban feküsznek le, nem részesülhetnek a kettős tarifában. Helyes ez?

Lőcs Eduárd
lámpalepkegyüjtő.

Betörők kifosztották a lakásomat. A biztosítótársaságok sorra elutasították a kártérítés iránti igényemet azon a címen, hogy nincs biztosításom. Ez tényleg így van, de tudhattam én előre, hogy betörnek nálam? Több belátást a kisemberekkel szemben!

Halupka Aurél
luftballonhegesztő.

Évekig veszekedtem az urammal, mert rengeteget dohányozott. Most hirtelen leszokott róla, úgyhogy jelenleg nincs ok a veszekedésre. Hát a férfiaknak már mindent szabad?

Egy védtelen asszony.

Már másfél éve egyfolytában makkegészséges vagyok. Miért fizeti az ember az OTI-t, ha nincs semmi baja?

P. Matild.

Idegei is vannak az embereknek

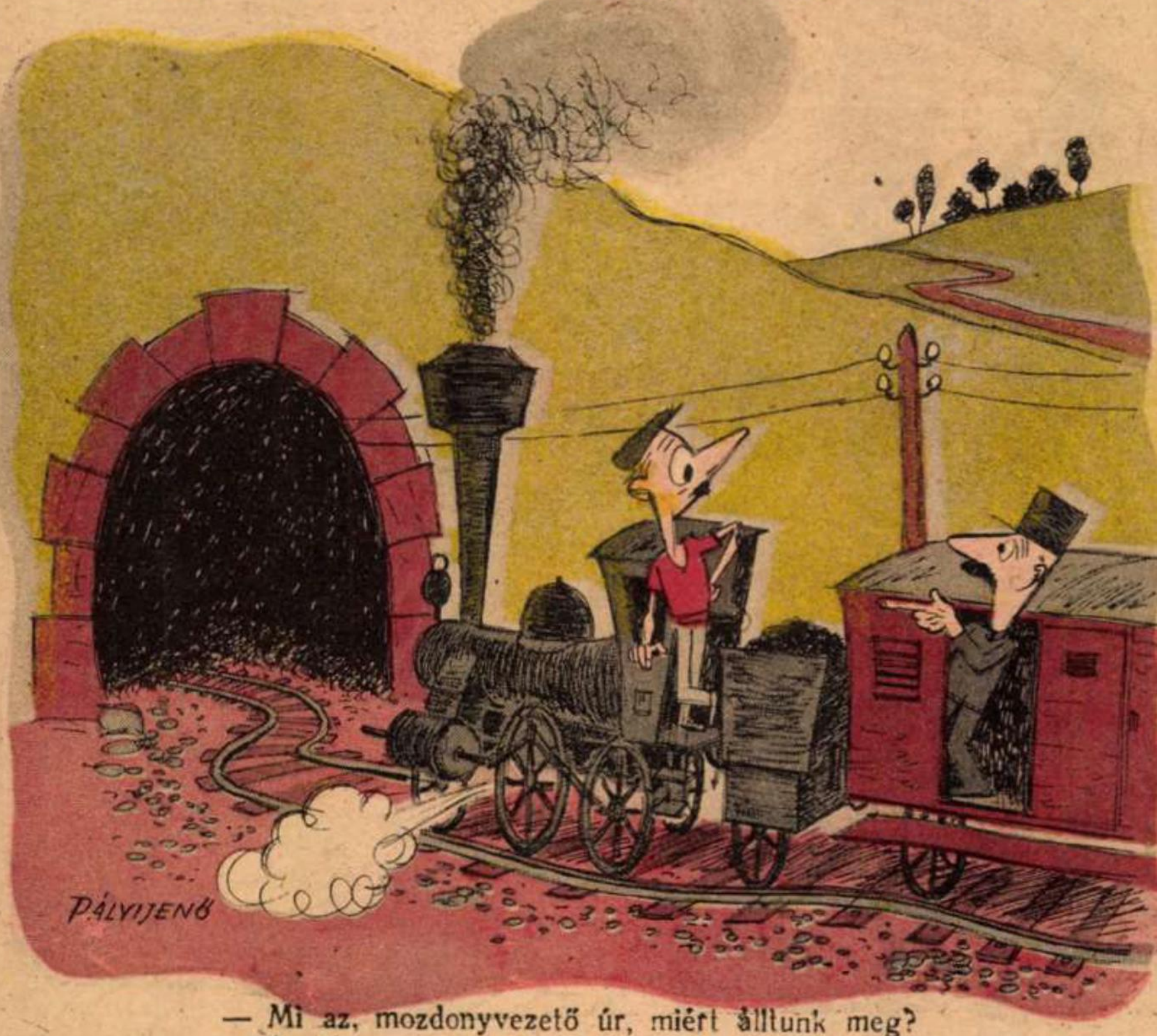

— Mi az, mozdonyvezető úr, miért álltunk meg?
— Én ide nem megyek be. Itt nagyon sötét van!

A FAKIR NÁSZEJSZAKÁJA

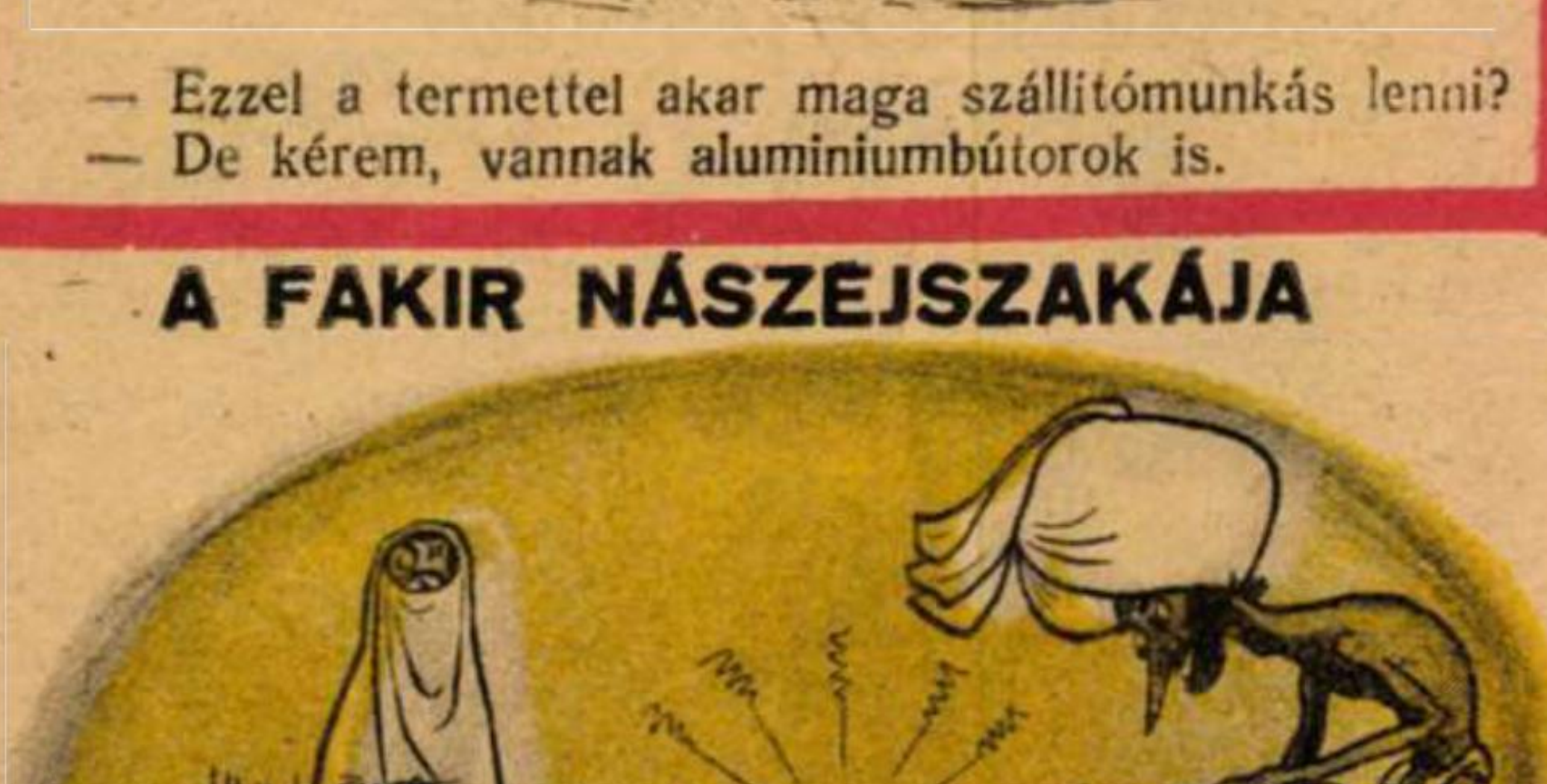

A 7 legtürelmesebb vicce

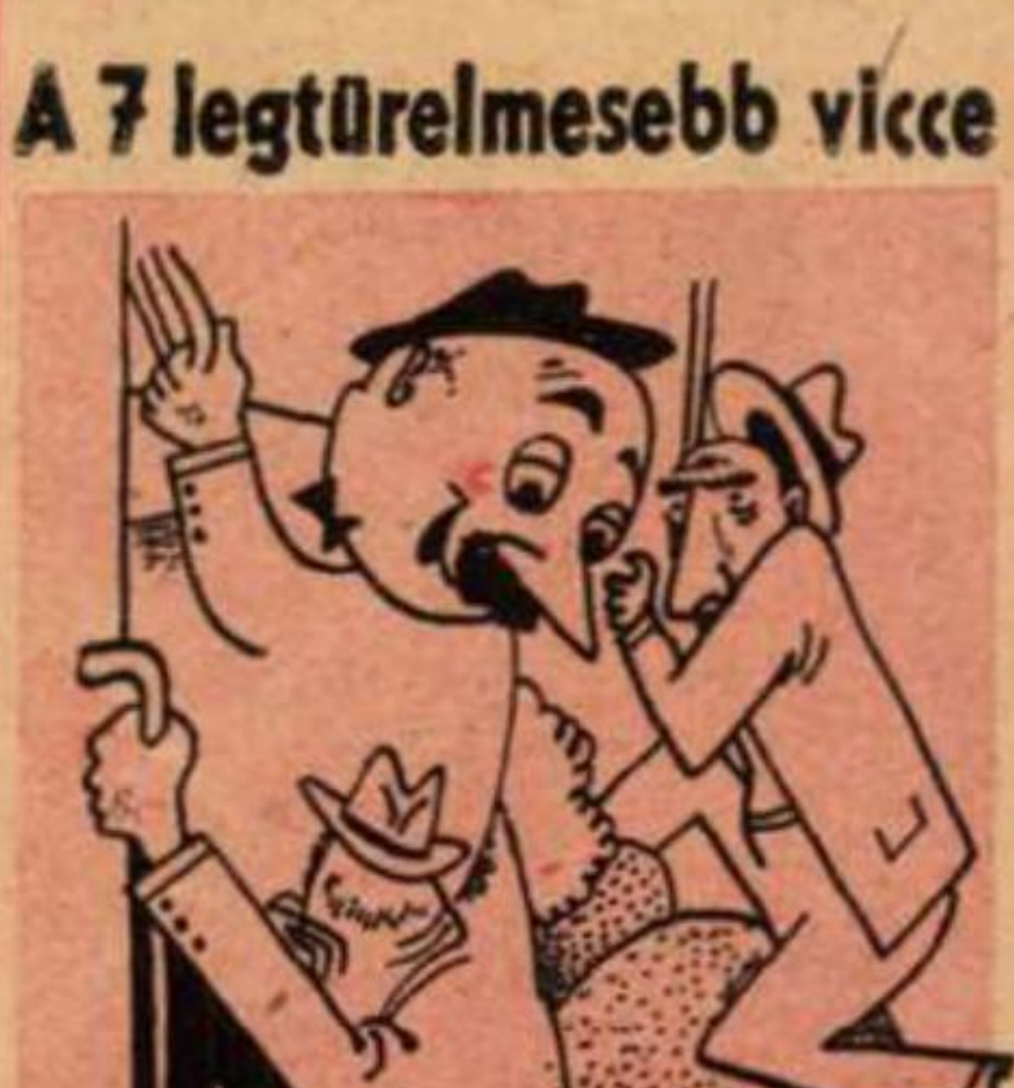

Iszonyú tolongás a 45-ös villamos megállójánál. Egy kövér úr, aki már fent van a lépcsőn, csitítóan szól le a tolakodóknak:

— Ne tessék tolakodni, várjanak egy kicsit! Nem olvasták, hogy nyolcvan új villamoskocsi készül?!

Fennhéjázó kacsa

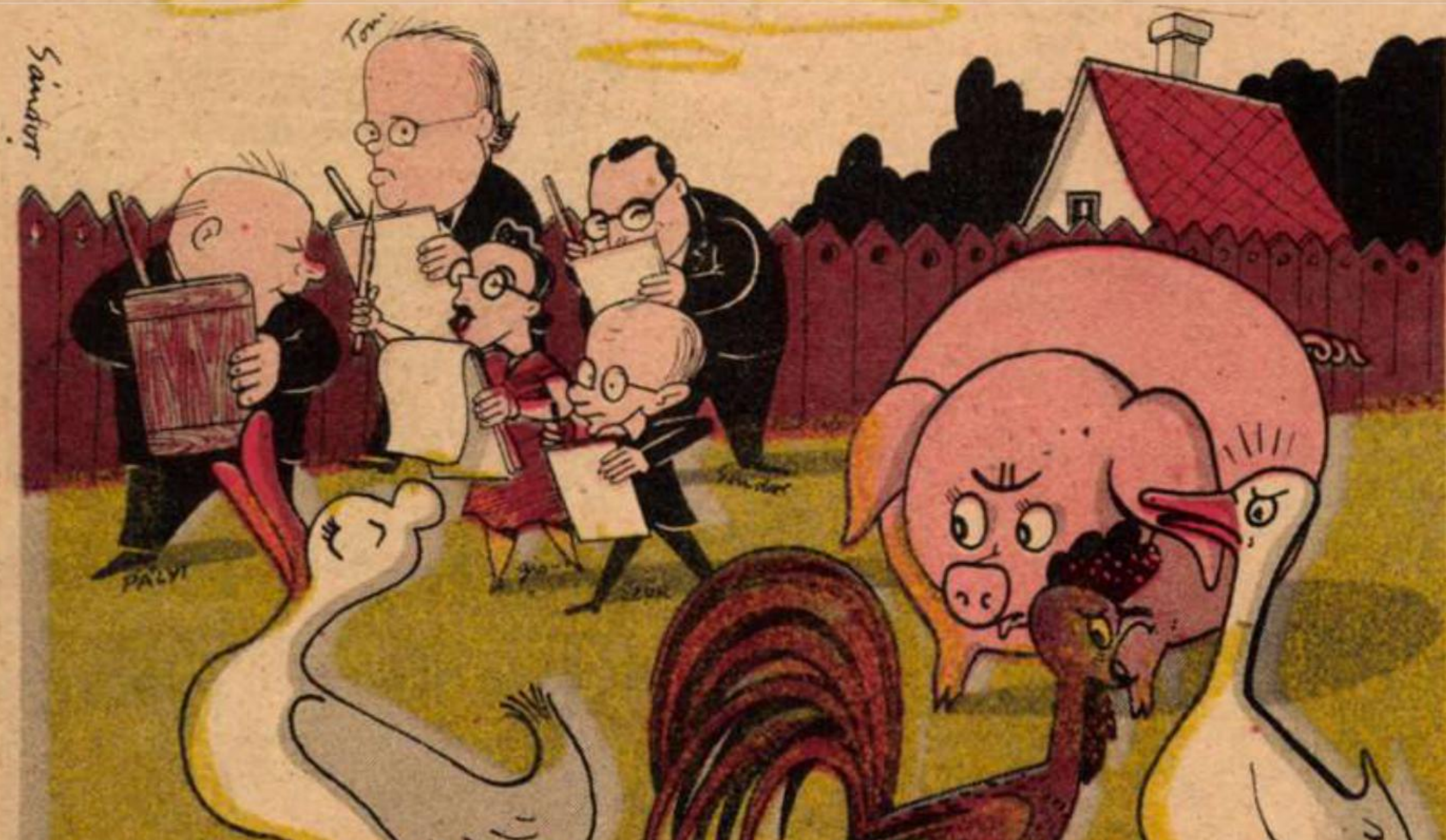

— Ezzel a kacsával nem lehet bírni, amióta ő áll modellt a vicclaprajzolóknak Amerika Hangjához!

Cséplés

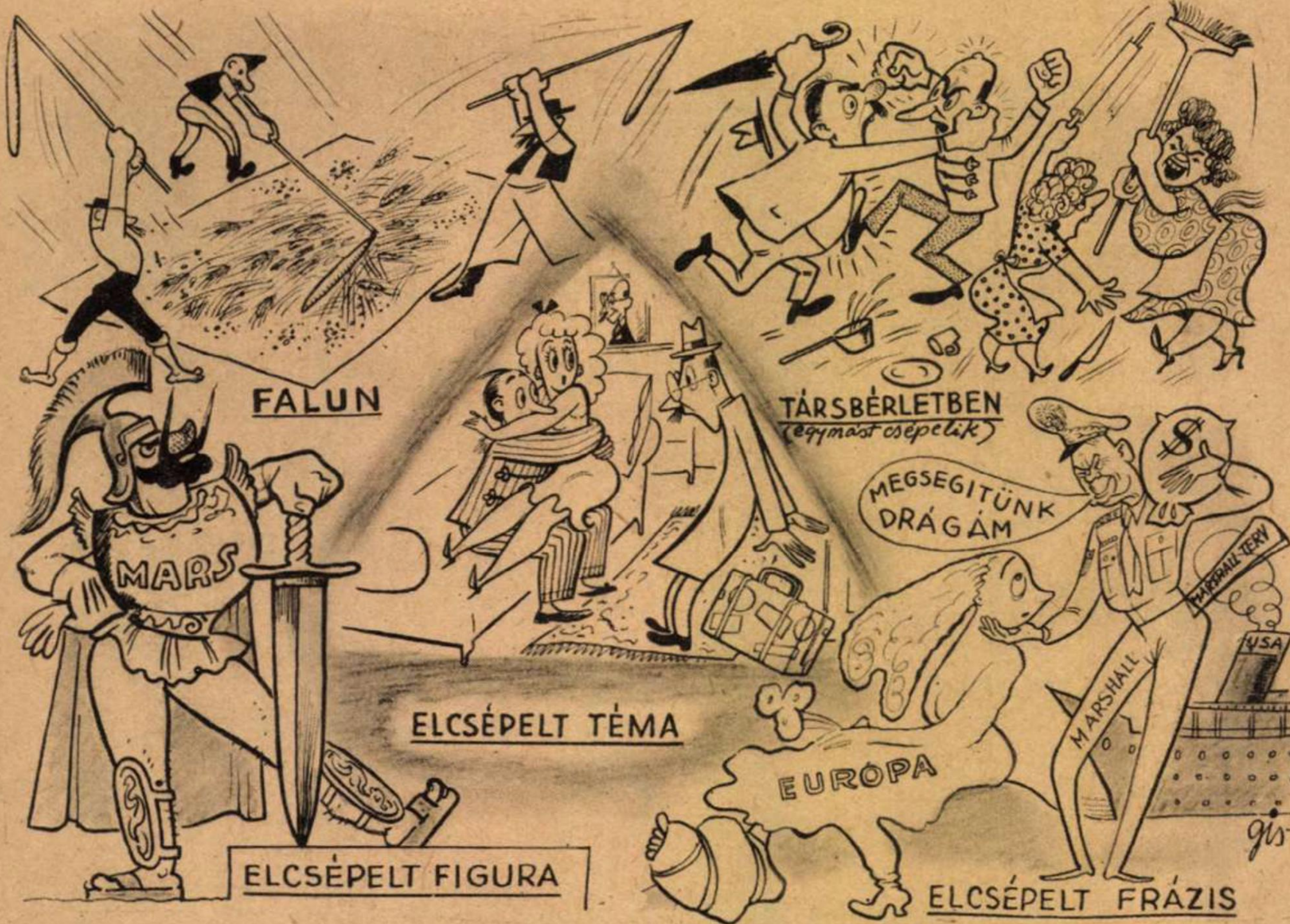
FALUN
TÁRSBÉRLETBEN (egymást csépelik)
MEGSEGITÜNK DRÁGÁM
MARS
MARSHALL-TERV
USA
MARSHALL
ELCSÉPELT TÉMA
EUROPA
ELCSÉPELT FIGURA
ELCSÉPELT FRÁZIS
gis

Bizóniai patikusok

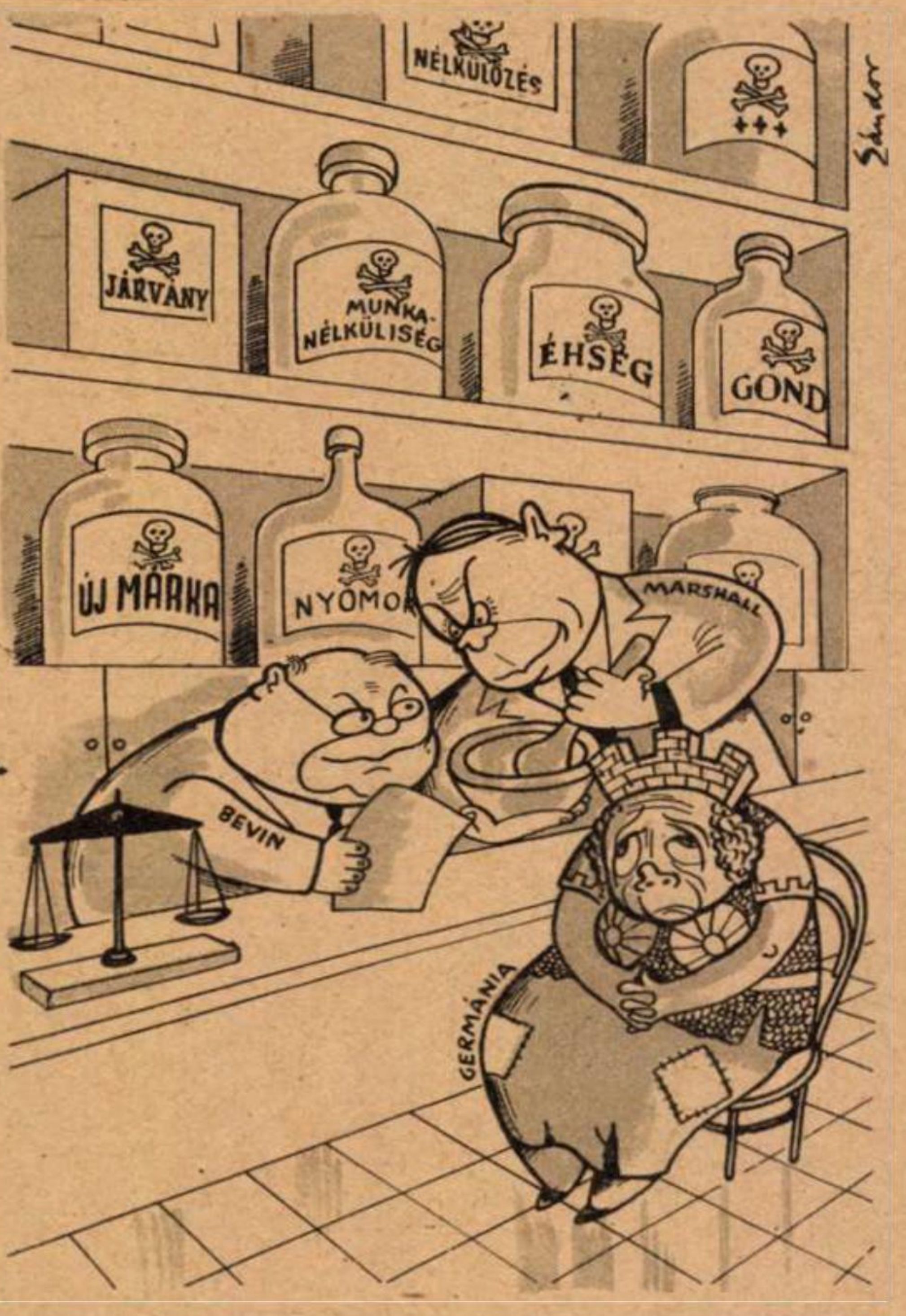
NÉLKÜLÖZÉS
JÁRVÁNY
MUNKA-NÉLKÜLISÉG
ÉHSÉG
GOND
ÚJ MÁRKA
NYOMOR
MARSHALL
BEVIN
GERMÁNIA
Sándor

— Keverje kolléga úr, keverje...

Ellen-Galilei

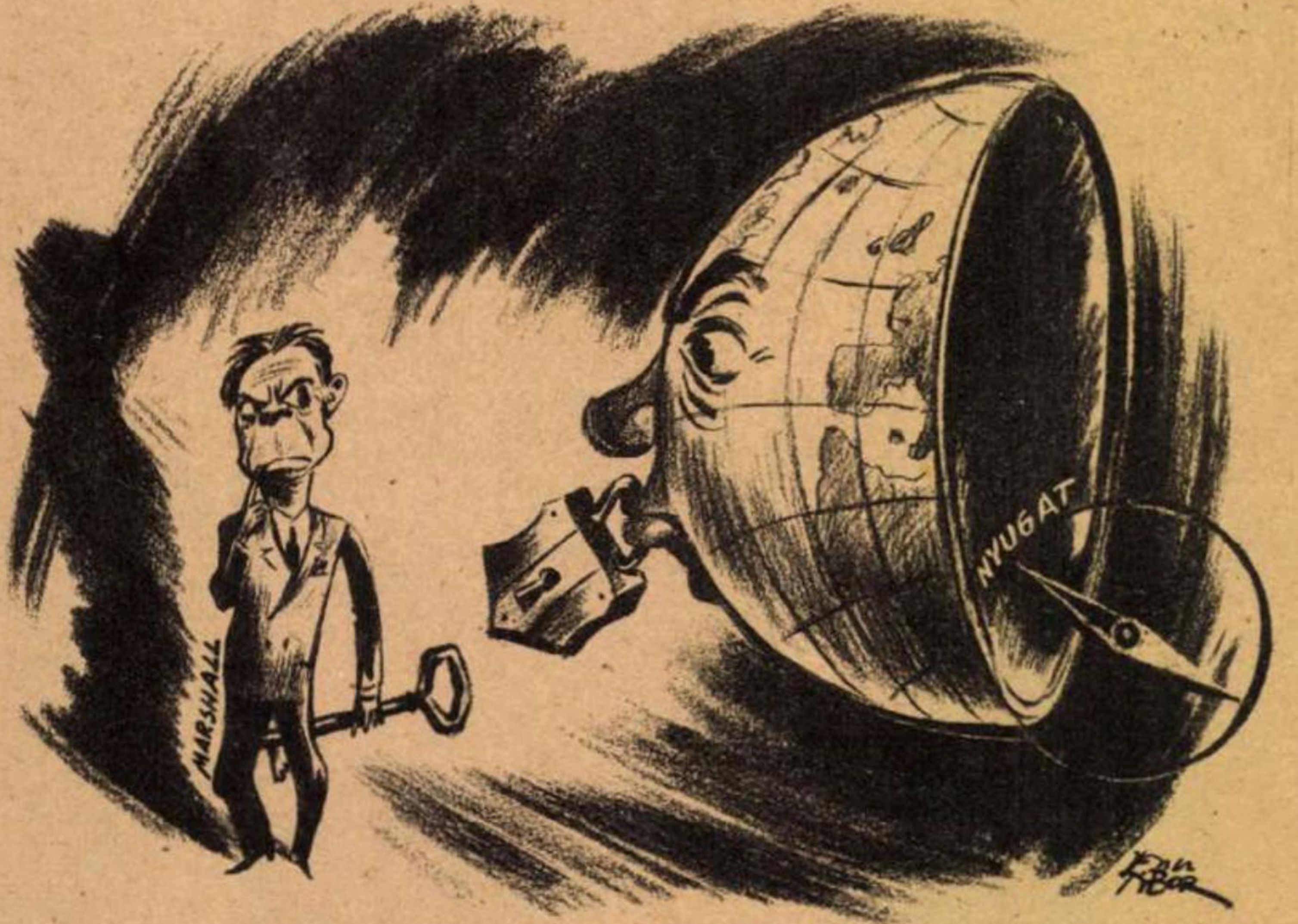
MARSHALL
NYUGAT

Marshall: Nem értem! Mégis morog a Föld!

Legalább 1 főszerepet évente!

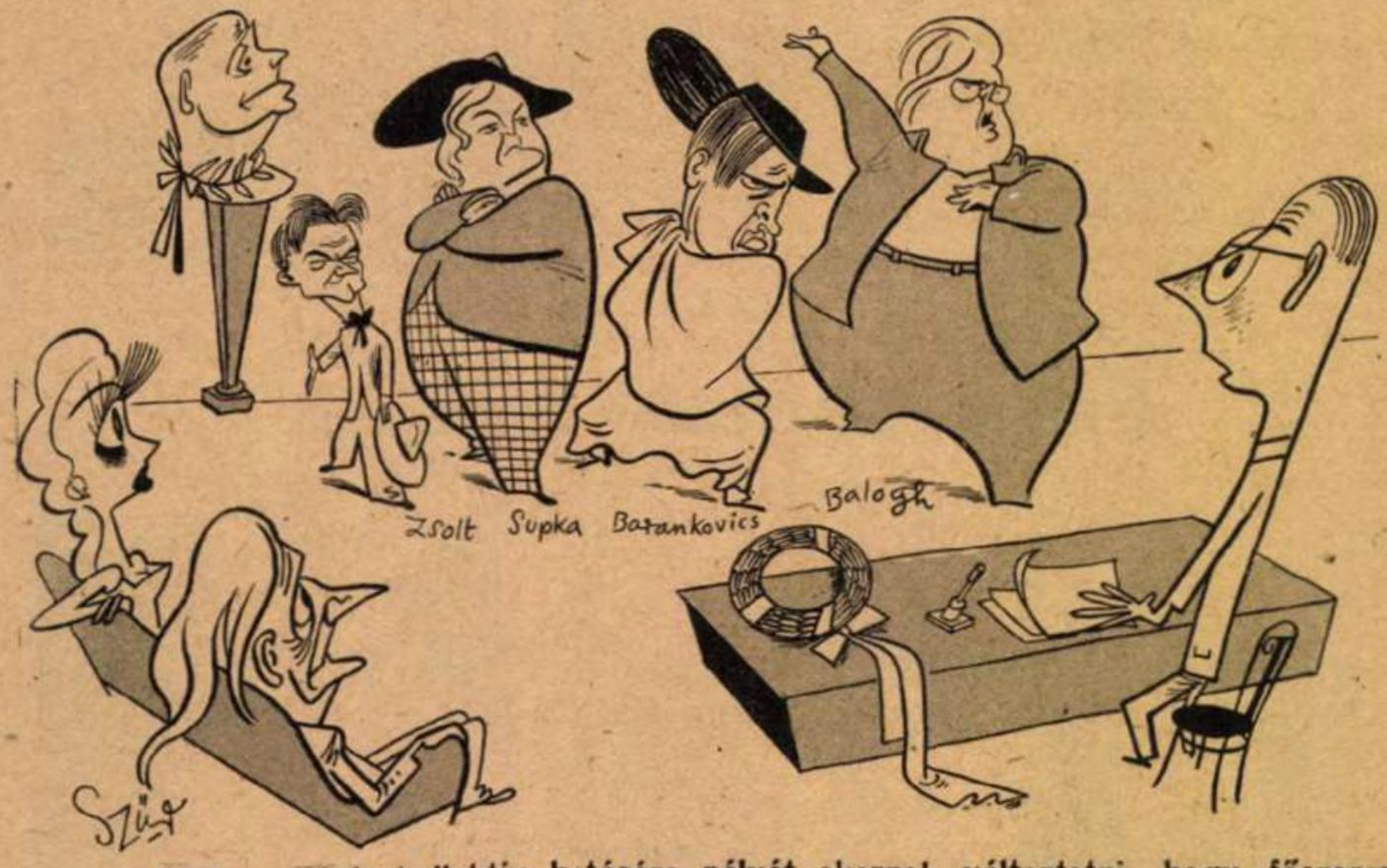
Zsolt
Supka
Barankovics
Balogh
Szűr

Akik a színészkollektív hatására pályát akarnak változtatni, hogy főszerepet játszhassanak.

Ügyes kutya, de peches

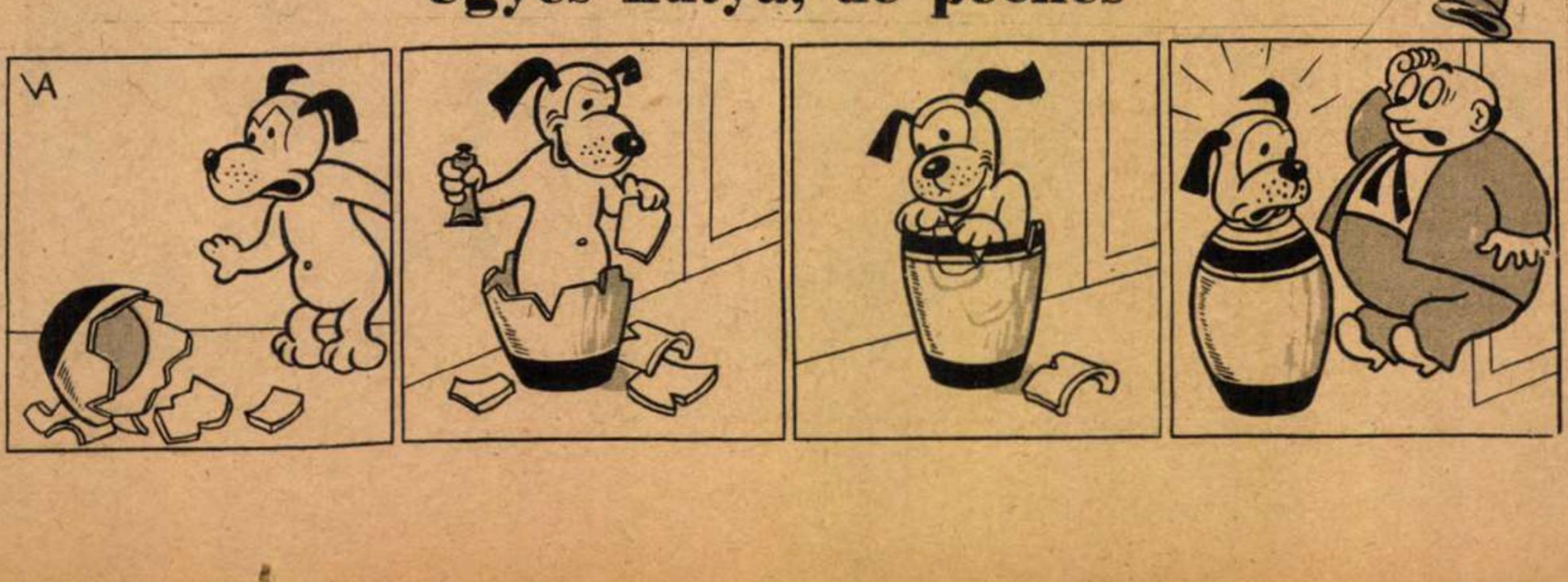

Mindszenty hadserege

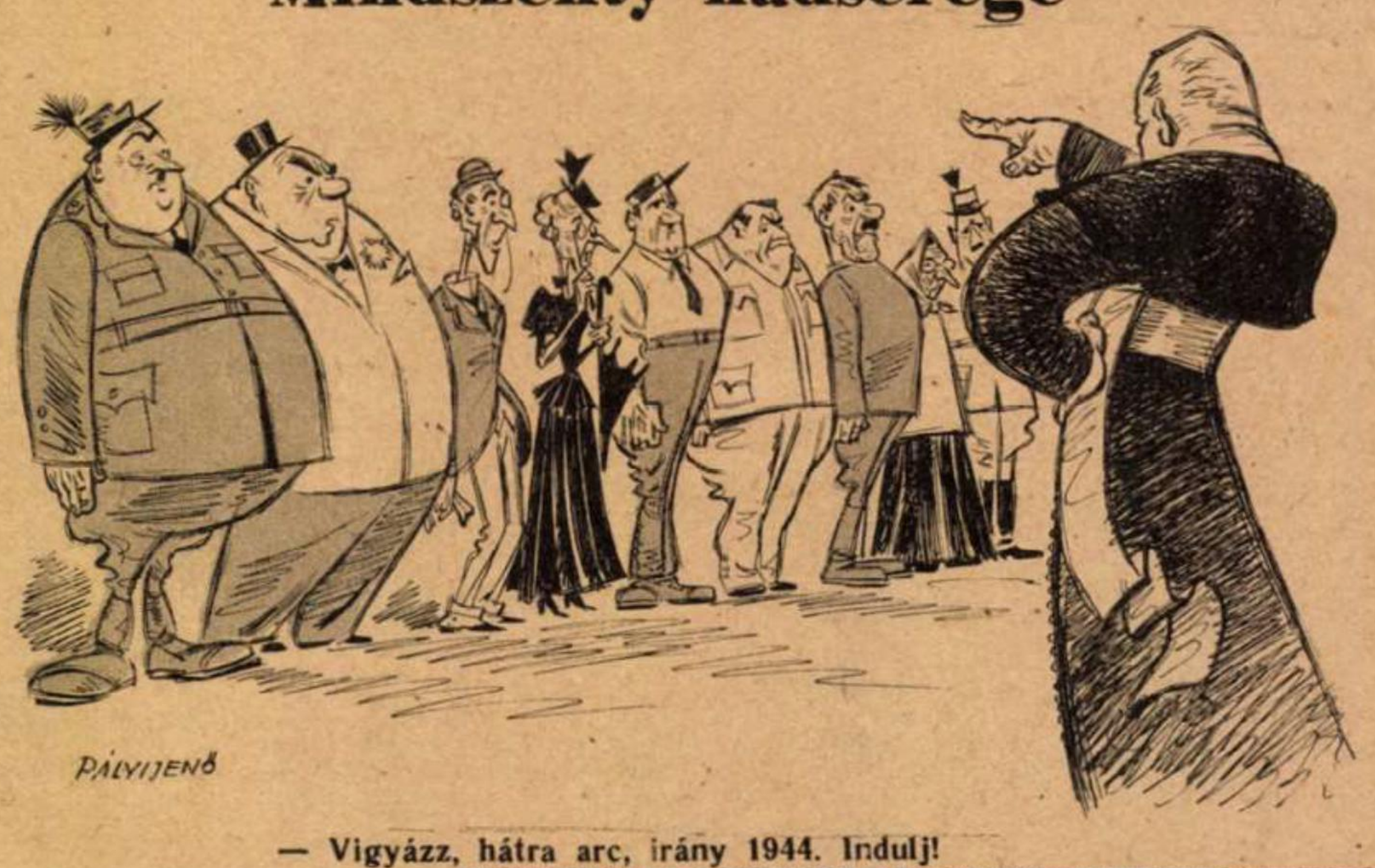

— Vigyázz, hátra arc, irány 1944. Indulj!

Illusztrált hír

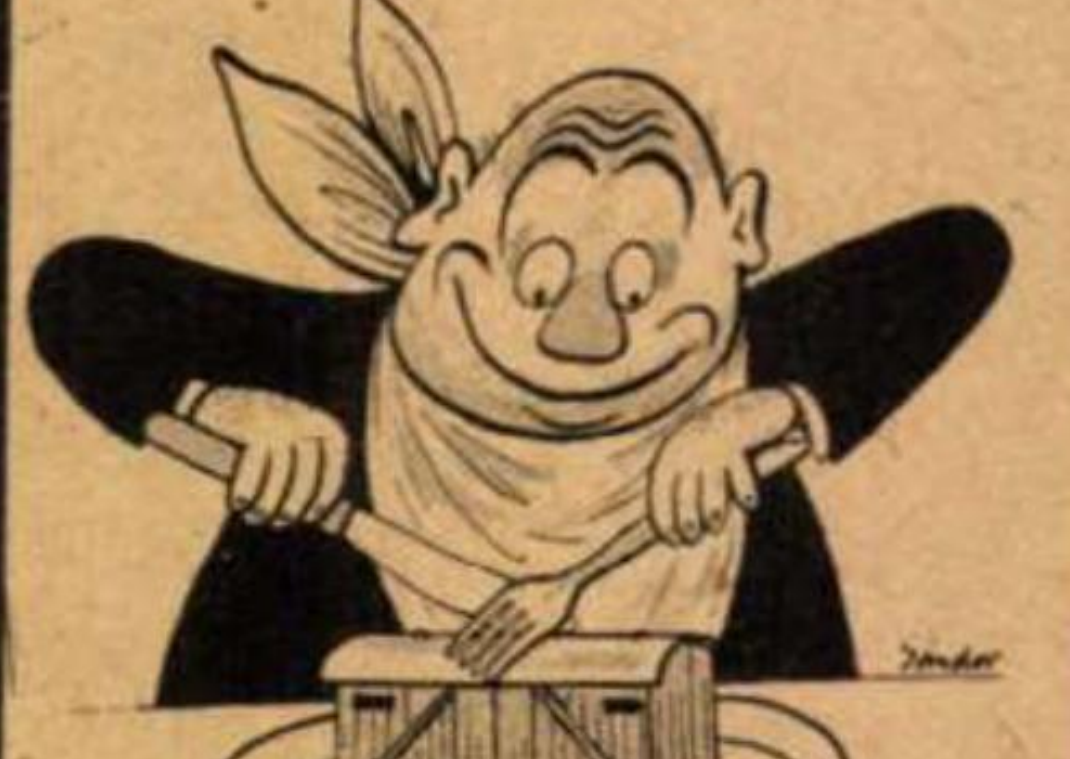

Budapest az idén júliusban 260 vagónnal többet fogyasztott, mint tavaly.

Óvatos üzletember

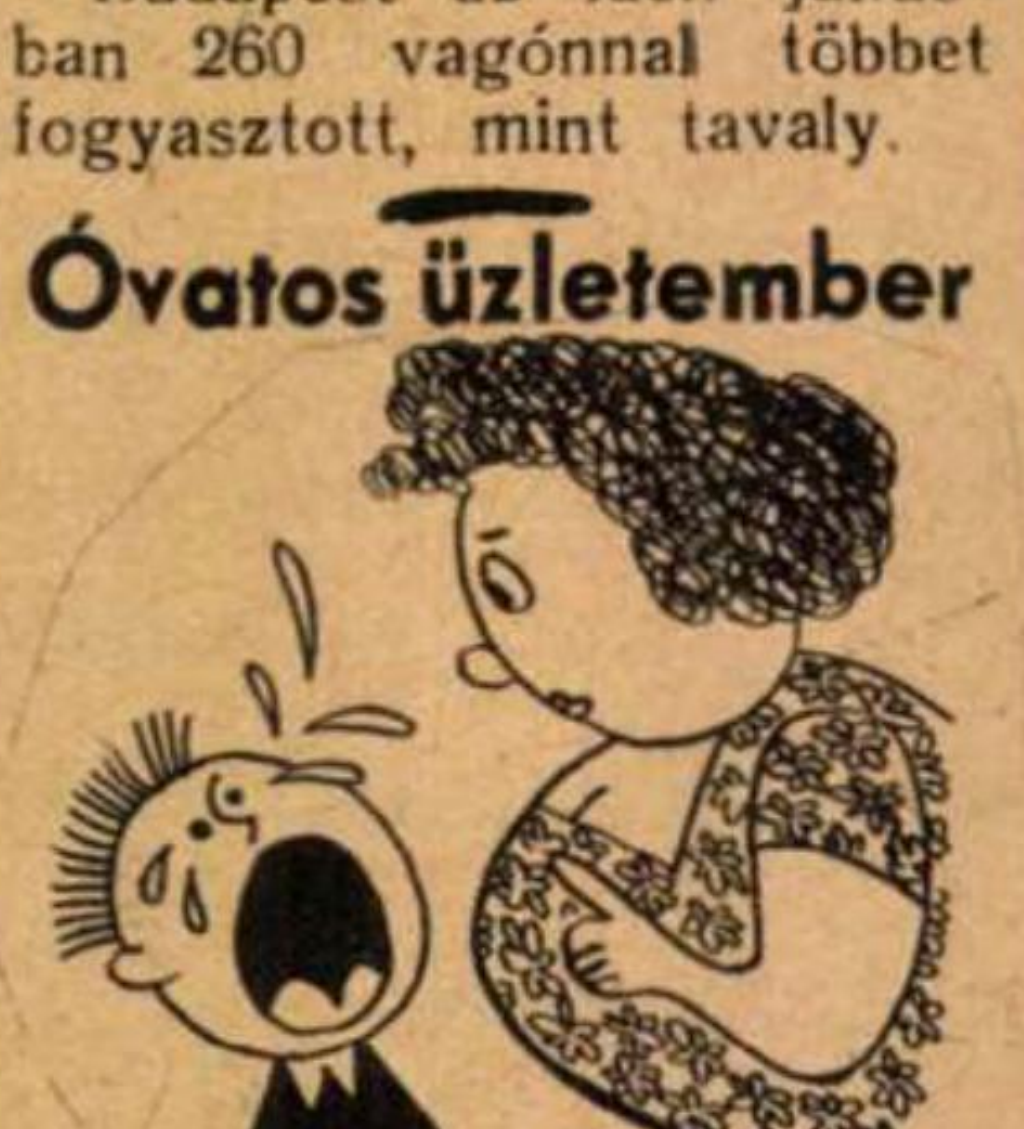

— Tomi, ha nem hagyod azonnal abba a bőgést, nem kapsz a tésztából! ... Nos? Abbahagyod?

— Milyen tészta van?

Városi kiskutya falun

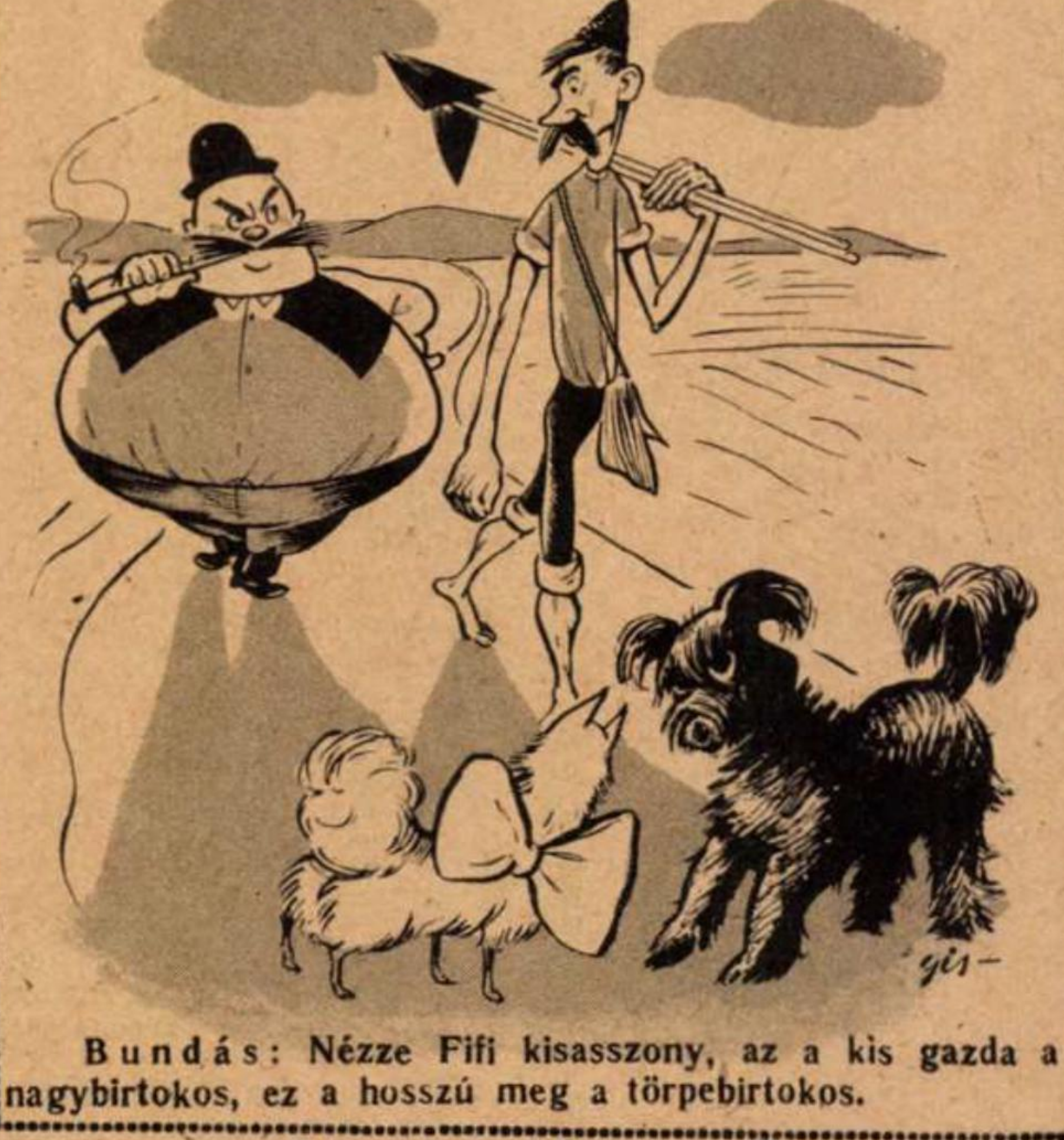

Bundás: Nézze Fifi kisasszony, az a kis gazda a nagybirtokos, ez a hosszú meg a törpebirtokos.

Mit ún Neptun?

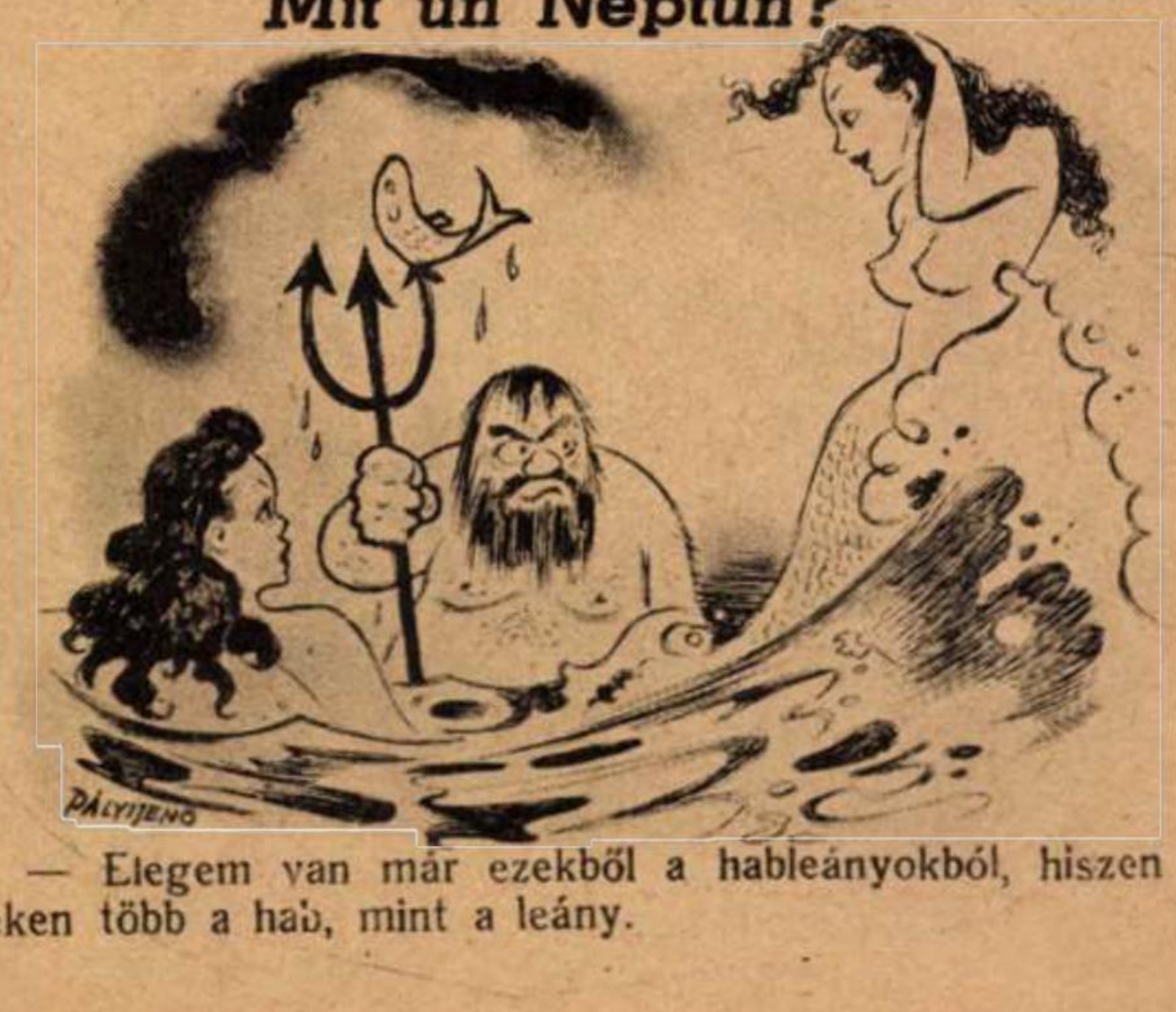

— Elegem van már ezekből a hableányokból, hiszen ezeken több a hab, mint a leány.

A 7 legmarhább vicce

Gugyerákné lelkendezve ujságolja az urának:

— Kész a Sió-csatorna, Budapestről egyenesen Siófokra lehet menni!

— Igen? — csillan fel Gugyerák szeme. — És mikor csinálják meg az Üllői-út—Rákóczi-út csatornát, hogy ott se kelljen átszállni?

Nincs még egy ilyen főnök

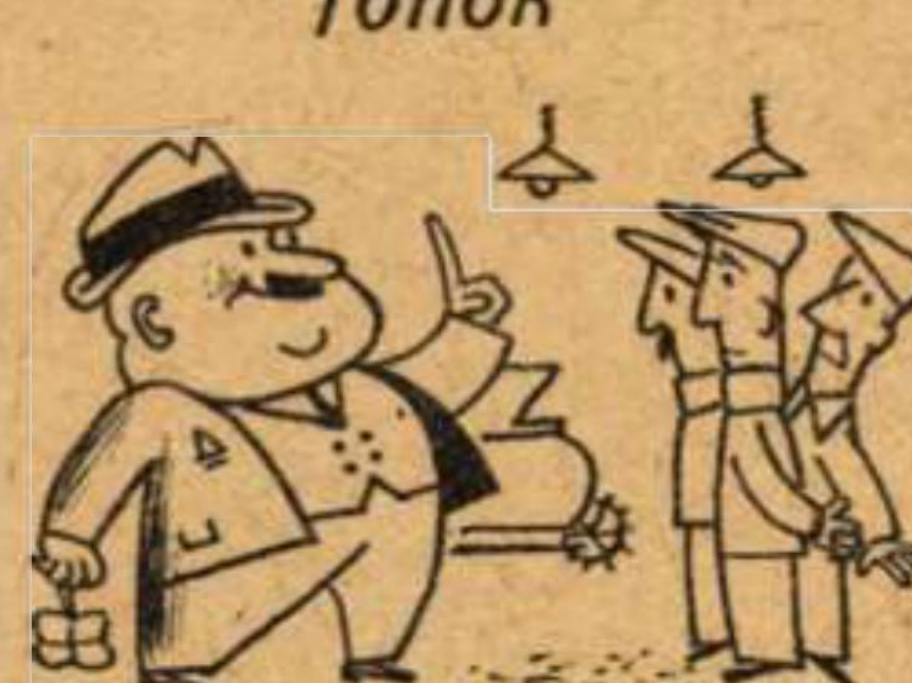

Csiperke Manó a legsmucigabb főnök az egész VIII. kerületi nyersbőrszakmában. Mindenki tudja róla, hogy légcsőhurutja van és a hegyi levegő jót tenne neki, de azért minden évben a Balatonra megy nyaralni, csak azért, hogy a szokásos nyaralási ajándékokat néhány tucat balatoni kecskekörömmel tudhassa le. Ez ugyanis nem kerül semmibe. Éppen ezért az idén nagy meglepetést keltett az alkalmazottai körében, hogy utált főnökük a Mátrában töltötte el a nyári pihenőjét. Mindenki azon töprengett, milyen ajándékkal lepi meg most őket.

— Nagyon kedves meglepetést tartogatok a maguk számára — mondta Csiperke Manó, amikor hazaérkezése után elsőízben lépett be az irodába. — Maguk most azt hiszik, hogy mátrai tartózkodásom miatt elesnek a szokásos ajándékomtól. Nos, kedves munkatársaim, kár volt aggódni, mert én nem az az ember vagyok. Én már tavaly nyáron tudtam, hogy az idén nem a Balatonra megyek nyaralni és ezért akkor dupla mennyiségű kecskekörömről gondoskodtam.

És ezzel kiosztotta a kecskekörmöket.

(h. f.)

MASzOBSz jelszava

REGGEL MEGA

DÉLBEN MEGA

ESTE
MAGA MEGA
MEG A

A szabad szakszervezetek politikai napilapja a

NÉPSZAVA

előfizetési ára egy hóra

15.— Ft

szakszervezeti tagoknak

12.— Ft

Budapest VIII., Conti-utca 4.

Gyanún fölül

Vidám kártyázás folyt a napokban a művészek klubjának kertjében. A játékosok közt ült a hatalmas termetű, kopasz drámai hős is —, a mögötte figyelő kibicek közt pedig ott állt a híres tréfacsináló újságíró. S úgy látszik, nem bírt ellenállni az előtte fehérlő kopasz kobak csábításának és csattanós ütést helyezett el a drámai hős fejebúbján. A színész felmordult, hátrakapta fejét, de az újságíró ekkor már mozdulatlanul, érdeklődő arccal figyelte a játékot.

Néhány perc mulva megint csattant tenyere a vonzó célon. A színész most már felugrott, úgy szemlélte gyanakodva a mögötte állókat, aztán dúlva-fúlva visszaült. A harmadik kobakon-ütés után azonban lecsapta kártyáit és elrohant. Kitört a nevetés.

— Dehát nem féltél ettől az erős embertől? — kérdezgették az ujságírót. — Mi lett volna, ha rájön, hogy te vagy?

— Rám nem gyanakodhatik, — mosolygott magabiztosan az ujságíró, — hat éve nem vagyunk beszélő viszonyban...

ÁLOM, ÁLOM, ÉDES ÁLOM

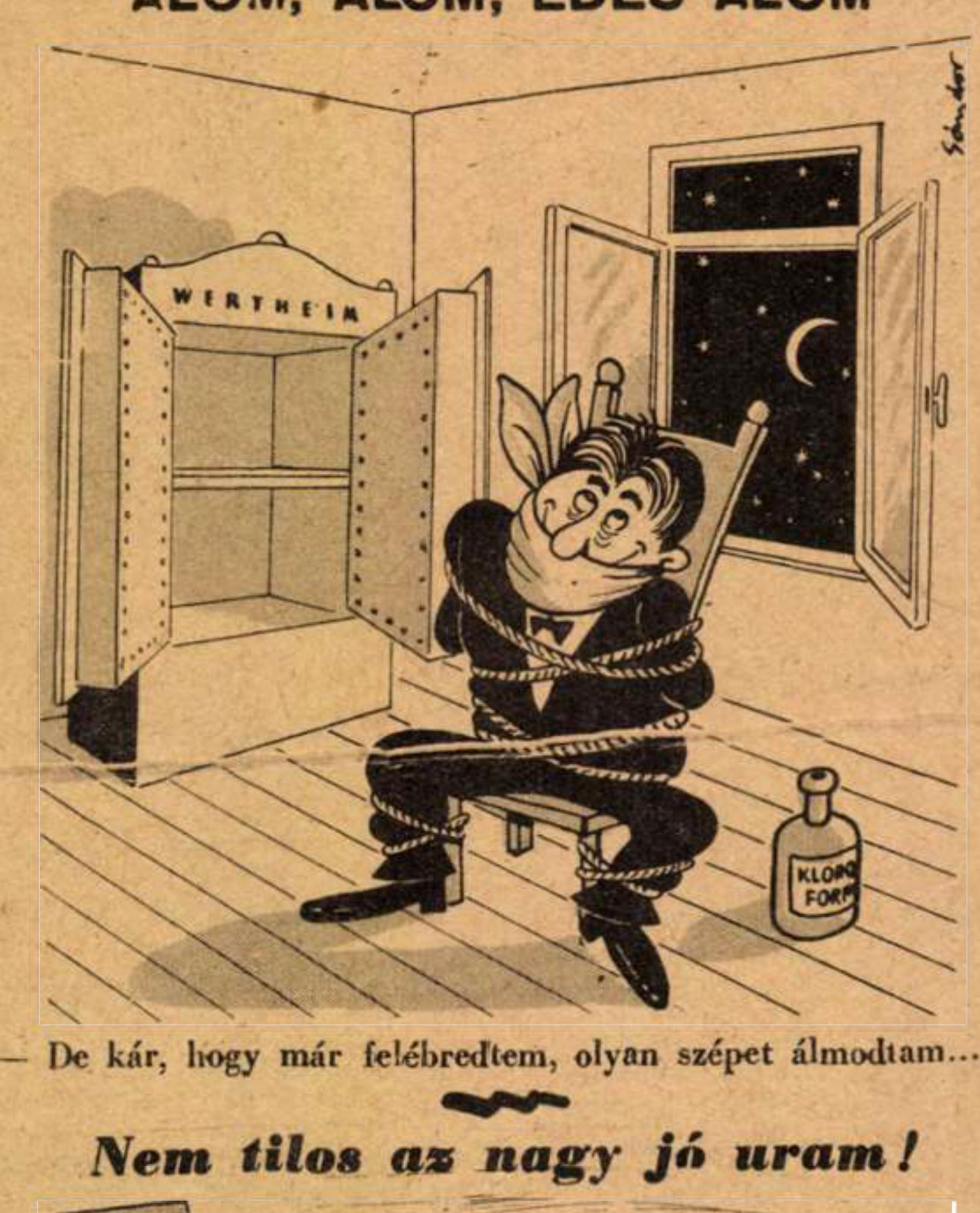

— De kár, hogy már felébredtem, olyan szépet álmodtam...

Nem tilos az nagy jó uram!

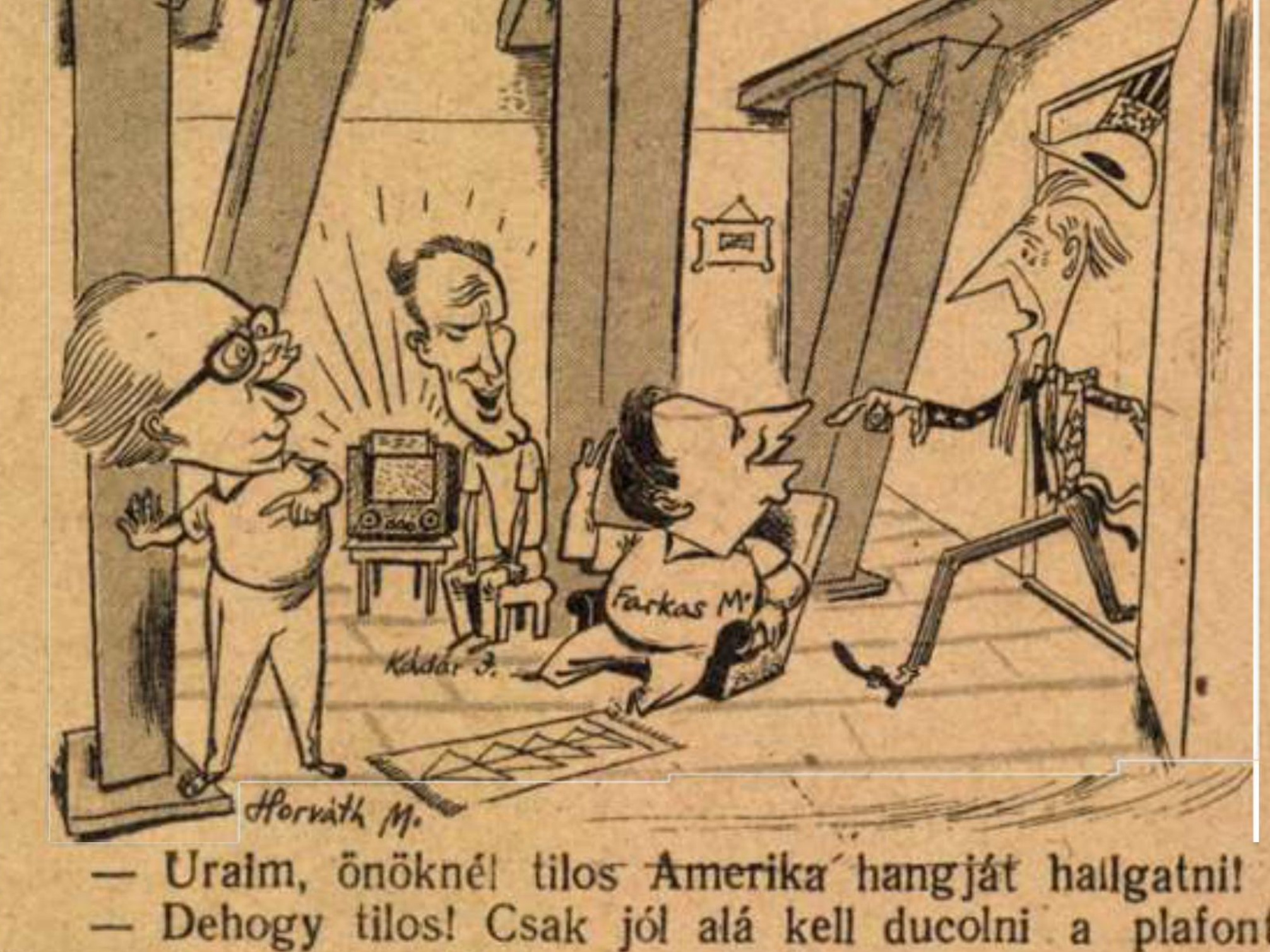
Kádár J.
Farkas M.
Horváth M.

— Uraim, önöknél tilos Amerika hangját hallgatni!

— Dehogy tilos! Csak jól alá kell ducolni a plafont, hogy a hazugságoktól le ne szakadjon.

Zumbikáék hazájában

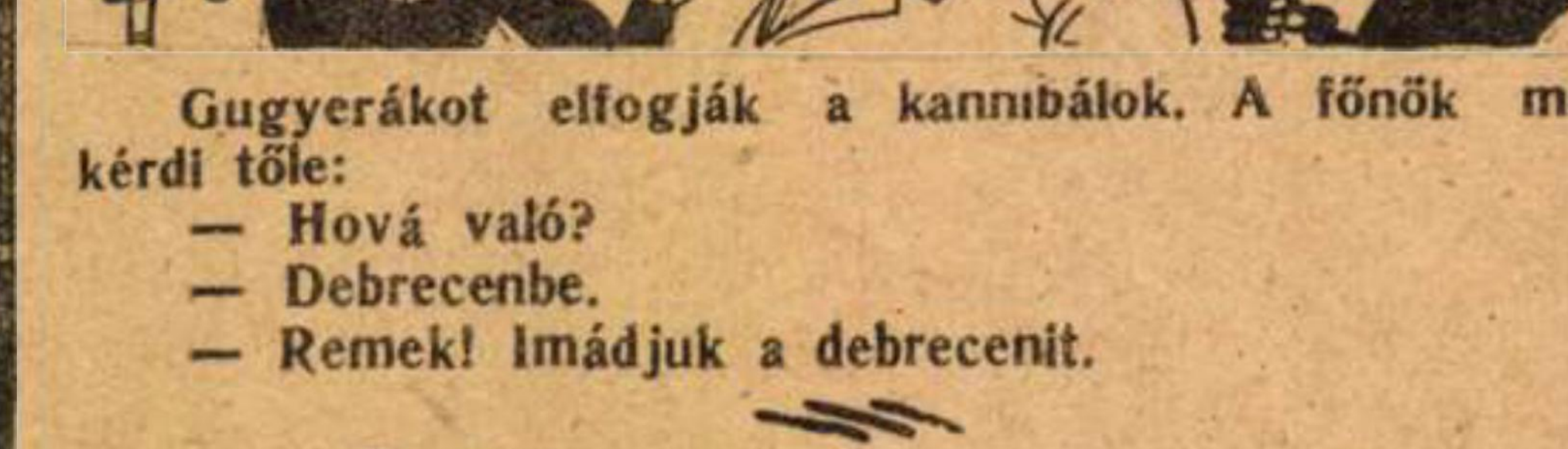

Gugyerákot elfogják a kannibálok. A főnök megkérdi tőle:

— Hová való?

— Debrecenbe.

— Remek! Imádjuk a debrecenit.

Önérzetes basaparaszt

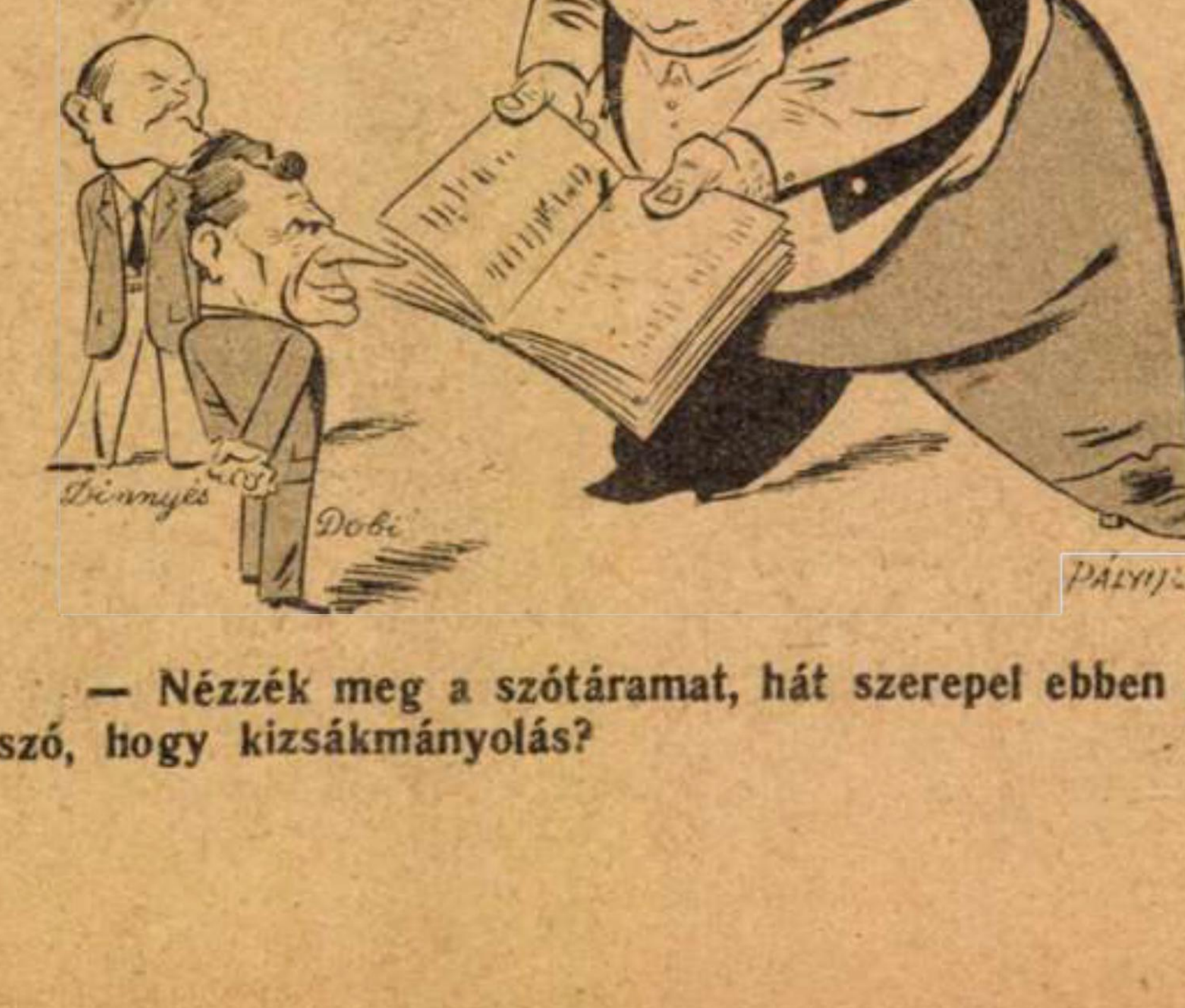

— Nézzék meg a szótáramat, hát szerepel ebben az a szó, hogy kizsákmányolás?

Megvédik a szegényparasztot a kizsákmányoló kulákok ellen

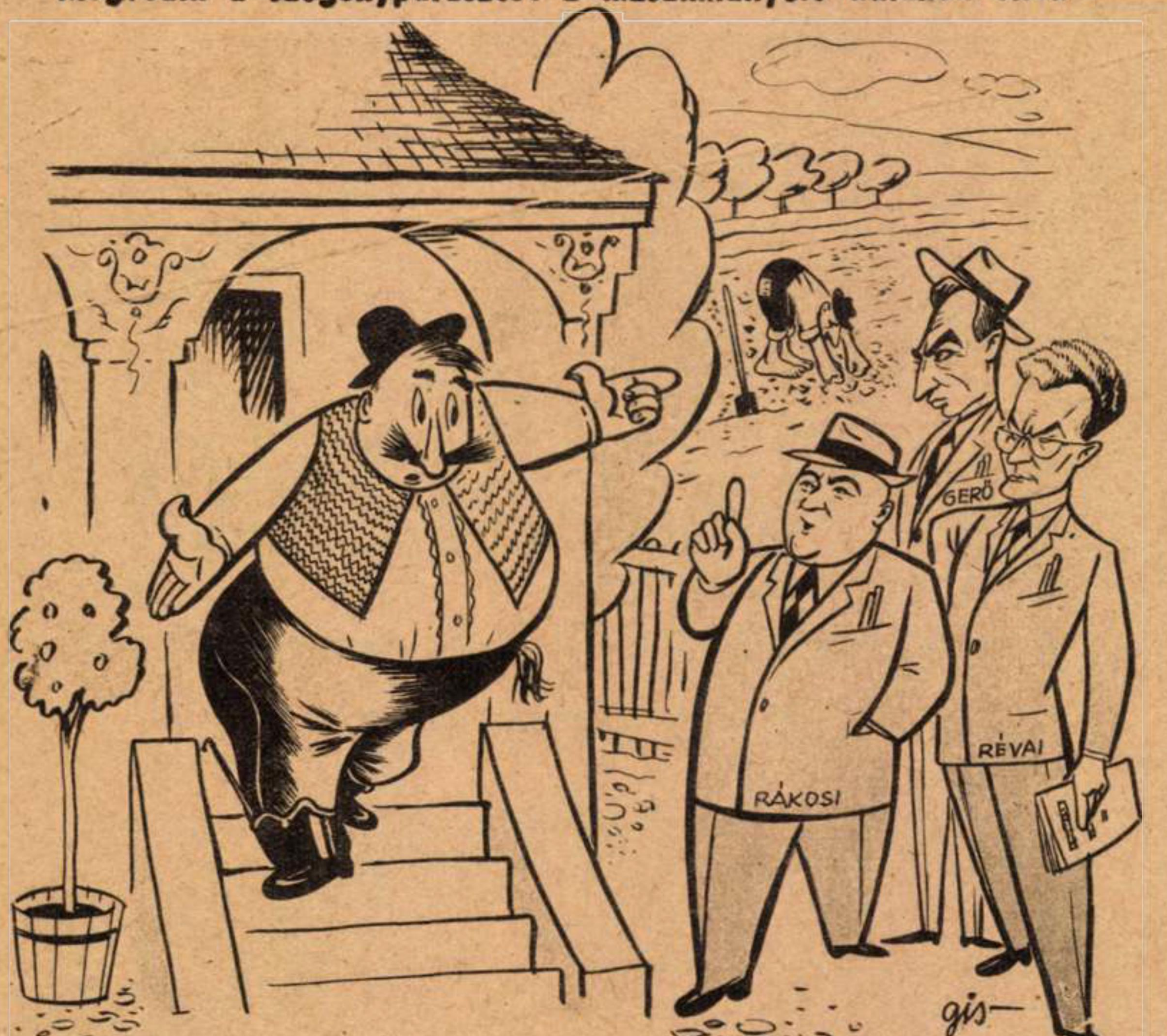

A nagygazda: De kérem uraim, ez a nyavalyás hajnaltól estig görnyed a földemen, nincs is ideje rá, hogy kizsákmányoljam!

Elvesztettem a favoritot...

Más a favoriton veszti el a pénzét, én magát a favoritot vesztettem el.

Ez úgy esett meg, hogy keserves tapasztalatok után — papírformával, megálmodott számokkal — rátaláltam egy direkt zseniálisnak látszó megoldásra: hogy *nem a lovak, hanem a játékosok* közül kell a valószínű nyerőt kitippelni.

Ezekután az egyik utóbbi versenynapon az ügetőn kinéztem magamnak egy fejkendős, rózsásarcú asszonyságot. (Valami komorképű egyén eleve nem jöhetett számításba, az ilyen autszejder ritkán nyer.) Szóval, úgy gondoltam, hogy az elégedettségnek ez a mintaképe ma nem fog e helyről veszteséggel távozni. Hozzászegődtem tehát, illetve: utána somfordáltam. Meglestem, hogy mit fogad és én is azt tettem meg. Befutókat játszott, ami tudvalevőleg azt jelenti, hogy el kell találni a győztest és hozzá az egyik helyezettet.

Eleinte ugyan a favoritom ülve maradt a harmadik helyi tribünön és pirított tökmagot ropogtatott. Az ötödik futam előtt azután lesétált és feltett 2 forintot, ezt kilestem és utána játszottam és csak egy rövid fejhosszon mult, hogy nem nyertünk, de látnivaló volt, hogy jó nyomon jártunk. Erre megittam egy kisfröccsöt és visszatértem a tribünre, viszont az az asszonyság már nem ült a szokott helyén. Indultam, hogy felkutassam, kerestem mindenfelé nem találtam. Közben lefutották a hatodik futamot, azután a hetediket is, mikoris valami balsejtelem a kifizető pénztárak felé vonzott és tényleg ott kasszírozott éppen a nő a «Mályva» és «Ilonka» nevű lovacskákra kerek harmincszoros *pénzt.*

Én elestem a nyereségtől és szomorúan távoztam. Így jártam, mert nem ültem kellő állhatatossággal a favorit slepjén.

Gerő Ernő születésnapjára

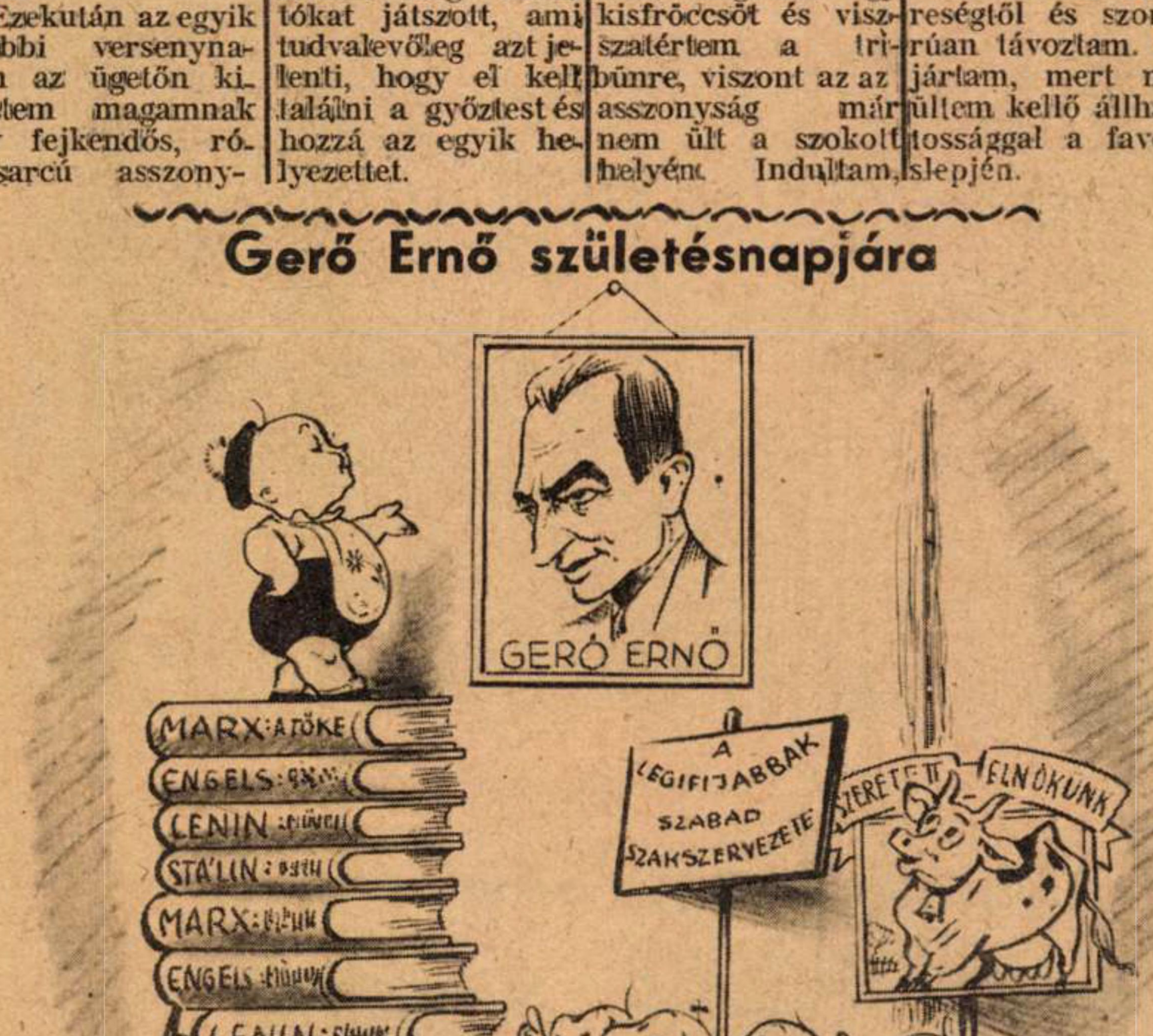

Ez a legifjabb erre a szellemi alapra állva szeretne olyan nagy ember lenni, mint az 50 éves Gerő miniszter bácsi.

Példázat

hogy elveik sorozatos feladása után is munkáspártinak tekinthetők-e a nyugati szocdemek?

Amikor Kossuth Lajos Debrecenben járt, díszbicskát adományozott Kovács János csizmadiamesternek. A nagybecsű jószágot azután ifjabb Kovács János örökölte. Közben eltörött a bicska pengéje, hát újat csináltatott bele. Mielőtt ráhagyta volna a történelmi ereklyét legifjabb Kovács Jánosra, meghagyta neki, hogy megkopott nyele helyett is csináltasson újat, hadd legyen szép a család kincse. Ez is megtörtént. Legifjabb Kovács János mégis azt mondja mindenkinek, hogy ezt a bicskát Kossuth Lajostól kapta a nagyapja!

Az absztrakt művészet következő állomása

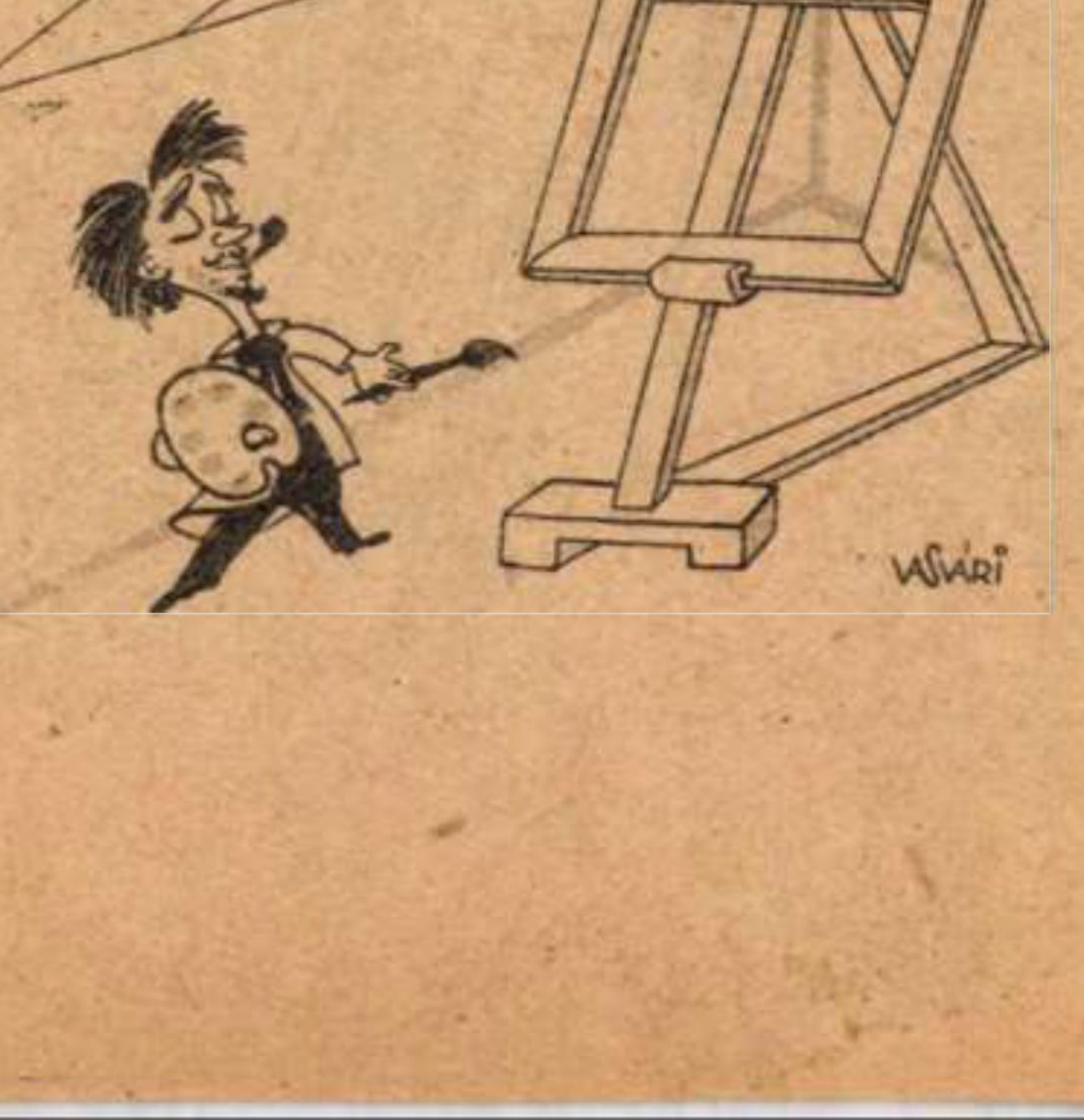

A világrekorder tehén

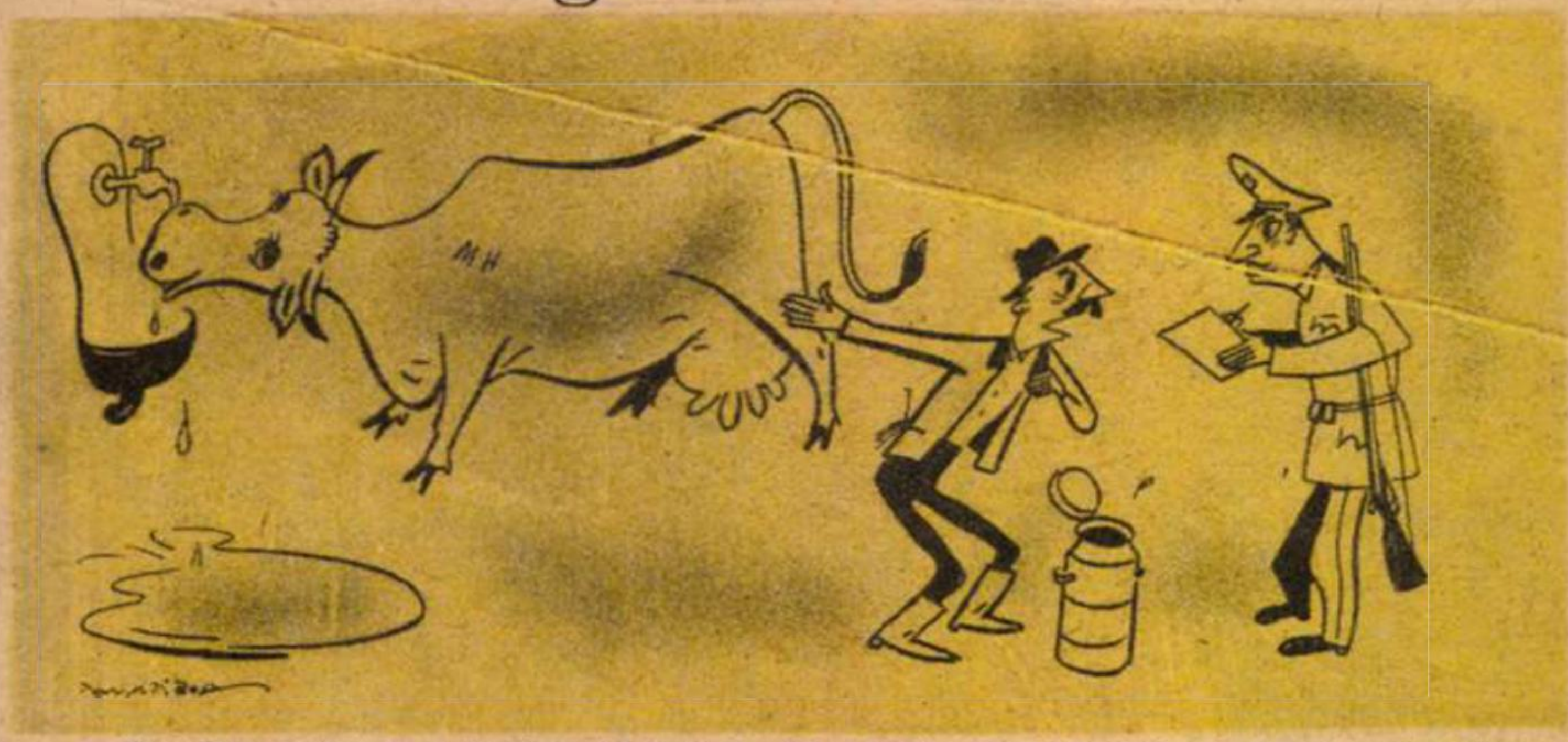

— Biztos úr, tessék letartóztatni ezt a tehenet, állandóan vizezi a tejet!

SALTO MORTALE

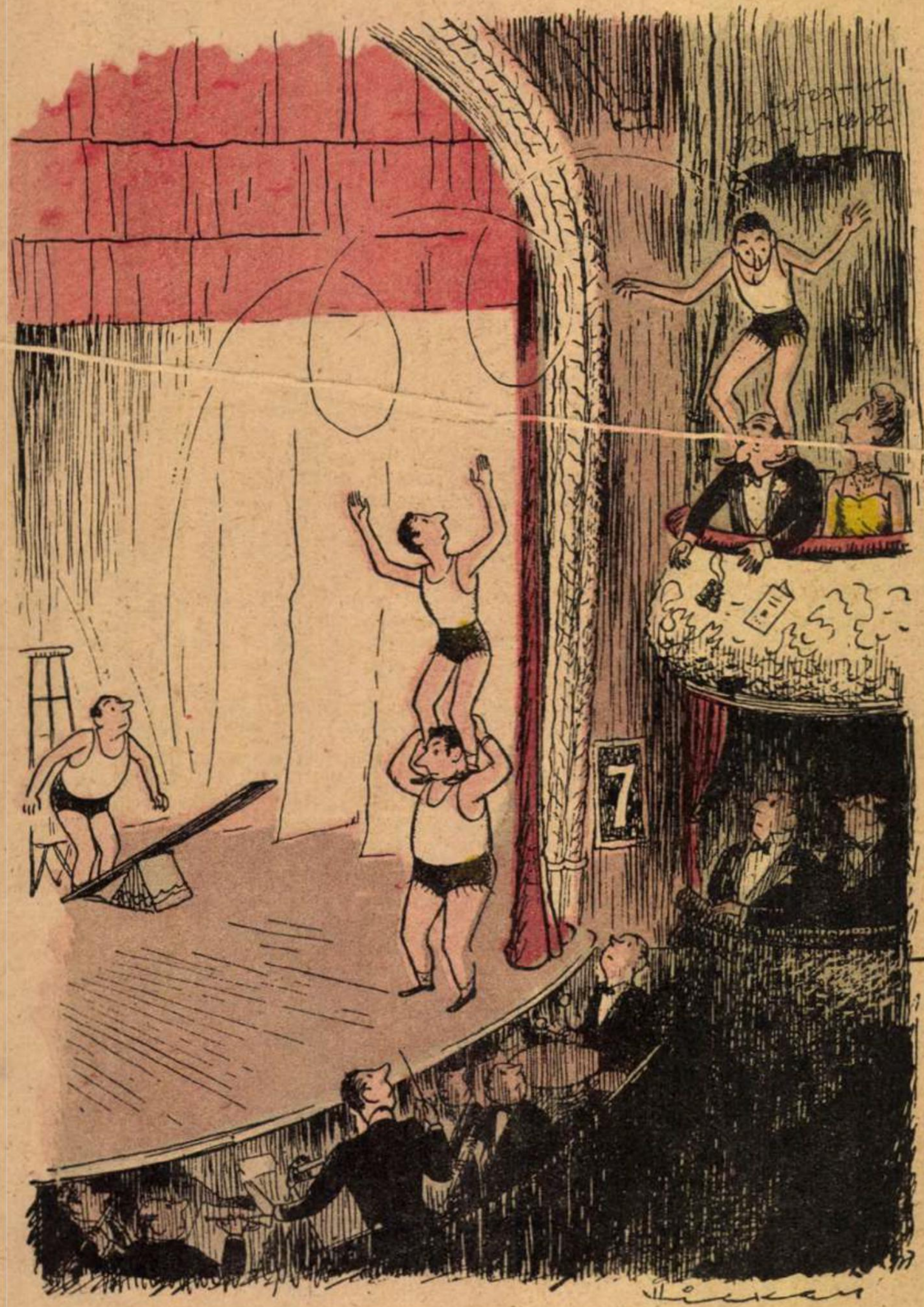

— Bocsánat uram...

Csak igazolványra adnak kábítószert

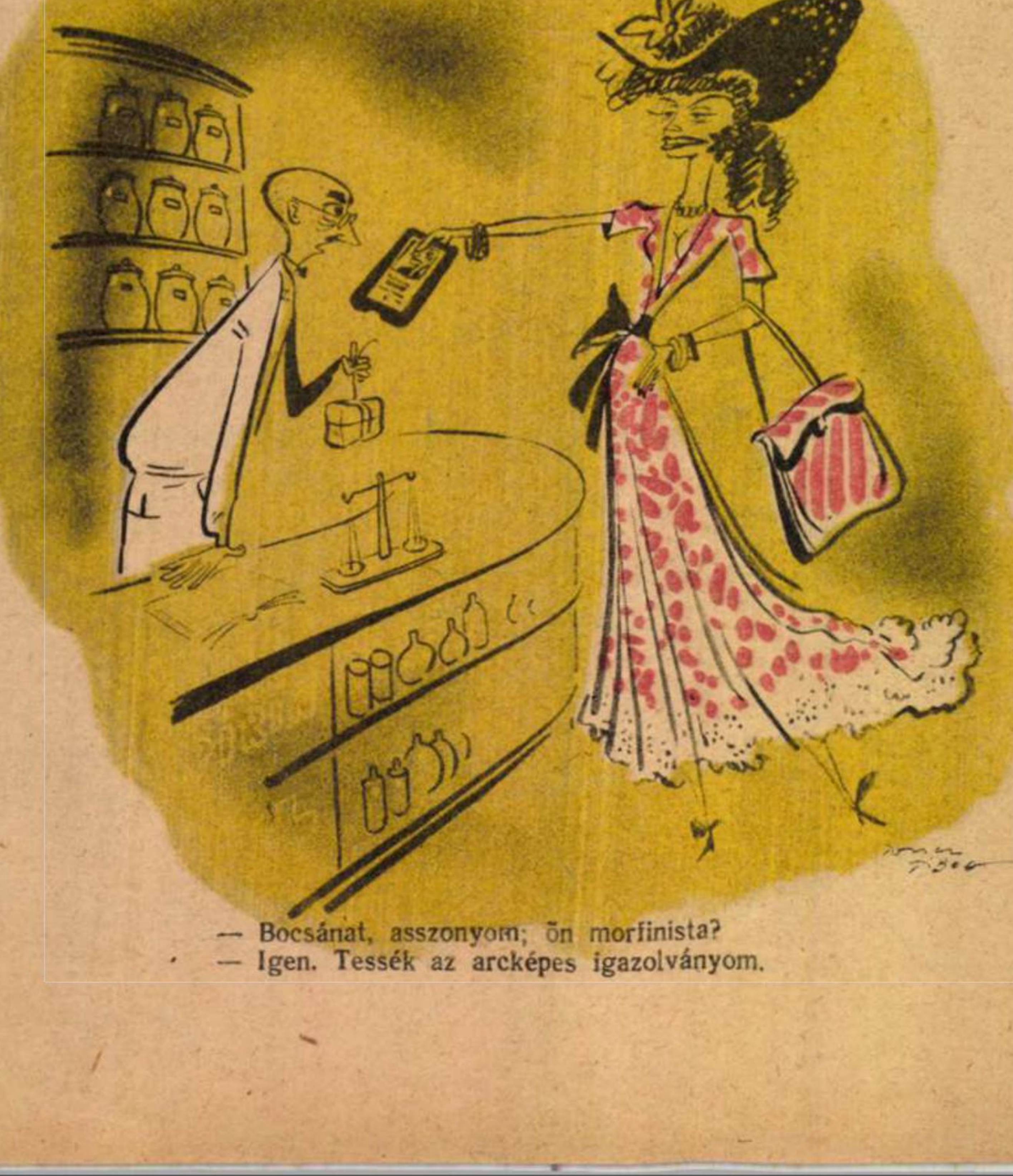

— Bocsánat, asszonyom; ön morfinista?
— Igen. Tessék az arcképes igazolványom.

Gergely Miklós:

Meteorológia ötér

Ez az idei szeszélyes nyár felébresztette az emberekben a szunnyadó meteorológust. Kókusz Jenő például azelőtt mindig így szólított meg:

— Mondja, maga piszok, mikor adja meg végre az ötven forintomat?

Most? Felragyog az arca, ha meglát és megfogja a kabátgombomat:

— Hát idefigyeljen, Gugyerák úr. Én megmagyarázom magának, hogy állunk evvel az időjárással, én tudom mit beszélek, nekem pék a sógorom.

Kókusz természetesen egy marha és marhák az összes többiek is, akik azt hiszik, hogy meg tudják magyarázni ezt a rejtélyes időjárást.

Ezt ugyanis csak én tudom megmagyarázni.

Én se könnyen jöttem rá, hosszas megfigyelések eredménye a dolog, de most közkinccsé teszem.

Hétfőn történt a dolog.

Reggel kinéztem az ablakon. Zuhogott az eső és hideg volt. Meleg alsót vettem fel, pullóvert, kalucsnit és esernyőt vittem magammal.

— A szőrmekucsmát is vedd fel — mondta a feleségem. — Tudod, milyen gyenge a fejed.

Mikor egy kilométerre voltam otthonról, kisütött a nap és hirtelen meleg lett. Szerencsére éppen Mangán Jenőék közelében voltam, beadtam a kucsmát, a pullóvert, a kalucsnit és az esernyőt hozzájuk és délcegen továbbmentem. Öt perc mulva elbújt a nap, esni kezdett és hirtelen megint hideg lett. Szerencsére a közelben lakott Szóda Brunó, felugrottam hozzá és kölcsönkértem egy esernyőt, egy pullóvert, egy kalucsnit és egy meleg alsót. Amikor kiléptem Szódáéktól, már gyanakodni kezdtem. Gyanum nem volt alaptalan: A nap éppen kisütött. Ha jól láttam, még sunyin röhögött is.

— Na megállj — mondtam és úgy tettem, mintha vissza akarnám vinni a kalucsnit Szódáéknak, de csak a lépcsőházig mentem és ott hirtelen megfordultam. Jól sejtettem: szakadt az eső és jeges szél fújt. Röhögve léptem ki a kapun a jó meleg alsóban, a pullóverben és a kalucsniban, az ernyővel a fejem felett, de mindenesetre a fal mellett osontam, hogy meg ne lásson az eső.

Ami persze marhaság volt.

Alig mentem párszáz métert, megint kiderült. Komoly hőség lett, az égbolt kéken kacagott és az emberek röhögtek a kalucsnimon meg a pullóveremen.

Akkor bementem egy kapu alá, a kalucsnit zsebredugtam, a pullóvert betettem az aktatáskába.

Mikor kijöttem a kapu alól, megint zuhogott.

Bementem egy másik kapu alá, kivettem a kalucsnit a zsebemből, felhúztam, kivettem a pullóvert az aktatáskából, felvettem és beledugtam az aktatáskát, hogy ne ázzon.

Addigra éppen elállt az eső. És ebben a pillanatban világosság gyulladt az agyamban. A baj az, hogy az ember mindig elégedetlen. Nem tud belenyugodni a természet nagyszerű rendjébe, hogy TÉLEN NAGYON MELEG VAN, NYÁRON NAGYON HIDEG VAN.

Fény és árnyék

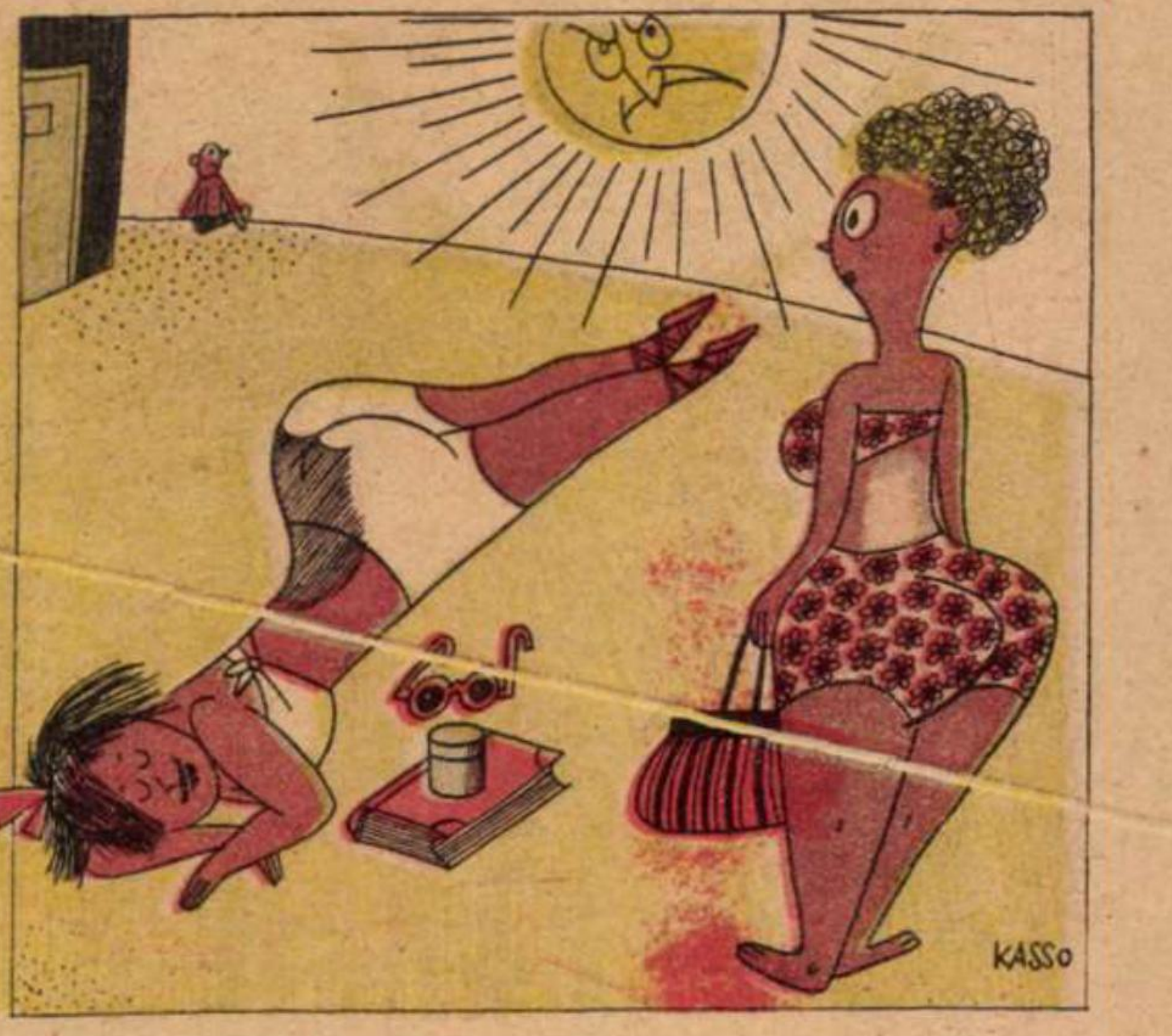

— Most már értem, hogy miért nem sül le a hátam közepe!

OKOS KIS LOVACSKA

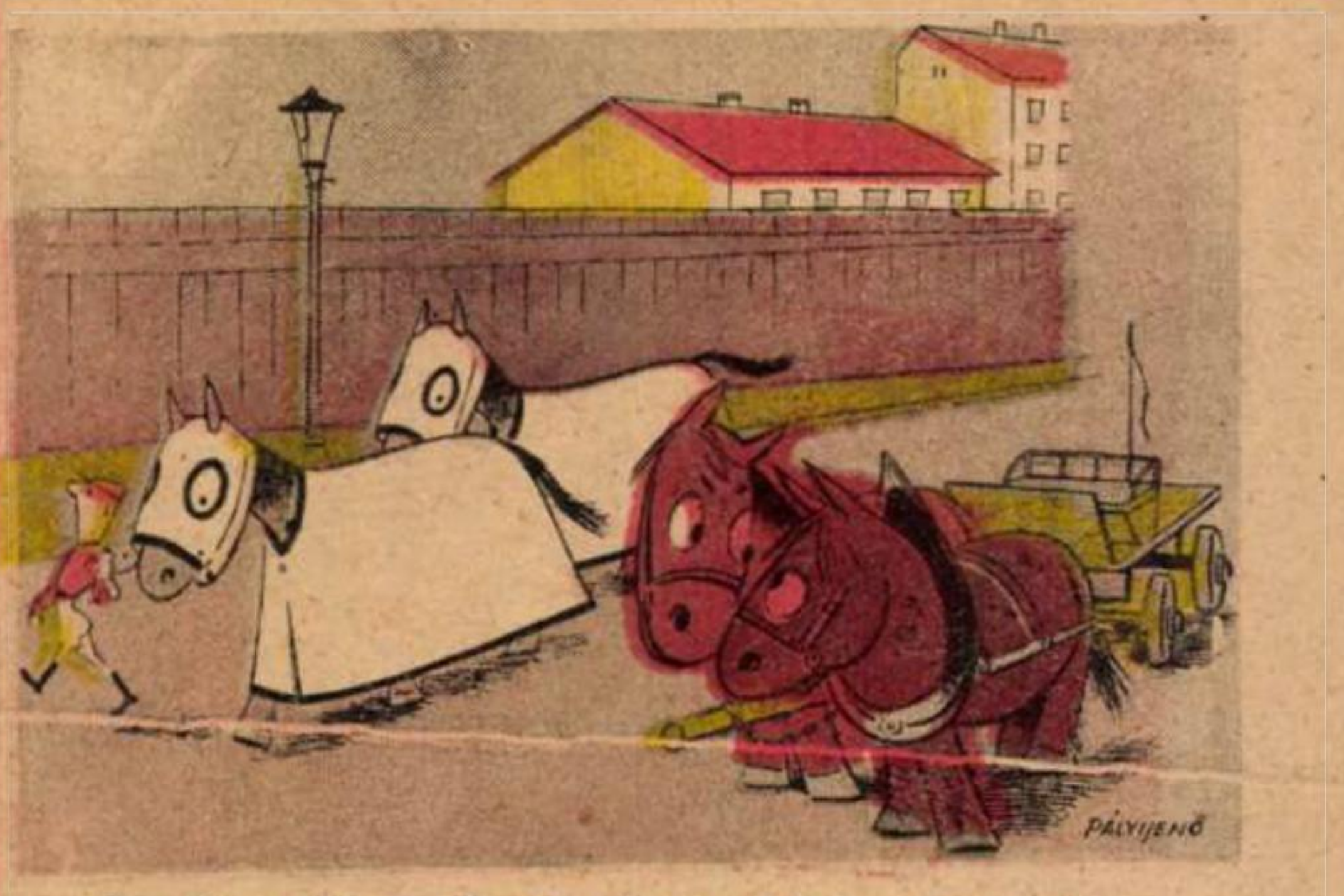

— Úgy látom, Marci, álarcosbál lesz valahol...

Megrázó eset

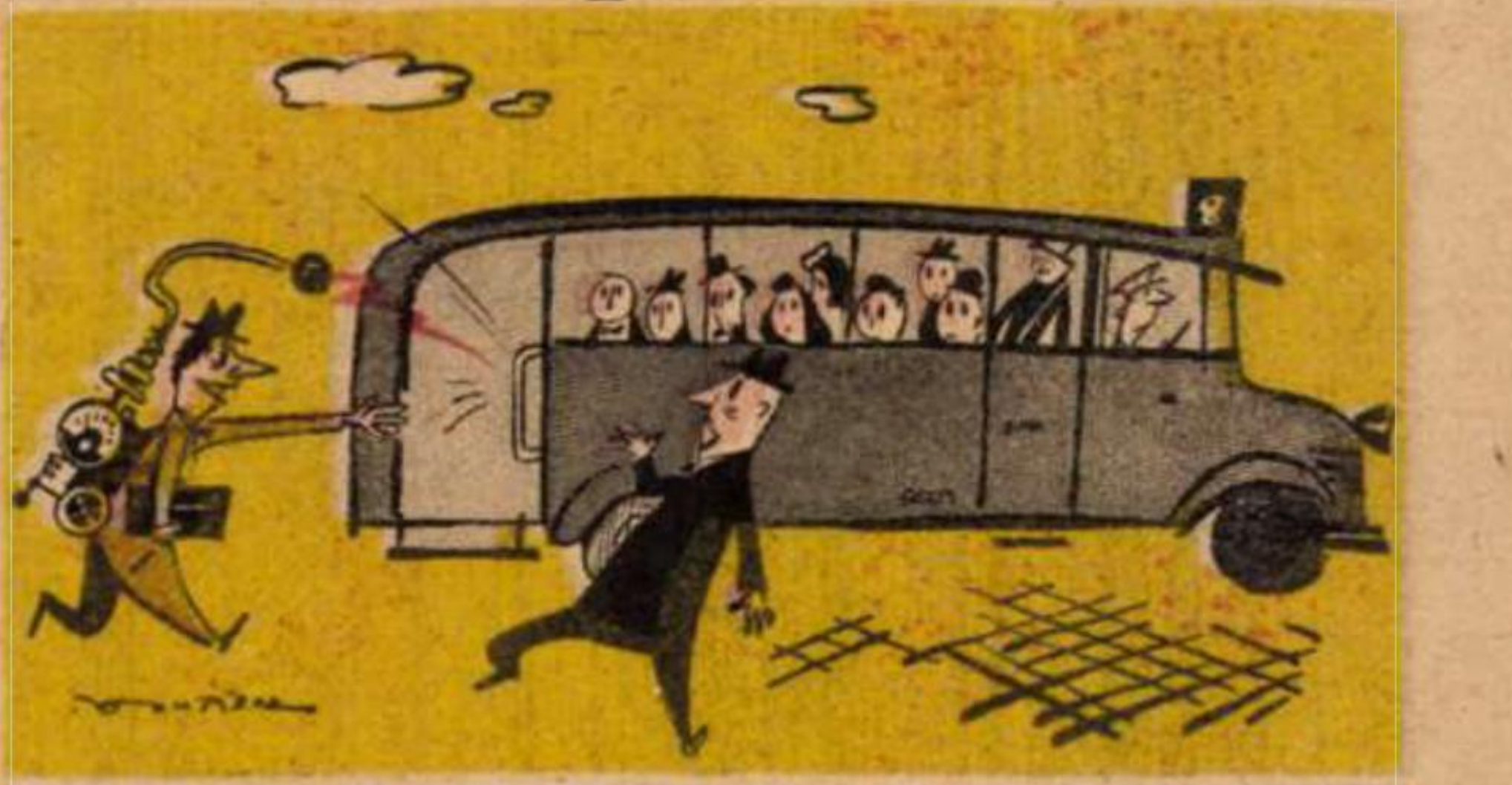

— Mi az a szerkezet magán, Kucsera úr?
— Villámhárító. Enélkül úgy megvágja az utast a fogantyú, hogy a flaszterhez ragad...

Hol van az a nyár?

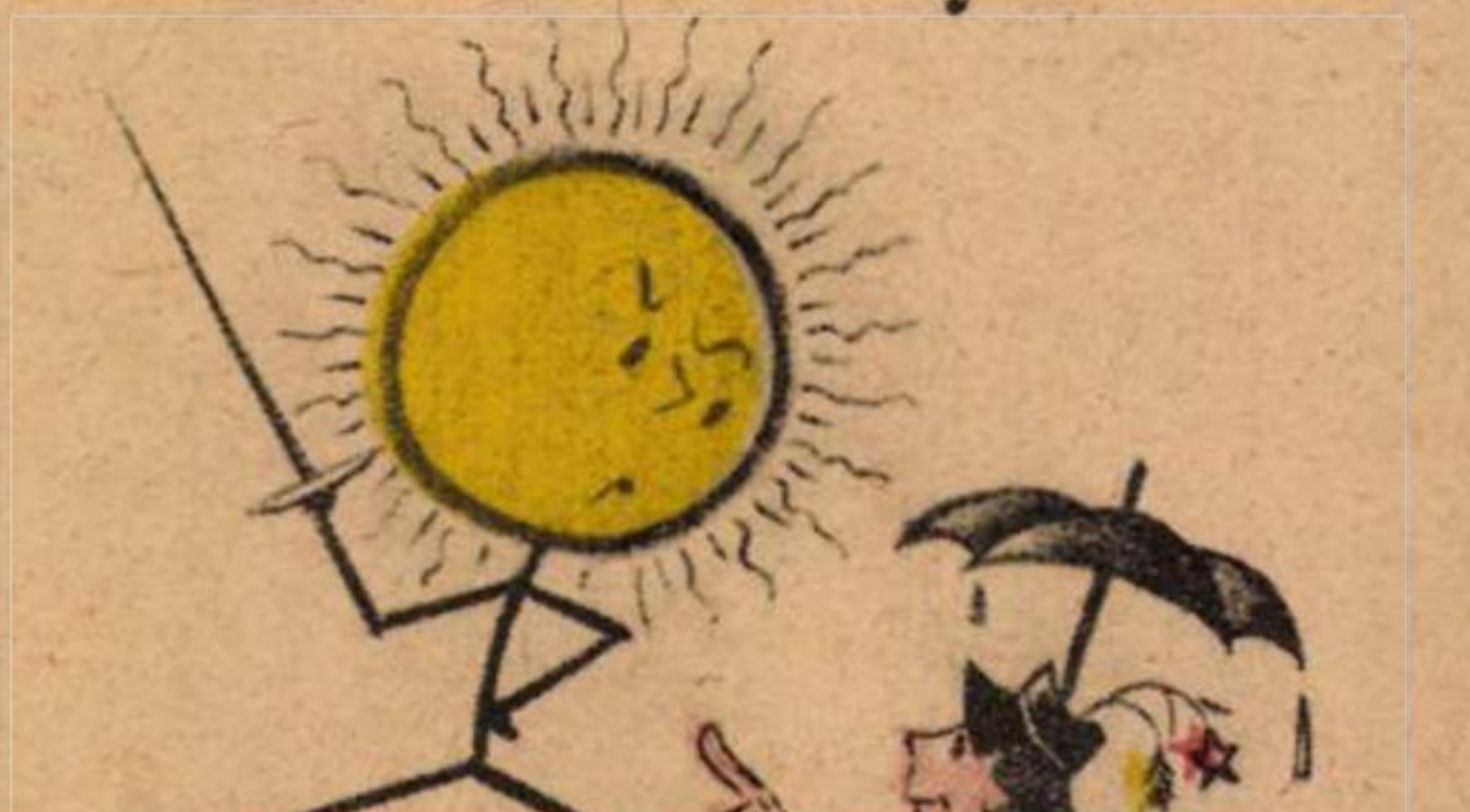

— Halló, Nap úr! Mi lesz azzal a híres napszúrással?

Valahol Bizóniában

Egy bizóniai lakostól megkérdi valaki:

— Mi a véleménye az amerikaiak valutareformjáról?

— Kitűnő — csettint a nyelvével a kérdezett. — Én nagyon jól jártam vele.

— Hogy-hogy? — hangzik a meglepett kérdés.

— Én ugyanis patikus vagyok és a valutareform bevezetése óta több ciankálit adtam el, mint eddig egész életemben...

Ludas Matyi

Felelős szerkesztő:
GÁDOR BÉLA
Szerkesztő:
TABI LÁSZLÓ
Felelős kiadó:
ZSIGMONDI ENDRE

Szerkesztőség: Honvéd-utca 10. Tel.: 127—750 és 128—031. Kiadóhivatal: Budapest, József-körút 5. Tel.: 139—150 és 138—382.

Nyomatott a Szikra Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető: Nedeczky László.